

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4
ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวภัทรพร ทาเวียง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มีนาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

658.0711

๑๖๔๗

๑.3

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4
ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

บทคัดย่อ
(ของ)
นางสาวภัทรพร ทาเวียง

26 เม.ย. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มีนาคม 2548

h 265944

ภัทรพร ทาเวียง.(2548).ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของ
นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทาง
เศรษฐกิจและสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
มิตร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความ
ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท รวมทั้งศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อระดับ
ปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ทั้งภาคปกติ
และภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 229 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าไค-สแควร์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจของนิสิตชั้นปีที่4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกพิจารณาแต่ละปัจจัยดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีอายุ 21 ปีมีสัดส่วนสูงที่สุด และมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01 ขึ้นไปมีสัดส่วนสูงที่สุดเช่นกัน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม บิดาและมารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา/
ปริญญาตรีมีสัดส่วนสูงที่สุด โดยที่บิดาและมารดาของนิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว
เป็นสัดส่วนสูงที่สุด และบิดาของนิสิตมีระดับรายได้ 20,001-30,000 บาทเป็นสัดส่วนสูงที่สุด และ
มารดาของนิสิตมีรายได้ 10,001-20,000 บาทเป็นสัดส่วนสูงที่สุด นอกจากนี้นิสิตมีความคาดหวังว่า
การศึกษาระดับปริญญาโทจะช่วยให้มีโอกาสมากในความก้าวหน้าของอาชีพการงานและช่วย
ให้มีโอกาสมากในการมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยที่ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อ
ระดับปริญญาโทของนิสิต โดยส่วนมากจะได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความ
ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คือ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คือ รายได้ของบิดาและมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา และช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คือ ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา

3. ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกพิจารณาแต่ละปัจจัยดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีอายุ 22 ปีมีสัดส่วนสูงที่สุด และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01 ขึ้นไปมีสัดส่วนสูงที่สุดเช่นกัน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม บิดาและมารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่า ประถมศึกษา/ประถมศึกษา มีสัดส่วนสูงที่สุด โดยที่บิดาและมารดาของนิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และทั้งนี้พบว่าบิดาและมารดาของนิสิตมีระดับรายได้ 10,001-20,000 บาทเป็นสัดส่วนสูงที่สุด นอกจากนี้นิสิตมีความคาดหวังว่าการศึกษาต่อระดับปริญญาโทจะช่วยให้มีโอกาสมากในความก้าวหน้าของอาชีพการงานในอนาคตและมีโอกาสมากในการมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนสูงที่สุด โดยที่ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตโดยมีเพื่อนแนะนำเป็นสัดส่วนสูงที่สุด

4. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คือ เพศ

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คือ อายุ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต คือ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา และช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คือ อาชีพของมารดา

**FACTORS RELATING TO THE FOURTH YEAR STUDENTS DEMAND TO FURTHER IN
MASTER'S DEGREE PROGRAM IN BUSINESS ADMINISTRATION
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY PRASARNMIT.**

**AN ABSTRACT
BY
MISS PATTARAPORN THAWIENG**

**Present in partial fulfillment of requirements
for the Master of Economics degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
March 2005**

Pattaraporn Thawieng.(2005).*Factors Relating to the Fourth Year Students demand to Further in Master's Degree Program in Business Administration*
Srinakharinwirot University Prasarnmit.Master's project,M.Econ.(Economic of Education).Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.Project Advisor : Mr.Maitri Abhibhatanamontri.

The purposes of this research were to investigate the personal factors and social economic factors of students and to investigate the personal factors related to demand for Master Degree Program and social economic factors related to demand for Master Degree Program and to investigate the problem and the suggestive about Master Degree Program.

The sample of the study consisted of 229 Fourth Year Students at the Business Administration,Srinakharinwirot University Prasarnmit.The instrument for collecting data was the Questionnaire with closed-opened questions.The data was analyzed by percentage ,mean ,standard deviation and chi-square test.

The results revealed that :

1.The personal factors and economic factors of the Fourth year students of Business Administration (normal students),Srinakharinwirot Prasarnmit were described below:

The personal factors consisted of almost were female,the students were 21 years old and they had grade point average over 3.01.

The social-economic factors consisted of the father's education and mother's education were Diploma/Bachelor Degree , the father's career and mother's career were own business and father's income were 20,001-30,000 bath, mother's income were 10,001-20,000 bath.The sample had expected to increased income and advanced in their career.And the sample known information about Master's Degree Program from internet.

2.There were the relation between personal and social-economic factors and the demand to further in Master's Degree Program.

The personal factors ; sex , age and grade point average had not shown statistically significant relation to demand to further in Master's Degree Program.

The social-economic factors ; father's income,mother's income, sample's expected of income,sample's expected of career,information chanel about Master's Degree Program had shown statistically significant relation to demand to further in Master's Degree Program at 0.05.

The social-economic factors ; father's education ,mother's education ,the mother's career,the father's career had not shown statistically significant relation to demand to further in Master's Degree Program.

The results revealed that :

3.The personal factors and economic factors of the Fourth year students of Business Administration (twilight students) ,Srinakharinwirot Prasarnmit were described below:

The personal factors consisted of almost were female,the students were 22 years old and they have grade point average over 3.01.

The social-economic factors consisted of the father's education and mother's education were below Primary/Primary school , the father's career and mother's career were own business and father's income were 10,001-20,000 bath, mother's income were 10,001-20,000 bath.The sample had expected to increased income and advanced in their career. And the sample known information about Master's Degree Program from their friends.

4. There were the relation between personal and social-economic factors and the demand to further in Master's Degree Program

The personal factors ; sex had shown statistically significant relation to demand to further in Master's Degree Program at 0.05.

The personal factors ; age and grade point average had not shown statistically significant relation to demand to further in Master's Degree Program.

The social-economic factors ; father's education,mother's education ,father's career, father's income,mother's income, sample's expected of income,sample's expected of career,information chanel about Master's Degree Program had shown statistically significant relation to demand to further in Master's Degree Program at 0.05.

The social-economic factors ; mother's career had not shown statistically significant relation to demand to further in Master's Degree Program.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

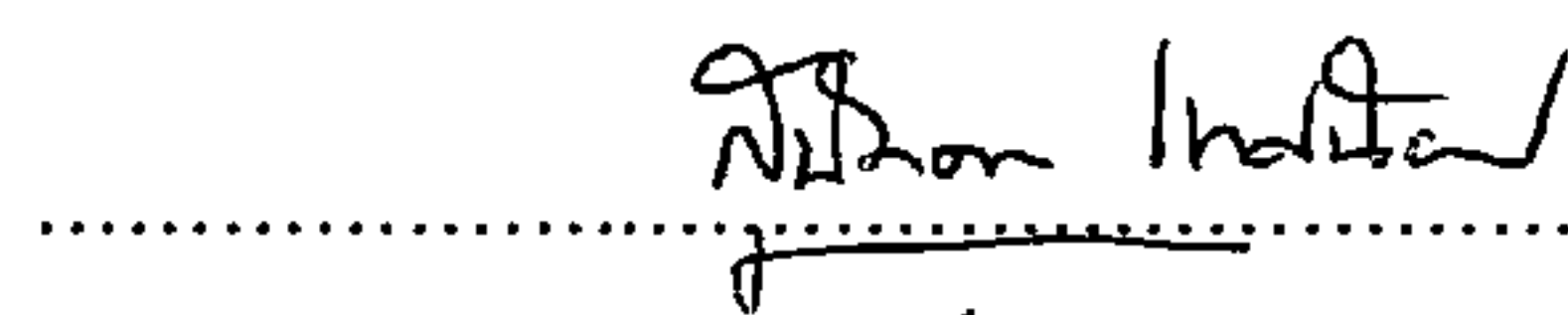
ประธาน

(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

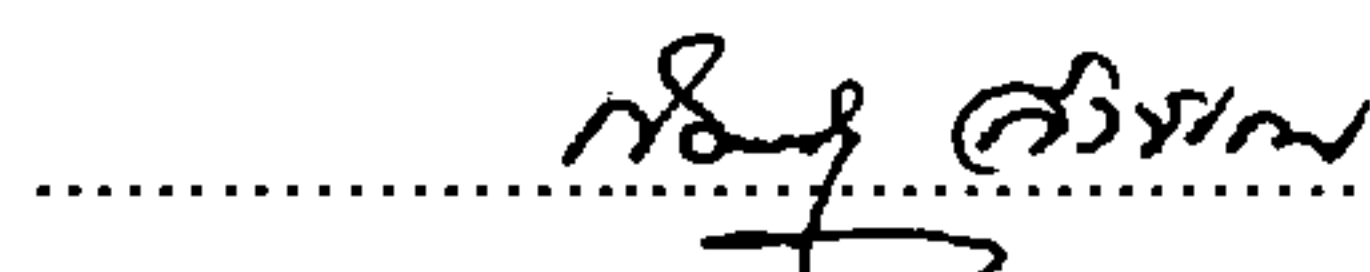
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิดดา เทศนิยม)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่.....เดือน มีนาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิตดา เทศนิยม กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า และแนวทางการแก้ไขปรับปรุงงานวิจัยผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วิพรรณ สาลีผล ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร และอาจารย์อัศรพล ฮวบเจริญ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งทำให้การวิจัยสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ตลอด ตลอดจนจนประสบการณ์ของท่านอันเป็นประโยชน์อย่างสูงต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ที่ให้ความช่วยเหลือตลอดจนอนุญาตให้ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม และขอขอบคุณนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ และภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรทุกท่านที่ได้สละเวลาตอบแบบสอบถามอันเป็นผลให้งานวิจัยฉบับนี้สามารถดำเนินการสำเร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษารุ่นที่ 5 ที่ให้ความช่วยเหลือแม้ยามประสบปัญหาในการทำสารนิพนธ์และให้กำลังใจในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดี มาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณพ่อและคุณแม่ รวมถึงพี่น้องที่เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยมีความขยัน อดทน จนสามารถจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้

คุณค่า และประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณของบิดา มารดาผู้คอยดูแลอยู่เบื้องหลังและเป็นขวัญกำลังใจที่ดีที่สุด จนประสบความสำเร็จอีกขั้นหนึ่งของชีวิต

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ภัทรพร ทาเวียง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวความคิดของการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา.....	11
แนวคิดและทฤษฎีความต้องการ.....	13
แนวคิดทฤษฎีและผลงานการศึกษาค้นคว้าความต้องการศึกษาต่อ.....	16
ทฤษฎีอุปสงค์ทางการศึกษา.....	20
แนวคิดและทฤษฎีทุนมนุษย์.....	27
ประเภทของช่องทางการสื่อสาร.....	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
สังเขปความมุ่งหมายของการวิจัย.....	80
สังเขปประชากรและกลุ่มเป้าหมาย.....	80
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สรุปผลการวิจัย.....	81
อภิปรายผล.....	87
ข้อเสนอแนะ.....	101
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	111
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	121

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนนิสิตใหม่ระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ปีการศึกษา 2538-2546	3
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขา.....	5
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขา.....	41
4	ค่าคะแนนจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล(ภาคปกติ).....	47
5	ค่าคะแนนจำนวน และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพ ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม.....	48
6	ค่าคะแนนจำนวนและร้อยละของนิสิตแยกตามความต้องการศึกษาต่อสถาบัน ที่ต้องการศึกษาต่อและเหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ (ภาคปกติ).....	52
7	ค่าคะแนนจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่ม ตัวอย่างแยกตามสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล (ภาคสมทบ).....	54
8	ค่าคะแนนจำนวน ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคม.....	55
9	ค่าคะแนนจำนวนและค่าร้อยละของนิสิตแยกตามความต้องการศึกษาต่อ สถาบันที่ต้องการศึกษาต่อและเหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ(ภาคสมทบ).....	60
10	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามความต้องการศึกษาต่อ (ภาคปกติ).....	61
11	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อ ระดับปริญญาโทแยกตามความต้องการศึกษาต่อ (ภาคปกติ).....	63
12	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามความต้องการศึกษาต่อ (ภาคสมทบ).....	68
13	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อ ระดับปริญญาโทแยกตามความต้องการศึกษาต่อ (ภาคสมทบ).....	70
14	ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)	
15	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท (ภาคปกติ).....	77
16	ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท (ภาคสมทบ).....	78

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท (ภาคสมทบ).....	79

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2	แสดงความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีความต้องการของ Maslow.....	14
3	แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาอันเนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงทางด้านรายได้ของประชาชน.....	22
4	แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาอันเนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงในอัตราค่าเล่าเรียน.....	23

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการที่จะพัฒนาประเทศให้ก้าวทันกับนานาประเทศนั้น ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดและนับเป็นทรัพยากรที่ใช้ไม่มีวันหมด เป็นการพัฒนายที่ยั่งยืนก็คือทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาประเทศที่ผ่านมามองเห็นว่าเรามุ่งเน้นแต่ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว แต่แล้วการพัฒนาที่ผ่านมามีเกิดความล้มเหลว เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบกับปัจจุบันเป็นเป็นโลกของการแข่งขัน เราไม่สามารถหยุดนิ่งอยู่กับที่ได้ สำหรับการแข่งขันนั้นอยู่บนพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นตัวเสริมให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น และดึงศักยภาพในกายออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา แต่บนพื้นฐานที่คนมีความแตกต่างกันทั้งโดยธรรมชาติและโดยสังคมทำให้คนพัฒนาได้ไม่เท่ากันในเวลาเท่ากัน ทำให้เกิดความก้าวหน้าและล้าหลัง (ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. 2543 : 1)

การพัฒนาประเทศเพื่อให้ประเทศก้าวหน้า ประชาชนมีการกินดี อยู่ดี และมีความสุขเป็นสิ่งที่ทุก ๆ ประเทศปรารถนา ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาประเทศบรรลุตามเป้าหมายคือการศึกษานักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ให้ความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่างๆในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองตลอดช่วงชีวิต การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถที่จะดำรงชีพ และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2539 : 2)

ในการที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จำเป็นต้องพัฒนาโดยการให้การศึกษา เพราะการศึกษาคือเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาบุคคลของประเทศเป็นผู้รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ไขปัญหาเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความคิด ความสามารถทักษะต่างๆตลอดจนรู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อันเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคคลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และศิลปวัฒนธรรมโดยรวม (กองแผนงานและวิจัย 2530 : 55)

ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบเศรษฐกิจการศึกษา ในสมัยปัจจุบันกำลังมีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการพัฒนาประเทศของประเทศที่กำลังพัฒนาโดยทั่วไป ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันมากกว่าการพัฒนาประเทศจะมีความเป็นไปได้สูงและบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยคือ การศึกษา ยิ่งประชากรได้รับการศึกษาในปริมาณที่มากเท่าไรก็แสดงว่าประเทศนั้นมีลักษณะพัฒนามากเท่านั้น ดังที่ได้พบเห็นตัวอย่างของประเทศที่พัฒนาแล้ว บาง

ประเทศประชากรได้รับการศึกษาถึง 100 % ยิ่งไปกว่านั้น อัตราการรู้หนังสือของประชากร นอกจากจะมีความหมายบ่งบอกถึงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและกิจการอุตสาหกรรมต่าง ๆ แล้ว ยังบ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้า ความยุติธรรมของสังคม รวมทั้งการพัฒนาทางการเมืองการปกครองด้วย (อรรถไพจิตรกุล 2543 : 23)

ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกสังคมเนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคที่วิทยาการในทุก ๆ ด้านของสังคมมนุษย์เจริญขึ้นเป็นอย่างมาก และทวีความสำคัญขึ้นเป็นเงาตามตัว สำหรับในประเทศไทยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ความต้องการบุคลากรที่มีการศึกษา มีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ในปัจจุบันบุคลากรในระดับสูงนี้มีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรของประเทศ ทุกสังคมจึงพยายามทุกวิถีทางในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพสูงเพื่อรับภารกิจของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านกระบวนการที่เรียกว่า การศึกษาเป็นสำคัญ (อเนก เพียรอนุบุตร 2527 : 1)

การที่นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่ออย่างไม่เหมาะสมนอกจากจะเป็นอันตรายต่อตนเองแล้ว ยังก่อให้เกิดผลเสียต่อประเทศชาติในส่วนรวมอีกด้วย เพราะความเจริญก้าวหน้าและเสถียรภาพอันมั่นคงของประเทศ ตลอดจนการที่ประชาชนจะมีระดับฐานะทางเศรษฐกิจสูงได้นั้น ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการประกอบอาชีพหรือการผลิตที่สูงและมีคุณภาพตามความต้องการของประเทศชาติ ซึ่งเป็นผลจากการได้รับการศึกษาที่สูงพอ ถ้าหากนักเรียนตัดสินใจเลือกผิด เช่น เลือกศึกษาต่อโดยขาดการพิจารณาองค์ประกอบและความพร้อมในการศึกษาต่อของตนเอง อาจจะประสบปัญหาในการเรียนและต้องลาออกกลางคัน ทำให้เกิดความสูญเปล่าทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย หรือหากเลือกไม่ศึกษาต่อและออกไปประกอบอาชีพ โดยไม่ทราบความต้องการ ความถนัด และความสามารถที่แท้จริงของตน ไม่มีความรู้ในงานอาชีพเพียงพอ อาจทำให้นักเรียนเลือกการประกอบอาชีพผิด เช่น ไม่สามารถทำงานให้มีประสิทธิภาพได้ อาจเกิดความเบื่อหน่ายในงานที่ทำ และเกิดความล้มเหลวในการประกอบอาชีพ ต้องเปลี่ยนงานใหม่ หรือหากมีความรู้น้อยเกินไป มีความสามารถและประสบการณ์ในการทำงานไม่เพียงพอ จะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานไม่ดี คุณภาพในการผลิตก็จะต่ำ ซึ่งเป็นการไม่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ในการพัฒนาเศรษฐกิจให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (วีรพล เวชยางกูร 2542 : 2)

เมื่อการศึกษามีความสำคัญอย่างนี้แล้ว การศึกษาจึงได้รับการพัฒนาและได้รับความสนใจจากประชาชนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับกันว่าการที่ได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้นเป็นวิธีหนึ่งในการเลื่อนชั้นทางสังคม และจากสภาพสังคมเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้คนมองการศึกษาเปลี่ยนไป โดยเปรียบเทียบการศึกษาเสมือนใบเบิกทางหรือเครื่องมือในการหางานทำหรือเป็นสื่อนำไปสู่ความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จึงเป็นเหตุให้คนส่วนใหญ่มีความต้องการในการที่จะได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น (อักรชิต ทิมะทิพย์สกุล 2530 : 2) ซึ่งพิจารณาได้จากข้อมูล

รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ในช่วงปีการศึกษา 2538-2546 พบว่ามีจำนวนนิสิตที่เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา ซึ่งแสดงได้ดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนนิสิตใหม่ระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ปีการศึกษา 2538 – 2546

(หน่วย : คน)

ปีการศึกษา	สถาบันการศึกษา			
	รัฐ	เอกชน	รวม	สัดส่วน
2538	13,305	2,247	15,552	86:14
2539	13,802	2,670	16,472	84:16
2540	16,510	2,919	19,429	85:11
2541	19,613	3,483	23,096	85:15
2542	21,804	3,182	24,986	87:13
2543	24,380	3,900	28,280	86:14
2544	33,013	3,715	36,728	90:10
2545	36,766	4,299	41,065	90:10
2546	36,908	3,933	40,841	90:10

ที่มา : <http://www.mua.go.th> วันที่สืบค้น 15 ตุลาคม 2547

จากข้อมูลในตาราง 1 พบว่า มีจำนวนนิสิตเข้าเรียนต่อระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้นในแต่ละปีการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2538 : 208-209) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวโน้มความต้องการและการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่าแนวโน้มการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรีในช่วง 15 ปีข้างหน้า (2535 – 2549) คาดว่าจะสามารถมีการผลิตกำลังคนระดับปริญญาโทได้จำนวน 92,590 คน ซึ่งมาจากสถาบันจำกัดรับ 66,401 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.71 สาขาที่มีการผลิตมาก ได้แก่ สาขาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู 29.6 % การบริหารธุรกิจและพาณิชยการ 18.6 % แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ 12.0 % สังคมและพฤติกรรมศาสตร์ 9.2 % จากสถาบันไม่จำกัดรับ 5,392 คนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.82 ซึ่งคาดว่าจะเป็นการผลิตกำลังคนระดับปริญญาโทในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จากหลักสูตร

พิเศษ 15,200 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.42 สาขาที่คาดว่าจะผลิตมากได้แก่ สาขาการบริหารธุรกิจ และพาณิชยการ 41.9 % รองลงมาคือ สาขาสังคมและพฤติกรรมศาสตร์ 19.8 % ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู 16.2% และจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 5,597 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.04

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ในแต่ละปีมีผู้ให้ความสนใจและต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับระดับปริญญาโทเพิ่มมากขึ้นทุกปีการศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน แม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาต่างๆจะขยายการศึกษาระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้นอย่างมาก แต่ก็ยังคงไม่เพียงพอกับความต้องการ อีกทั้งสำหรับการพัฒนาประเทศก็ต้องการบุคลากรระดับสูงอีกเป็นจำนวนมากเช่นกัน ซึ่งการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาขั้นสูง และเป็นระดับการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่ได้มีบทบาทมากขึ้นในการกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจสังคมของประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทว่ามีปัจจัยอะไรบ้าง โดยทำการวิจัยนิตินัยปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ และการวิจัยจะเป็นฐาน ข้อมูลเพื่อการวางแผนการศึกษาของบุคคลในอนาคตและใช้เป็นฐานข้อมูลแก่ผู้ประกอบการสถานศึกษาต่างๆ ในการพิจารณาให้บริการทางการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนิตินัยปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิตินัยปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิตินัยปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความสำคัญของการวิจัย

การทราบข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของนิตินัยปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาต่างๆทั้งของรัฐและเอกชนในการพิจารณาวางแผนการจัดการศึกษาและจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2547 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 535 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ได้จากสูตร Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane, 1973 : 886) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 229 คน ดังข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา

	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ภาคปกติ		
สาขาวิชาการบัญชี	37	16
สาขาวิชาการตลาด	46	20
สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว และการโรงแรม	34	14
สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร	33	14
รวม	150	64
ภาคสมทบ		
สาขาวิชาการบัญชี	189	81
สาขาวิชาการตลาด	196	84
รวม	385	165

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมได้แก่

- 1.2.1 ระดับการศึกษาของบิดา
- 1.2.2 ระดับการศึกษาของมารดา
- 1.2.3 อาชีพของบิดา
- 1.2.4 อาชีพของมารดา
- 1.2.5 รายได้ของบิดา
- 1.2.6 รายได้ของมารดา
- 1.2.7 ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต
- 1.2.8 รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา
- 1.2.9 ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ และภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หมายถึง ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีความสัมพันธ์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนิสิต ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา รายได้ของบิดาและมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพการงานในอนาคต รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

2.ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หมายถึง ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีซึ่งแบ่งออกเป็น

2.1 ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโททันทีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

2.2 ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลังจากจบปริญญาตรี

2.2.1 ความต้องการศึกษาต่อหลังจากจบปริญญาตรีแล้ว 1-3 ปี

2.2.2 ความต้องการศึกษาต่อหลังจากจบปริญญาตรีแล้ว 4-5 ปี

2.3 ไม่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

3.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม สำหรับภาคปกติให้ใช้ผลการเรียน ตั้งแต่ปี 1 เทอมต้นถึงปีที่ 4 เทอมต้น สำหรับภาคสมทบให้ใช้ผลการเรียนตั้งแต่ปี 3 เทอมต้นถึงปี 4 เทอมต้น

4.ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา หากในกรณีที่ไม่มีบิดา ให้ใช้ระดับการศึกษาของมารดา หรือผู้ปกครองหรือผู้อุปการะของนิสิตแทน

5.ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดาหากในกรณีที่ไม่มีมารดาให้ใช้ระดับการศึกษาของบิดา หรือผู้ปกครองหรือผู้อุปการะของนิสิตแทน

6.อาชีพของบิดา หมายถึง อาชีพในปัจจุบันของบิดา หากในกรณีที่ไม่มีบิดาให้ใช้อาชีพของมารดา หรือผู้ปกครองหรือผู้อุปการะของนิสิตแทน

7.อาชีพของมารดา หมายถึง อาชีพในปัจจุบันของมารดา หากในกรณีที่ไม่มีมารดาให้ใช้อาชีพของบิดา หรือผู้ปกครองหรือผู้อุปการะของนิสิตแทน

8.รายได้ของบิดา หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาที่ได้รับจากการประกอบอาชีพรวมถึง รายได้อื่นๆด้วย ในกรณีที่ไม่มีบิดา ให้ใช้ระดับรายได้ของมารดา หรือผู้ปกครองหรือผู้อุปการะเฉลี่ยต่อเดือนแทน

9.รายได้ของมารดา หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาที่ได้รับจากการประกอบอาชีพ รวมถึงรายได้อื่นๆด้วย ในกรณีที่ไม่มีมารดา ให้ใช้ระดับรายได้ของบิดา หรือผู้ปกครองหรือผู้อุปการะเฉลี่ยต่อเดือนแทน

10.ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพในอนาคต หมายถึง โอกาสความก้าวหน้าของอาชีพการงานในอนาคต เช่น การเลื่อนตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ฯลฯ

11.รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา หมายถึง รายได้ที่คาดหวังว่าจะได้รับเมื่อเข้าทำงาน หรือได้รับการปรับเพิ่มขึ้นหลังจากการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทแล้ว

12.ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หมายถึง ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาต่อของสถาบันการศึกษาต่างๆ เช่น วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ คำแนะนำของบิดาและมารดาญาติพี่น้อง ข้อความทางอินเทอร์เน็ต ป้ายประกาศ ฯลฯ

13. นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาคบริหารธุรกิจ หมายถึง นิสิตที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ทั้งหลักสูตรภาค ปกติปริญญา 4 ปีและภาคสมทบ 2 ปีต่อเนื่อง ภาคบริหารธุรกิจ ซึ่งแยกเป็น สาขาการบัญชี สาขาการตลาด สาขาการจัดการท่องเที่ยวและการโรงแรม และสาขาการเงินและการธนาคาร

14.ข้อเสนอแนะ หมายถึง ความคิดเห็นต่างๆ ของนิสิตที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ที่ต้องการเสนอแนะให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการโดยมีกรอบความคิดเพื่อศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต รวมถึงศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของนิสิตเกี่ยวกับการศึกษาในระดับปริญญาโทอีกด้วย

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

- ระดับการศึกษาของบิดา
- ระดับการศึกษาของมารดา
- อาชีพของบิดา
- อาชีพของมารดา
- รายได้ของบิดา
- รายได้ของมารดา
- ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพในอนาคต
- รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา
- ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ตัวแปรตาม

ความต้องการศึกษาต่อ
ระดับปริญญาโทของนิสิต
ชั้นปีที่ 4 ภาควิชา
บริหารธุรกิจ ภาคปกติ
มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ความต้องการศึกษาต่อ
ระดับปริญญาโทของนิสิต
ชั้นปีที่ 4 ภาควิชา
บริหารธุรกิจ ภาคสมทบ
มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิจัย ซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท)
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ
3. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานการศึกษาความต้องการศึกษาต่อ
4. ทฤษฎีอุปสงค์การศึกษา
5. แนวคิดและทฤษฎีทุนมนุษย์
6. ประเภทของช่องทางการสื่อสาร
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท)

การศึกษาเป็นกระบวนการสร้างคนให้มีคุณค่าเป็นที่พึงปรารถนาของสังคมโดยพัฒนาทักษะทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลให้สามารถดำรงชีพได้อย่างเป็นสุข ช่วยเสริมสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคมและยกระดับมาตรฐานชีวิตของประชาชนในสังคมให้สูงขึ้นด้วยเหตุนี้ โอกาสที่บุคคลจะก้าวหน้าในชีวิตนั้น ส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับการศึกษาต่อไปจนถึงระดับสูงสุดและสำเร็จการศึกษา ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความสำเร็จในชีวิตการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เป็นการศึกษาขั้นสูง ซึ่งบุคคลมีโอกาสดำเนินการศึกษาระดับนี้น้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรของประเทศ แต่เป็นระดับการศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการวางรากฐานในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่ได้มีบทบาทมากขึ้นในการกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ การเตรียมคนเพื่อที่จะนำเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้คือ การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ในระดับสูง ที่สามารถเข้าใจและนำเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการสร้างความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม นอกจากนั้น จำนวนบุคลากรที่ผ่านการศึกษาในระดับสูงได้ จะต้องมีความรู้มากเพียงพอ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีแต่ปัญหาสำคัญประการหนึ่งนอกเหนือจากการผลิตบัณฑิตได้ต่ำกว่าเป้าหมาย ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความล่าช้าไม่ทันการในการเตรียมกำลังคนระดับสูงเพื่อพร้อมรับกับความก้าวหน้าทางวิทยาการ และเทคโนโลยีแล้วยังมีปัญหาคืออีกประการหนึ่งในการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา คือ ความสูญเปล่าทางการศึกษาในแง่ของการออกกลางคันของผู้เรียน ทั้งที่เกิดจากการออกไปเองและการไม่สามารถจบการศึกษา

รวมทั้งการใช้เวลาเรียนเกินกว่าที่หลักสูตรกำหนดไว้ ซึ่งนับเป็นการสูญเปล่าทั้งในแง่ของเวลา การลงทุนและการวางแผนของสถาบันอุดมศึกษาแนวทางหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาดังกล่าวได้คือ การเสริมสร้างให้บัณฑิตวางแผนการศึกษาที่เหมาะสม และสัมพันธ์กับอาชีพที่จะทำในอนาคต เพื่อประกันความสำเร็จและคุณภาพของบัณฑิตที่จบออกมาว่าจะสามารถนำความรู้มาพัฒนางานที่ตรงกับความรู้ความสามารถ อันจะส่งเสริมให้บุคคลทำงานอย่างทุ่มเท มีความสุขกับงาน ได้ทั้งงานที่ดีและชีวิตที่มีคุณภาพในเวลาเดียวกัน อันส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไปและเนื่องจากค่านิยมของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับใบปริญญาในระดับสูงๆ การเรียนต่อในระดับบัณฑิตศึกษา จึงยังเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีต้องขวนขวายเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยหวังใช้ใบปริญญาเพื่อเป็นใบเบิกทางไปสู่ตำแหน่งและหน้าที่การงานที่สูงขึ้น โอกาสที่จะก้าวหน้าในชีวิตส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับการศึกษาต่อไปจนถึงระดับสูงสุด เราจึงพบว่าในแต่ละปีจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาจะมีมากขึ้นๆ ถึงแม้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆทั้งของรัฐและเอกชนจะขยายการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมากแต่ก็ยังไม่เพียงพอ สถาบันการศึกษาต่างๆจึงต้องทำการสอบคัดเลือกผู้มีความพร้อมมากที่สุดและเหมาะสมที่สุดเข้าเรียน ดังนั้น ผู้ที่ตั้งใจว่าจะศึกษาต่อควรเตรียมตัว เตรียมการและเตรียมข้อมูลที่เหมาะสมประกอบการตัดสินใจการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาที่เน้นเฉพาะด้านเจาะลึกในแต่ละสาขาวิชา จึงควรพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบควบคู่ไปกับการวางแผนอาชีพและชีวิตโดยเริ่มต้นจาก

1. การพิจารณาเลือกสาขาที่จะศึกษาต่อซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการพิจารณาข้อมูลในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อรู้จักวิเคราะห์และสำรวจตนเองในด้านต่างๆ เช่น อุปนิสัย บุคลิกภาพ ที่เหมาะกับการเรียนแต่ละสาขา ความถนัด ค่านิยม ความสนใจ สติปัญญา ซึ่งหมายถึงความสามารถในการคิดค้น หาเหตุผล วิเคราะห์ สื่อความหมาย รวมถึงสุขภาพและลักษณะทางร่างกายที่สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียน

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผู้ที่จะเข้าศึกษาจะต้องรู้จักแสวงหาข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับการศึกษา เช่น ลักษณะการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการศึกษาด้วยตนเองและกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติเป็นหลัก ข้อมูลด้านระบบการศึกษา หลักสูตร สาขาวิชา การจัดการศึกษาระยะเวลาในการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถานที่ตั้ง วิธีการรับเข้าศึกษา คุณสมบัติเฉพาะของแต่ละสาขาวิชา วุฒิที่ได้เมื่อสำเร็จการศึกษา สาขาที่เลือกเรียนจำเป็นต้องมีพื้นฐานอะไรในระดับปริญญาตรี คุณสมบัติของผู้สมัครแต่ละสาขา การเตรียมตัวสอบและสาขาที่เรียนนั้นสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานหรือไม่

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต

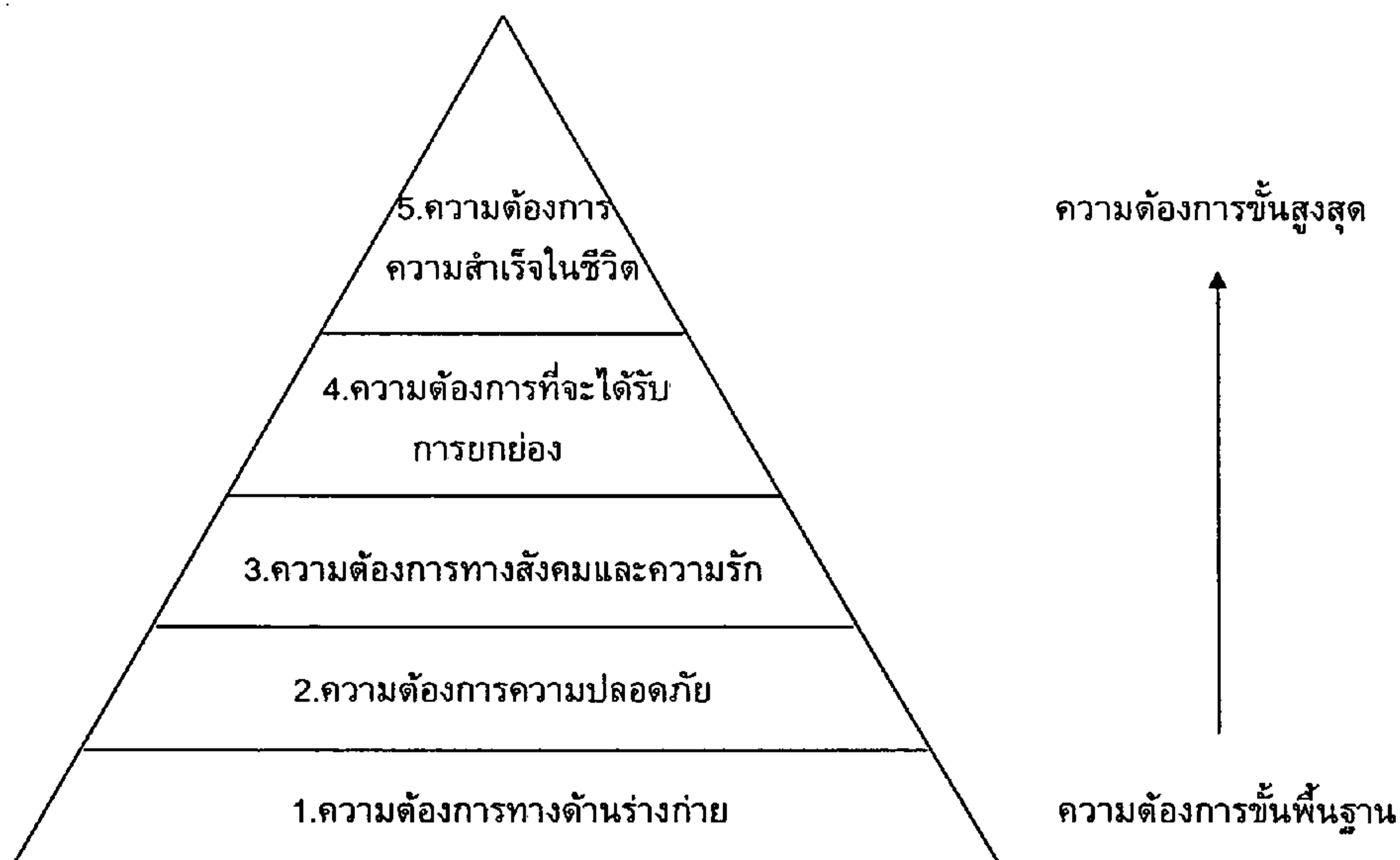
1.4 งบประมาณ และแหล่งทุนการศึกษา

2. กระบวนการตัดสินใจหลักจากได้ข้อมูลจากการวางแผนการศึกษาต่อดังที่กล่าวข้างต้น แล้วโดยพิจารณาจากข้อ 1.1-1.4 ประกอบการตัดสินใจให้เหมาะสมกับตัวเอง และมีความเป็นไปได้มากที่สุด ถึงขั้นนี้ก็จะสามารถตัดสินใจได้แล้วว่า จะเลือกเรียนที่ไหน ในหรือต่างประเทศ เมื่อไร หลังจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือหลังจากทำงานได้ระยะหนึ่ง และจะเรียนสาขาอะไร อย่างไร ภาคปกติหรือภาคพิเศษ โปรแกรมภาษาไทยหรือนานาชาติ

3. เตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาระดับนี้ เป็นการเรียนที่เน้นการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้ที่จะเข้าเรียนจึงควรพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ รักการอ่าน ติดตามข่าวสาร บทความใหม่ๆ กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมประชุม อบรมสัมมนาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่ต้องการเรียน รวมทั้งติดตามความเป็นไปของสังคม ทั้งสังคมไทย และสังคมโลก เปิดโอกาสตนเองให้ใช้ความรู้ ความสามารถแสดงความคิดเห็น ทั้งในด้านการพูด การบรรยาย การอภิปราย การเขียน การฟัง การอ่าน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การเข้าไปมีส่วนในการวิจัย ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อเปิดโลกทัศน์ และรับรู้วิทยาการใหม่ๆ ที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และนำไปใช้อย่างเหมาะสมด้วย นอกจากนี้ การบริหารเวลา บริหารตนเอง และการพัฒนาจิตใจ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องพัฒนาควบคู่ไปด้วย เพราะจะช่วยเตรียมตัวให้เข้าสู่การเรียนระดับบัณฑิตศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดและทฤษฎีความต้องการ

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow Hierachy of Needs) มาสโลว์ (Maslow.1970 : 35-36) ได้กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการอยู่ตลอดเวลา และความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ก็ย่อมแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปอีก ความต้องการของมนุษย์จะเป็นในลักษณะจากต่ำไปหาสูงที่เรียกว่า ลำดับขั้นความต้องการ (Hierachy of Needs) นั่นคือ เมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการขั้นสูงก็จะตามมา ลำดับความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีความต้องการของ Maslow

1.ความต้องการทางด้านร่างกาย (The Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ฯลฯ

2.ความต้องการความปลอดภัย (The Safety Needs) เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่ร่างกาย หรือให้ปลอดภัยจากการถูกข่มขู่ บังคับและมีความมั่นคงในชีวิต

3.ความต้องการทางสังคมและความรัก (The Belongingness and Love Needs) เป็นความต้องการการยอมรับจากผู้อื่น และมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม มีความต้องการเพื่อน

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง (The Esteem Needs) เป็นความต้องการที่อยากให้ผู้อื่นยกย่อง สรรเสริญ และความต้องการในการตระหนักถึงความสำคัญของตนเองหรือความก้าวหน้าทางด้านสถานภาพ เช่น อำนาจ ชื่อเสียง การยกย่อง เป็นต้น

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (The Need for Self-Actualization) เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตของมนุษย์ นั่นคือ ความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้

โนลล์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.2538 : 91 ; อ้างอิงมาจาก Knowles.1970) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ โดยแบ่งประเภทความต้องการออกเป็น 6 ประเภทคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ส่วนมากมนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้เพื่อความคงอยู่ของร่างกาย
2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม นักจิตวิทยาเห็นตรงกันว่า ความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่นๆ ของความต้องการซึ่งตรงกับความต้องการกระทำตนตามความสามารถ ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง
3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย
4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องเผชิญภัยและการเสี่ยง คนเราอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก ดังนั้นเมื่อความต้องการเรื่องนี้เกิดสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความว้าวุ่นใจ จนเกิดอาการทางพฤติกรรมเหนื่อยอ่อน ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ รวมทั้งแนวคิดใหม่ๆ
5. ความต้องการทางด้านความรัก ทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการได้รับผลสำเร็จในบางครั้งก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้ อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสังคม มีการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ประสบการณ์ความร่าเริง ความเศร้าโศก ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดอาการ 2 ด้านคือ การถอนตัวออกจากกลุ่ม หรือลักษณะก้าวร้าว แสดงการเป็นศัตรู
6. ความต้องการได้รับการยอมรับ มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกที่ว่า ตัวเองมีคุณค่าได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ความต้องการด้านนี้ทำให้เขามีการรวมกลุ่มทางสังคมเป็นชุมชนสถาบันต่างๆ สามารถแสวงหาสถานภาพและความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วยความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์จะทำหน้าที่สนับสนุนความต้องการทางการศึกษาโดยจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลได้เรียนรู้

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าความต้องการของมนุษย์มีอย่างไม่จำกัดเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการในขั้นหนึ่งแล้วก็ย่อมมีความต้องการในขั้นที่สูงขึ้นต่อไป เปรียบเทียบกับความต้องการศึกษาต่อ เมื่อจบการศึกษาในระดับหนึ่งแล้ว ได้รับการยกย่องและยอมรับจากสังคมในระดับหนึ่ง ก็ย่อมมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในขั้นที่สูงขึ้นไปอีกเช่น ปริญญาโทและปริญญาเอก เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับตนเอง และเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น รวมถึงการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปอีกนี้จะช่วยให้มีความก้าวหน้าของอาชีพการงาน เนื่องจากการทำงานในประเทศไทยส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับใบปริญญา ดังนั้นปัจจุบันการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีจึงเป็นที่นิยมและให้ความสนใจและต้องการที่จะศึกษาต่อมากขึ้น

3.แนวคิด ทฤษฎี และผลงานการศึกษาความต้องการศึกษาต่อ

อนันต์ เกตุวงศ์ (2526 : 275) ได้ให้ความหมายของความต้องการทางการศึกษาไว้ว่า ความต้องการทางการศึกษา หมายถึง ช่องว่างระหว่างระดับสมรรถภาพที่คาดหวังในระดับสูงกว่าของบุคคลนั้น ซึ่งอาจจะบุโดยตัวบุคคลเอง หรือระบุด้วยหน่วยงานหรือสังคมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่ ดังนั้นความต้องการทางการศึกษา คือ ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บุคคลหรือองค์กรหรือสังคมที่พึงประสงค์ที่จะเป็น กับสิ่งที่เป็นอย่างในปัจจุบัน หรือความแตกต่างระหว่างความมุ่งหมายและสิ่งที่เป็นอย่างจริง

ดร.ก่อ สวัสดิพานิช (2518 : 79-81) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนมีการเลือกศึกษาต่อไว้ดังนี้

1. เพศของเด็ก ในสังคมบางอาชีพมีการจำกัดเพศอย่างชัดเจน
2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพบางอย่างต้องใช้เวลายาวนานและต้องลงทุนสูง บิดามารดาจึงมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของเด็ก
3. ฐานะทางสังคมของครอบครัว ครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมสูงจะไม่ให้บุตรของตนเลือกอาชีพบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสม บางครั้งก็ขัดกับความมุ่งหมายของเด็ก และไม่สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของเด็ก
4. ความสามารถส่วนบุคคลการประกอบอาชีพต้องอาศัยความสามารถ และความถนัดตามธรรมชาติของตนเป็นอันมาก เด็กที่ไม่ได้เรียนสาขาวิชาซึ่งเหมาะสมกับความถนัดของตน แม้ว่าจะเรียนสำเร็จได้ แต่เมื่อออกไปประกอบอาชีพแล้ว อาจไม่มีความสามารถสูงในอาชีพนั้น
5. ความสนใจของเด็ก ควรส่งเสริมให้เด็กเลือกเรียนวิชาและให้เลือกอาชีพที่เขาสนใจ จะทำให้เด็กเรียนได้ดีและประกอบอาชีพได้ดี
6. ความคิดเห็นของครอบครัวบิดามารดาย่อมมีอิทธิพลเหนือเด็กเป็นอันมากในแง่การเลือกอาชีพ โดยไม่ยอมรับข้อโต้แย้งของบุตร
7. การชักนำของเพื่อน การเลือกอาชีพตามเพื่อนถ้าเหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของตน โดยไม่ขัดกับความคิดเห็นของผู้ปกครองก็ไม่เป็นปัญหาอะไร
8. การแนะแนวของโรงเรียน ครูประจำชั้นหรือครูปรึกษามักรู้จักเด็กเป็นอย่างดี และสามารถประเมินความสามารถและความสนใจของเด็กได้ถูกต้อง

บอลบริจ(Balddridge. 1980:275-278) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่อธิบายโอกาสการเข้าเรียนต่อของนักเรียน ไว้ดังนี้

- 1.การที่ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมดี จะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการเรียนต่อมากขึ้น กล่าวคือ ครอบครัวที่มีฐานะดี บิดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติ อยู่ในกลุ่มชนชั้นสูงและมีการศึกษาดี จะทำให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นในการเรียนต่อ ตลอดจนสามารถที่จะเรียนต่อได้ด้วย

2. นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูงก็จะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสนในการเรียนต่อได้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากระบบการคัดเลือกคนเข้าเรียนยังใช้ระบบการสอบแข่งขัน ดังนั้นระดับสติปัญญาของนักเรียนจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ

3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูง จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนต่อในระดับสูง เนื่องจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีผลต่อการประสบความสำเร็จในอาชีพและสังคม ผู้ปกครองก็จะพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้เข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

4. กลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีแผนการเรียนต่อในระดับสูง จะทำให้นักเรียนตัดสินใจที่จะมีแผนการเรียนต่อในระดับสูงด้วย ประเด็นนี้ จะเกี่ยวเนื่องไปถึงการยอมรับความคิดของกลุ่มเพื่อนมาเป็นแนวคิดของตน คือ ยอมรับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนนั่นเอง

ขุนทอง อินทร์ไทย (2519 : 76-78) ได้ให้แนวคิดว่าการศึกษาดอในระดับปริญญาโทได้มี ผู้นิยมเข้าศึกษาต่อกันมากขึ้น เนื่องจากระบบการศึกษาระดับต้นๆ ได้ขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรี และในปัจจุบันนี้มีอาจารย์ที่จบการศึกษาทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอกจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้สามารถเปิดการสอนในระดับปริญญาโทได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อที่สำคัญก็คือ ค่านิยมในปริญญา การได้รับปริญญาชั้นสูงจะมีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงานหลายอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับปริญญา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ความสามารถ คนที่มีปริญญาสูงเท่านั้นที่สามารถเลื่อนตำแหน่งที่สูงๆ ในบางตำแหน่งได้ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ เช่น การเรียนต่อปริญญาโทเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพราะมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งเปิดสอนปริญญาโทหลังเลิกงาน จึงมีผู้ต้องการศึกษาดอระดับปริญญาโทเป็นจำนวนมาก

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 : 17-23) ได้กล่าวถึงปัจจัยในการศึกษาดอว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น สถานภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน คุณภาพของการจัดการศึกษา ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ส่วนกลางหรือภูมิลำเนาและความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาแตกต่างกัน จึงทำให้บุคคลมีปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน

ประหยัด ทองมาก (2529:18) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้มีการศึกษาดีจะเป็นแนวทางนำไปสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี เงินเดือนสูงพอเลี้ยงตนเองและครอบครัว เป็นการให้คนมีโอกาสเลื่อนฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของตนได้ จะเห็นได้ชัดอีกก็คือความพยายามของบิดามารดาที่จะส่งเสียให้บุตรของตนได้ศึกษาจนสุดความสามารถ และตัวผู้เรียนเองก็พยายามขวนขวายให้ได้รับปริญญาสูงๆ

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) ได้ให้แนวคิดถึงความต้องการศึกษาดอระดับปริญญาโท ไว้ว่า เหตุจูงใจด้านอาชีพเป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวหรือผู้ใหญ่ตอนต้นเข้ามาเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านอาชีพ และความรู้เพื่อที่จะหางานง่ายขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ทองหล่อ นาคหอม (2534 : 24) ได้ให้แนวคิดถึงความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทไว้ว่า การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานิสิตจำนวนมากศึกษาต่อเพราะความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม นอกจากนี้ผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทยังเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพราชการ และด้านเศรษฐกิจ และสำหรับปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้ศึกษาระดับปริญญาโทดังนี้

1. ด้านหน้าที่ราชการ เช่นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทสามารถเข้าสู่ตำแหน่งบางตำแหน่งได้ เช่น ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบจะต้องจบการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งผู้ที่จบการศึกษาในระดับต่ำกว่าจะไม่มีโอกาส
2. ด้านสถาบัน ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของสถาบันทางด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า ความมีชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอนตลอดจนความผูกพันของศิษย์เก่าที่เคยศึกษาระดับปริญญาตรี
3. เหตุผลส่วนตัว ผู้ที่เข้ามาศึกษาต่ออาจมีเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อ เพราะอย่างมีชื่อเสียง เกียรติยศ อยากได้ชื่อว่าเป็นผู้จบปริญญาโท
4. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นและสื่อ นิสิตบางคนอาจจะเข้ามาศึกษาต่อโดยการสนับสนุนหรือได้รับคำชี้แนะจากเพื่อนๆ ครู อาจารย์ที่เคยสอนมา ญาติพี่น้อง หรือสามีภรรยาให้การสนับสนุน ตลอดจนทราบข่าวจากการรับสมัครจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น
5. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา เป็นเหตุผลที่นิสิตมาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งนี้เพราะเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนรวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ น้อย

ก้องเกียรติ โอภาสวงการ (2535:5) เขียนไว้ว่าในปัจจุบันมีผู้ต้องการเรียนปริญญาโทเพิ่มมากขึ้นส่วนหนึ่งมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมที่บีบบังคับให้คนต้องขวนขวายหาความรู้เพิ่มขึ้น และพยายามที่จะเพิ่มวุฒิการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้น เพราะใน 5-10 ปีข้างหน้า ผู้ที่จบปริญญาตรีจะมีสภาพเหมือนผู้ที่จบ ม.6 ในปัจจุบัน อีกประการหนึ่งธุรกิจข้ามชาติเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น และธุรกิจเหล่านี้ก็ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงเข้าทำงานในองค์กรของตน ดังนั้นเมื่อธุรกิจต่างๆ ต้องการบุคลากรที่มีความรู้สูงเพิ่มขึ้น ทำให้มีผู้ต้องการเรียนปริญญาโทเพิ่มมากขึ้น เพื่อจะเพิ่มความรู้และวุฒิการศึกษาของตน ซึ่งเป็นความต้องการขั้นหนึ่งของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์

สิริพร พวงมาลัย (2543 : 10-12) ได้รวบรวมปัจจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อของนักเรียนไว้ 4 ด้านด้วยกันคือ

1.ปัจจัยด้านครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรม ทักษะ และ ความพร้อมทางจิตใจของเด็กอย่างมาก ครอบครัวบางครอบครัวมีปัญหาทางโครงสร้าง เช่น ขาดพ่อ หรือแม่ในกรณีที่ตายไป แยกกันอยู่ หย่าร้าง หรืออยู่ด้วยกันแต่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ลักษณะเหล่านี้ ล้วนมีผลต่อตัวเด็ก

2.ปัจจัยด้านการศึกษา การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับการยอมรับในบรรดากลุ่มชน ทั้งหลายตลอดจนกลุ่มคนที่ประสบความสำเร็จจากระบบการศึกษาว่าเป็นของ ดีหรือสิ่งที่พึงประสงค์ การศึกษาสามารถเลื่อนชั้นทางสังคมและเศรษฐกิจได้ ด้วยเหตุนี้การศึกษาจึงเป็น สิ่งจำเป็นที่บุคคลจำเป็นต้องแสวงหาความรู้ใส่ตนเมื่อมีโอกาส การศึกษาสามารถบันดาลให้บุคคลประสบ ผลสำเร็จในอาชีพตามที่ตนปรารถนา ผลการเรียนรู้ของนักเรียนก็มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อและไม่เรียนต่อ เพราะถ้าผลการเรียนดีทำให้ตั้งใจเรียนและไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

3. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การศึกษามีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันซึ่งเศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างมาก การศึกษาจึงจำเป็นต้องขยายออกไปทั้งใน ด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อสนองความต้องการทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีการพัฒนาในระดับสูง ด้วยเหตุนี้ความคิดสมัยใหม่ถือว่าการศึกษาเป็นการลงทุนทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง การศึกษาเป็นการ ลงทุนเพราะค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ใช้ในการ ศึกษา นั้นค่อนข้างสูงสำหรับบุคคลที่มีรายได้ต่ำ ค่าใช้จ่าย ดังกล่าวประกอบด้วย ค่าหนังสือ เครื่องเขียน ค่าเดินทาง ตลอดจนค่าใช้จ่ายส่วนตัวในขณะที่ศึกษา ดังนั้นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมมีบทบาทต่อการศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อ จากการทบทวน ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจที่จะนำมาศึกษามีดังนี้

- รายได้ ถ้าผู้ปกครองมีรายได้สูงบุตรก็จะได้รับการศึกษาสูงด้วย
- อาชีพบิดามารดา อาชีพของบิดามารดาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการกำหนดอนาคต ของบุตรในการศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อ โดยบิดามารดาส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรประกอบอาชีพคล้ายๆ หรือใกล้เคียงกับตน โดยเฉพาะในชนบท ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ ทำนา และรับจ้าง ทำงานเบ็ดเตล็ด

- ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพล ต่อการเรียนรู้ต่อ จะเห็นได้จากการที่ผู้ปกครองที่ได้รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้นไป ส่วน ใหญ่จะมีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป ผู้ปกครองที่ได้รับการศึกษาดำกว่า ประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่เคยได้รับการศึกษา ส่วนใหญ่จะให้บุตรได้รับการศึกษาเพียงแค่นี้ ชั้น ประถมศึกษา การสนับสนุนด้านการศึกษาจากคนในครอบครัว การไม่ศึกษาต่อนอกจากขึ้นอยู่กับตัว ผู้เรียนเองแล้ว ยังขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนจากคนในครอบครัวด้วย ถ้าได้รับความเห็นชอบด้วยการ สนับสนุนและกำลังใจจากคนในครอบครัว ย่อมเป็นมูลเหตุจูงใจที่จะศึกษาต่อ

4. ปัจจัยด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลสูงต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันเกือบทุกด้าน ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย มนุษย์เราไม่อาจแยกจากสิ่งแวดล้อมได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการศึกษาสิ่งแวดล้อมนับว่ามีบทบาทสูงมากในการศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ การได้รับข่าวสารการศึกษา ความสะดวกในการเดินทางไปเรียน การแนะแนวของครู เป็นต้น

เกษม สุวรรณกุล.(2536:19-20) ได้ให้ความเห็นว่า “จุดมุ่งหมายในการผลิตบัณฑิตของประเทศไทยนั้น มุ่งผลิตเพื่อไปรับราชการ ไม่ได้เกิดจากความต้องการที่จะแสวงหาความรู้หรือประเพณีใฝ่รู้ใฝ่เรียน การเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน อันเนื่องมาจากคนจบปริญญาตรีมีมากและยังหางานทำไม่ได้ นอกจากนี้ยังเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่ง เพราะระบบราชการอิงกับสิ่งเหล่านี้และได้ยกตัวอย่างผู้ที่เป็ ปลัดอำเภอเร็วขึ้น

จากแนวคิดทฤษฎีต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าปัจจุบันมีผู้ให้ความสนใจและต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเป็นจำนวนมาก ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากการศึกษาในระดับต้นๆ ได้ขยายตัวมากขึ้นโดยเฉพาะการขยายตัวในระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ค่านิยมในปริญญาก็มีอิทธิพลมากเช่นกัน การทำงานหลายอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับใบปริญญา ผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูงๆ จะเป็นแนวทางในการก้าวไปสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี มีเงินเดือนสูงมีความมั่นคง นอกจากนี้การที่จะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่าง เช่น ถ้าบิดามารดามีการศึกษาในระดับสูงๆ ก็มีส่วนในการผลักดันสนับสนุนให้บุตรหลานของตนได้รับการศึกษาที่สูงกว่าตน และปัจจัยด้านทุนทรัพย์ก็เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาค่อนข้างสูง ดังนั้นการที่จะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือไม่นั้นต้องพิจารณาด้านเศรษฐกิจของครอบครัวด้วย ครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ก็มีความสามารถที่จะส่งบุตรหลานให้ได้รับการศึกษาที่สูงๆได้ด้วยเช่นกัน

4.ทฤษฎีอุปสงค์ทางการศึกษา

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2543 : 2-3) ได้กล่าวถึงทฤษฎีอุปสงค์ของการศึกษาไว้ว่า เมื่อ อุปสงค์ของการศึกษาเป็นความต้องการของบุคคล หรือสังคมที่หวังจะเรียนในสถานศึกษาเพื่อให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่างๆ เพื่อประกอบอาชีพ และเพื่อเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่นและสังคมทั่วไป นี่คือนิสัยใจ หรือปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ของการศึกษา แต่สิ่งจูงใจอีกประการคือ ความอยากรู้ (Curiosity) ก็ไปศึกษาหรือเรียนเพื่อสนองความอยากรู้ ไม่ได้หวังจะนำไปใช้ประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นอุปสงค์ของการศึกษาจึงแบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ

1. อุปสงค์ของการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นการลงทุน (Investment) เพื่อผลิตประชากรที่เรียกว่า ทุนมนุษย์ (Human Capital) เป็นอุปสงค์ต่อเนื่อง

2. อุปสงค์ของการศึกษาเพื่อตอบสนองความอยากรู้ของผู้เรียน การศึกษาจึงเป็นการบริโภค (Consumption) เพื่อตอบสนองความอยาก การศึกษาจึงเหมือนกับสินค้าเพื่อการบริโภค (Consumption Goods) เป็นอุปสงค์ปกติ คือ อยากรู้ ได้เรียน และทำให้รู้ ความอยากก็หมดไป

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531 : 163-169) ได้กล่าวถึงปัจจัยกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาไว้ว่า ปริมาณทางการศึกษาแต่ละสาขาที่ประชาชนต้องการเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ จะมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เช่นระดับรายได้ อัตราค่าเล่าเรียน ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวนประชากร รสนิยม หรือทัศนคติของประชากร กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยเฉพาะกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กฎหมายกำหนดการศึกษาภาคบังคับนโยบายการศึกษาของรัฐ ฯลฯ เราอาจเขียนให้อยู่ในรูปฟังก์ชัน (Demand Function) ได้ดังนี้

$$Ded = f(M, Ped, Pr, N, U, Ar, O)$$

เมื่อ Ded แทน อุปสงค์หรือปริมาณการศึกษาสาขาใดสาขาหนึ่งที่บุคคลต้องการซื้อหรือเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ

M แทน ระดับรายได้ของบิดา-มารดา ผู้ปกครอง หรือของผู้เรียนเอง

Ped แทน อัตราค่าเล่าเรียน (Educational price or School fee)

Pr แทน ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง (Prices of related good)

N แทน จำนวนประชากร

U แทน รสนิยมหรือทัศนคติ (Taste or attitude) ของประชากร

Ar แทน กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (Related activities) กับการศึกษา

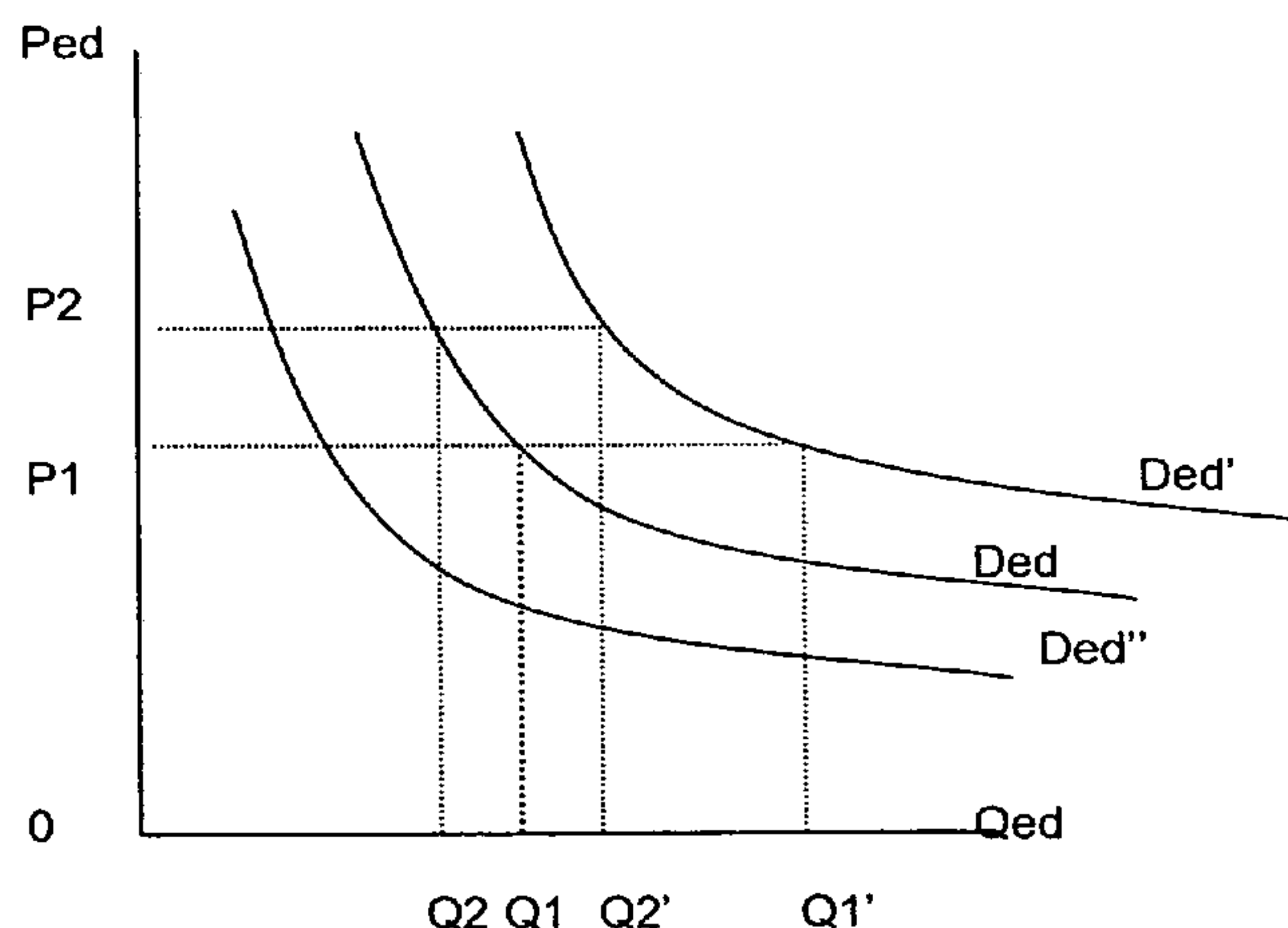
เช่นการขยายตัวของอุตสาหกรรมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งต้องการแรงงานฝีมือ

O แทน ปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายศึกษาของรัฐกฎหมาย กำหนดการศึกษาภาคบังคับ ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ฯลฯ

จากฟังก์ชันจะเห็นว่าถ้าปัจจัยต่างๆ ที่อยู่ในวงเล็บทางขวามือเปลี่ยนแปลงทีละตัวหรือพร้อมกันก็ตาม ผลก็จะทำให้อุปสงค์ คือ Ded เปลี่ยนแปลงไปด้วย เราสามารถพิจารณาอย่างละเอียดดังนี้

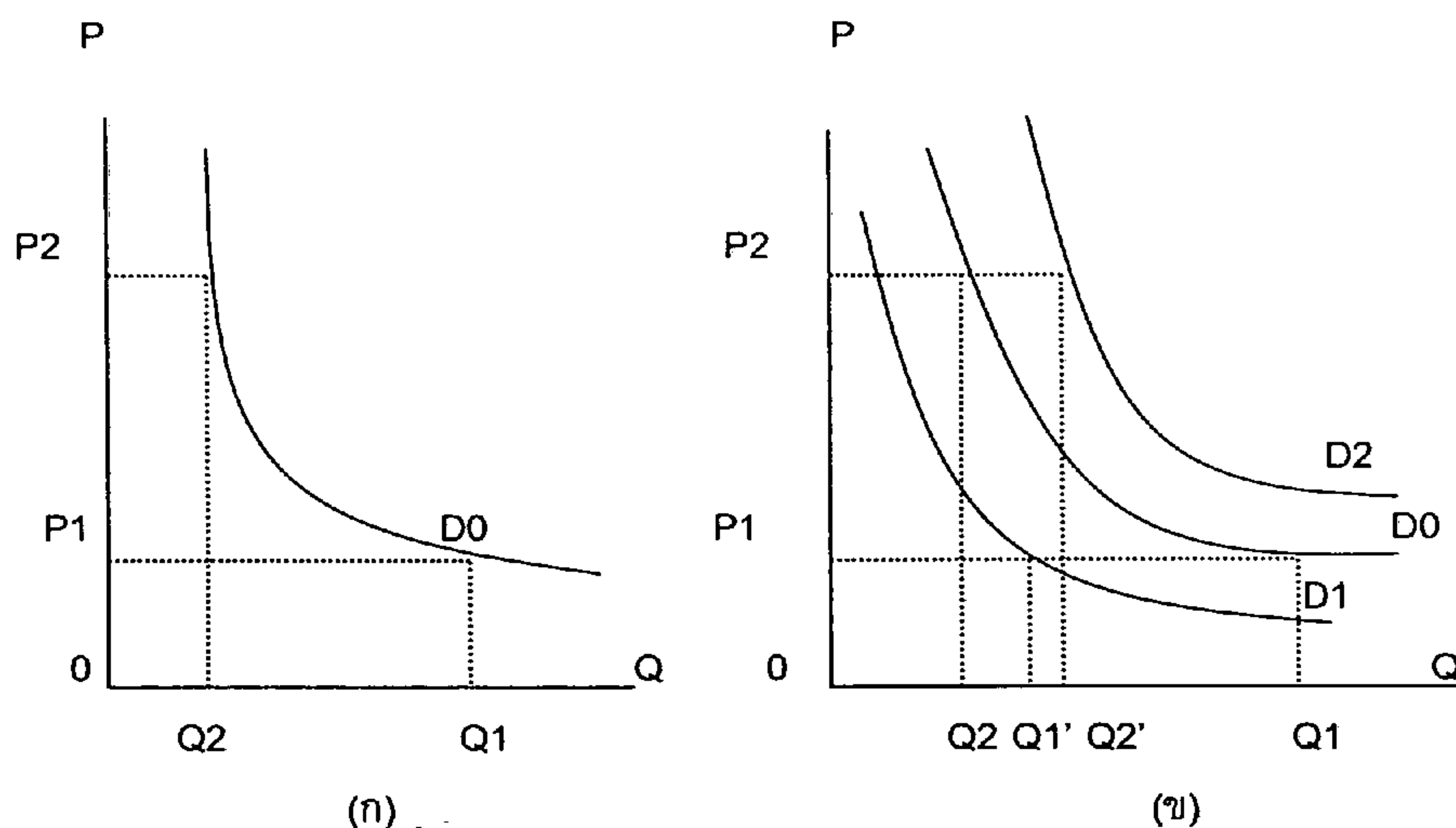
1. ระดับรายได้ตามปกติถ้าไม่คำนึงถึงปัจจัยอื่นหรือสมมติว่าปัจจัยเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงช้ามากจนถือว่าคงที่ปริมาณการศึกษาแต่ละสาขาที่ประชาชนต้องการซื้อหรือเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่ง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับระดับรายได้ของเขาโดยตรงถ้าประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้นเนื่องมาจากผลของการลดภาษีเงินได้ หรือการเพิ่มอัตราเงินเดือนก็ตาม เขาก็จะสามารถส่งบุตรหลานรวมทั้งตัวเขาเองเข้ารับการศึกษาได้มากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้จะทดแทนได้ด้วยการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษาขึ้นไปทางขวามือของเส้นเดิม แสดงว่า ณ ทุกๆระดับอัตราค่าเล่าเรียน ปริมาณการศึกษาสาขาหนึ่ง ๆ จะมีประชาชนเข้ารับบริการมากขึ้นเช่นก่อนมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านรายได้ สมมติว่าระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขาหนึ่งของประชาชนแทนด้วยเส้น Ded ที่ระดับอัตรา

ค่าเล่าเรียน OP_1 , ปริมาณการศึกษาที่ประชาชนต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ_1 , ภายหลังมีการเปลี่ยนแปลงในทางสูงขึ้นของรายได้ ตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ Ded จะเห็นได้ว่าที่อัตราค่าเล่าเรียน OP_1 แต่เดิมปริมาณการศึกษาที่ประชาชนต้องการเข้ารับบริการเท่ากับ OQ_1 บัดนี้จะเพิ่มขึ้นเป็น OQ_1' ทำนองเดียวกันที่อัตราค่าเล่าเรียน OP_2 แต่เดิมปริมาณอุปสงค์เท่ากับ OQ_2 บัดนี้จะเพิ่มขึ้นเป็น OQ_2'

ภาพประกอบ 3 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษานี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านรายได้ของประชาชน

2. อัตราค่าเล่าเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชน เช่นเดียวกับระดับรายได้ ในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆ ถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นการศึกษาสาขาใดก็ตาม ขณะที่ปัจจัยอย่างอื่นคงที่หรือเปลี่ยนแปลงช้ามาก อุปสงค์สำหรับการศึกษานั้นก็จะลดลง ตรงกันข้ามถ้าอัตราค่าเล่าเรียนถูกลง อุปสงค์ก็จะมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้จะแสดงได้จากการเลื่อนขึ้นหรือลงของจุดบนเส้นอุปสงค์เดิม ดังแสดงในรูปภาพที่ 4 (ก) โดยตำแหน่งของมันไม่เปลี่ยนแปลง แต่ถ้ามีการคาดคะเน (Expectation) ว่าในอนาคตอัตราค่าเล่าเรียนจะสูงขึ้นด้วย เพราะถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้นจริงๆ เมื่อถึงเวลาที่คาดการณเอาไว้ เขาก็อาจไม่สามารถส่งบุตรหลานรวมทั้งตัวเองเข้าการศึกษาได้ ทั้งนี้เนื่องจากมีรายได้จำกัด ตรงกันข้ามถ้ามีการคาดคะเนว่าในอนาคตอัตราค่าเล่าเรียนจะถูกลง ผลก็จะทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชนลดลงตาม(ดูรูปภาพ 4(ข)) ความจริงข้อนี้จะปรากฏชัดเจนเมื่อเป็นอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่วไป

ภาพประกอบ 4 แสดงการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์สำหรับการศึกษานี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราค่าเล่าเรียน

3.ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง อาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือสินค้าประกอบกัน (Complementary Goods) และสินค้าทดแทน (Substitute Goods) ในที่นี้ขอกล่าวเฉพาะสินค้าประกอบกัน ในช่วงเวลาหนึ่งๆ การเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องก็มีผลทำให้ระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษเปลี่ยนแปลงได้เช่นกัน ในกรณีสินค้าประกอบกันตัวอย่างเช่น ค่าหนังสือ อุปกรณ์การเรียน การสอนกับอัตราค่าเล่าเรียน ถ้าหนังสือเรียน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ มีราคาแพงขึ้น ขณะที่ปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องคงที่ อัตราค่าเล่าเรียนก็มักจะสูงขึ้นตาม ผลที่สุดอุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะลดลง ตรงกันข้ามถ้าหนังสือเรียน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆมีราคาถูกลง อัตราค่าเล่าเรียนก็มักจะลดลงตามและระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะสูงขึ้น ซึ่งจะแสดงได้จากการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์ไปทางขวาของเส้นเดิม

4.จำนวนประชากร การเปลี่ยนแปลงในจำนวนประชากรก็เป็นตัวกำหนดระดับอุปสงค์สำหรับการศึกษาในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆถ้าประชากรมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้จะสืบเนื่องมาจากการอพยพโยกย้ายของประชากร จากแหล่งอื่นหรือจากสาเหตุใดก็ตาม ผลก็จะทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษสูงขึ้น ซึ่งจะแสดงได้จากการเลื่อนตำแหน่งของเส้นอุปสงค์จากระดับเดิมขึ้นไปทางขวา ตรงกันข้ามถ้าจำนวนประชากรลดลง อุปสงค์สำหรับการศึกษาก็จะลดลงตามตำแหน่งของเส้นอุปสงค์จะเลื่อนลงไปทางซ้าย

5. รสนิยมหรือทัศนคติของประชาชน การเปลี่ยนแปลงในรสนิยมหรือทัศนคติของประชาชนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์สำหรับการศึกษา ตามปกติรสนิยมหรือทัศนคติประชาชนจะเปลี่ยนแปลงไปก็ต่อเมื่อวัยเปลี่ยน ฤดูกาลเปลี่ยน สถานภาพเปลี่ยน และเมื่อได้พบเห็นหรือทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ถ้าประชาชนหันมาสนใจวิทยาศาสตร์มากขึ้น เพราะเห็นว่าความรู้ที่ได้รับมีประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ในการผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดได้ อุปสงค์สำหรับการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ก็จะเพิ่มขึ้น ตรงกันข้ามถ้าความสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ของประชาชนเสื่อมลง จะด้วยสาเหตุใดก็ตาม ผลก็จะทำให้ระดับอุปสงค์สำหรับวิชาดังกล่าวลดลงด้วย

6. กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างหรือกิจกรรมบางประเภทโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การขยายตัวของอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ฯลฯ ก็มีผลทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นดังตัวอย่าง สมมติว่าเดิมประชาชนนิยมเรียนสาขานิติศาสตร์ ต่อมาอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวอย่างรวดเร็ว การเพิ่มขึ้นในอุปสงค์สำหรับแรงงานฝีมือและวิศวกรระดับสูงของอุตสาหกรรมเหล่านี้ย่อมทำให้อัตราค่าจ้างเงินเดือนของแรงงานกลุ่มดังกล่าวสูงขึ้นด้วย โดยนัยเดียวกันถ้าอุตสาหกรรมการเคหะขยายตัว อุปสงค์สำหรับการศึกษาด้านเครื่องจักรกลก็จะเพิ่มขึ้นตาม และถ้าอุตสาหกรรมโรงแรมและการท่องเที่ยวขยายตัว อุปสงค์สำหรับการศึกษาด้านโรงแรมและมัคคุเทศน์ก็จะเพิ่มขึ้นตาม เป็นต้น

7. ปัจจัยอื่น ๆ ปัจจัยอย่างอื่นนอกเหนือจากทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว เช่น ยุทธศาสตร์ชาติและรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต การเปลี่ยนแปลงในนโยบายการศึกษาของรัฐ การออกกฎหมายกำหนดการศึกษาภาคบังคับ ความเชื่อของสังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การจัดสร้างหรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการขนส่งและคมนาคม การจัดสวัสดิการและการรักษาความสงบปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การรักษาไว้ซึ่งความเป็นธรรม สุขภาพพลานามัยของประชาชน ระยะเวลาและความยากง่ายในการเรียน ฯลฯ ก็มีผลทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน ตัวอย่าง ถ้ารัฐบาลสร้างถนนหนทางระหว่างหมู่บ้านในชนบท กับตัวเมืองให้ประชาชนไปมาค้าขาย และถ้ารัฐบาลมีนโยบายขยายระดับการศึกษาภาคบังคับจากป.7 เป็น ม.3 ผลก็จะทำให้อุปสงค์สำหรับการศึกษาเพิ่มขึ้นตาม เป็นต้น

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 26-28) ได้กล่าวว่าอุปสงค์สำหรับสินค้าทางการศึกษาเกิดจากสาเหตุหลายประการ

ประการแรก ความต้องการศึกษาในสิ่งที่ตนสนใจใคร่รู้ หรือยังหาคำตอบไม่ได้ ถ้าบุคคลมีความสนใจหรือเฝ้ารอคอยคำตอบในสิ่งที่ตนยังมีปัญหาอยู่เขาจะพยายามศึกษาค้นคว้าในเรื่องเหล่านั้น โดยจะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือเข้าศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ที่เปิดสอนโดยตรงก็ได้แม้จะเสียเวลาและ

ค่าใช้จ่ายมาก เช่น วิศวกรบางคนยอมเสียเวลาเข้าไปนั่งเรียนวิชากฎหมายเพื่อให้เข้าใจ กระบวนการรักษาความเป็นธรรมของเจ้าหน้าที่ และวิธีทำนิติกรรมต่างๆ เป็นต้น

ประการที่สอง ความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมทางสังคมซึ่งอาจอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง เช่น การอาสาพัฒนาชนบท การสอนหนังสือแก่เด็กกำพร้าหรือเด็กที่ยากจน การแสดงดนตรี การกีฬา การอภิปราย การละคร ฯลฯ การมีโอกาสร่วมในกิจกรรมเหล่านี้ทำให้บุคคลรู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจ เพราะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

ประการที่สาม การได้รับแรงจูงใจและผลักดันจากพ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง และเพื่อนฝูง เช่น พ่อแม่ต้องการให้เรียนแพทย์เพื่อนร่วมชั้นแนะนำให้เรียนวิศวกร ครูแนะนำให้เรียนวิชากฎหมาย เป็นต้น

ประการที่สี่ การศึกษาตามประเพณี (Tradition) เช่น เด็กไทยต้องบวชเรียนวิชาธรรมะเมื่ออายุครบ 20 ปีขึ้นไป ดังนั้นเมื่อเด็กอายุครบตามเกณฑ์ดังกล่าว ความประสงค์ที่จะบวชเพื่อศึกษาเรียนธรรมะก็จะมากขึ้น เป็นต้น

ประการที่ห้า ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของบิดา-มารดา หรือผู้ปกครองมีรายได้สูงอาชีพและตำแหน่งหน้าที่การงานมั่นคง ก็จะส่งเสริมให้บุตร-ธิดา ได้เรียนหนังสือสูง ซึ่งแตกต่างจากเด็กที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมการเมืองต่ำ การที่จะได้รับการศึกษาสูงย่อมเป็นไปได้น้อยมาก เช่น ผู้ที่สอบเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ เป็นบุตรเกษตรกรเพียง 6% ของจำนวนผู้ที่เข้าสอบทั้งหมดอีก 94% เป็นบุตรของนักธุรกิจ พ่อค้า ข้าราชการ ผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจและบริษัทเอกชน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมการเมืองมั่นคงกว่าก็จะสามารถส่งให้บุตร-ธิดาได้เรียนหนังสือในระดับที่สูงกว่า

ประการที่หก รายได้หรือว่าผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ตามปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ระดับรายได้หรือผลตอบแทนก็มักจะสูงขึ้นด้วย ดังนั้นรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา เช่น ถ้าเรียนจบปริญญาโท รายได้เมื่อเริ่มเข้าทำงานในบริษัทเอกชนแห่งนี้จะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 15,000 บาท เป็นแรงจูงใจให้คนหันมาศึกษาต่อปริญญาโทกันมากขึ้นเนื่องจากคาดหวังในรายได้ หรือว่าผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต

ประการที่เจ็ด ค่านิยมของสังคม (Social Value) ตามปกติบุคคลที่ได้รับการศึกษามักจะเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไปว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีจริยธรรมอันดีงาม สังคมจึงยกย่องและให้เกียรติแก่ผู้ที่ได้รับการศึกษา ดังนั้นความต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมจึงเป็น

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา เช่น คนที่จบปริญญาเอก ในสังคมยอมรับว่ามีความรู้ความสามารถโดยเรียกบุคคลเหล่านี้ว่า ดอกเตอร์ ทำให้คนอยากเรียนปริญญาเอกมากขึ้น เป็นต้น

ประการสุดท้าย ความกระตือรือร้น หรือความปรารถนาของบุคคลที่จะเลื่อนฐานะและยกระดับบรรดาศักดิ์ของตนให้สูงขึ้นโดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าการศึกษาเป็นวิธทางหนึ่งที่บุคคลพึงจะยกฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของตนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นบุคคลจึงพยายามผลักดันตนเองโดยเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ความกระตือรือร้นหรือความทะเยอทะยานนี้ จึงเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุปสงค์สำหรับการศึกษา

สำหรับ H.Correa (อัมพร วิจิตรพันธ์ และอัญชลี ค้อคงคา. 2523 : 21 อ้างอิงมาจาก

H.Correa) ได้สำรวจศึกษามีความเห็นว่ ความต้องการศึกษาจะเกิดจากสาเหตุ 5 ประการ คือ

1. ไปโรงเรียนเพื่อเรียนวิชาการ (Academic) เพื่อให้ได้ศึกษาถึงสิ่งที่ยังไม่รู้ ถ้าประสงค์เพียงเท่านั้น จะมีคนไปเรียนหนังสือโดยเห็นว่ไม่คุ้มกับความยากในการเรียน ไม่คุ้มกับทุนและเวลาที่ไ้ลงไป คนสมัยก่อนจึงไม่นิยมเรียน เพราะการศึกษามุ่งเพื่อวิชาการเท่านั้น
2. ไปโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือจะได้มีวิชาใช้ประกอบอาชีพ (Occupational) เป็นจุดประสงค์เพิ่มขึ้นจากสมัยก่อนโดยคิดว่าวิชาที่ตนศึกษาจะทำให้มีงานทำตามทีตนเรียนมา จึงทำให้ประชากร อยากรเรียนหนังสือมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และใช้เวลานานขึ้น จนจบปริญญาเอก ยิ่งจะทำให้ได้อาชีพดี มีรายได้สูงตามขึ้นไป มีเกียรติเป็นที่นับหน้าถือตา
3. ไปโรงเรียนด้วยเหตุผลส่วนตัว (Personal) โดยเห็นว่การเรียนหนังสือ จะทำให้ชีวิตมีสุขขึ้น บางคนได้ใช้เวลาอ่านหนังสือทำให้พอใจกว่าอยู่เฉยๆ ในเมื่อตนมีเงินเพียงพอ เหตุผลส่วนตัวมีเป็นร้อยแปดอย่าง เช่น เพื่อนชักชวน บิดาอยากให้เรียน ฯลฯ ขึ้นอยู่กับเป็นคนๆ ไป
4. ไปโรงเรียนเพื่อได้ร่วมกิจกรรมทางสังคม (Social Service) โดยหวังว่จะมีคุณสมบัติเป็นหัวหน้าในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้แก่สังคมได้ เมื่อเราต้องอยู่ในสังคมอยากทำงานให้เป็นประโยชน์แก่สังคม กิจกรรมทางสังคมในสถาบันการศึกษามีหลายอย่าง เช่น ดนตรี กีฬา ว่ายน้ำ อาสาพัฒนาชนบท สอนหนังสือแก่เด็กยากจน ฯลฯ กิจกรรมต่างๆ จะทำให้เพลิดเพลินได้รับความสุขทางใจอย่างหนึ่ง จึงเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้คนอยากเข้าโรงเรียน
5. ไปโรงเรียนเพราะเห็นว่เป็นประเพณีที่ต้งไป (Traditional) เมื่อเป็นประเพณีมานานแล้วว่เด็กทุกคนต้งไปโรงเรียน เด็กคนนั้นก็จะอยากไปตาม เป็นต้น

ยังมีสาเหตุอื่นอีก ที่จูงใจให้มีผู้ต้องการรับการศึกษาชั้นสูงขึ้น เช่น

1. รายได้และอาชีพของบิดาหรือผู้ปกครอง
2. ค่าจ้างหรือเงินเดือนทีจะได้เมื่อเรียนจบ
3. การยอมรับนับถือของสังคม

จากแนวคิดทฤษฎีต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า อุปสงค์ทางการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่าง เช่น ระดับรายได้ ถ้าระดับรายได้เพิ่มสูงขึ้น อุปสงค์ทางการศึกษาก็จะเพิ่มขึ้นด้วย รวมถึงอัตราค่าเล่าเรียน ถ้าค่าเล่าเรียนหรือค่าหน่วยกิตลดลงความต้องการศึกษาก็มีเพิ่มมากขึ้นด้วยในขณะเดียวกันถ้าอัตราค่าเล่าเรียนเพิ่มสูงขึ้นความต้องการศึกษาต่อก็ลดลงไปด้วยเช่นกัน นอกจากนี้อุปสงค์ทางการศึกษาจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนเอง เพื่อพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพมากขึ้น รวมถึงคาดว่าเมื่อจบการศึกษาในระดับที่สูงๆจะช่วยเพิ่มรายได้ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตได้อีกด้วย

5.แนวคิดและทฤษฎีทุนมนุษย์

ฮาร์วีย์ อุดมไพจิตรกุล (2543 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวว่าการที่คนแต่ละคนมีรายได้แตกต่างกันเมื่อวัดด้วยการทำงานในช่วงเวลาหนึ่งๆ เช่น ชั่วโมง วัน สัปดาห์ เดือนก็เพราะคนแต่ละคนทำงานก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน ความแตกต่างดังกล่าวเป็นผลมาจากการลงทุนของคนแต่ละคน (Human investment) แตกต่างกัน การลงทุนดังกล่าวคือการลงทุนทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นการศึกษาในระบบหรือการศึกษานอกระบบ รวมทั้งการฝึกอบรมและการพัฒนา ก็ได้ผู้ที่ผ่านการศึกษาไม่ว่าในระบบหรือนอกระบบ ถูกเรียกว่าเป็น “ทรัพยากรมนุษย์” (Human Resource) คือมนุษย์เป็นที่มาแห่งทรัพย์สินหรือทุนมนุษย์ (Human Capital) คือทุนที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อไปผลิตสินค้าหรือบริการอื่นอีกต่อ ซึ่งทุนมนุษย์ยังใช้ยังมีประสิทธิภาพแต่ทุนโดยทั่วไปยังใช้ยังด้อยประสิทธิภาพ

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540 : 183) การลงทุนในตัวมนุษย์หรือการลงทุนในการศึกษา มีความคล้ายคลึงกับการลงทุนในสินทรัพย์โดยทั่วไป กล่าวคือ การลงทุนในการศึกษาเป็นการเพิ่มความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ ซึ่งจะเป็นตัวเพิ่มทุนมนุษย์ในตัวมนุษย์ คำว่า การเพิ่มทุนมนุษย์คือ การเพิ่มพลังในการหารายได้ พลังในการเพิ่มผลผลิตในตัวมนุษย์ โดยการลงทุนในการศึกษา เป็นขบวนการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรบุคคล ให้มีความรู้ ความชำนาญ สามารถปรับตัวเองให้กับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และข่าวสารใหม่ๆ ได้ดี ทำให้เป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานให้มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาด้อยกว่า และธนาคารโลกได้ให้คำจำกัดความ ทุนมนุษย์ คือ ทักษะและความสามารถต่างๆ ที่อยู่ในตัวบุคคลหรือกำลังแรงงาน ส่วนหนึ่งได้จากการปรับปรุงสุขภาพ โภชนาการ การศึกษา และการฝึกอบรม หรืออีกส่วนหนึ่งได้มาจากประสบการณ์ที่มนุษย์จะใช้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าและบริการ (บุญคง หันจางสิทธิ์.2540 : 183 อ้างถึง World Development Report .1995 : viii) การลงทุนในการศึกษาคือการลงทุนทั่วไป ที่บุคคล ครอบครัว หรือแม้แต่สังคมใดๆ ที่จะตัดสินใจในการลงทุนให้การศึกษาเล่าเรียน ให้ประกอบอาชีพมีรายได้ และให้ผลตอบแทนทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน กล่าวคือ ถ้าลงทุนมาก รายจ่ายในการศึกษาก็สูง ผู้ลงทุนก็มีความคาดหวังจะได้รับปริมาณและคุณภาพของการศึกษาสูง คือ สามารถเพิ่มทุนมนุษย์ในตัวผู้ลงทุนสูง (บุญคง หันจางสิทธิ์.2540 : 199-209)

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 71) กล่าวว่า ผู้ที่กล่าวถึงทุนมนุษย์เป็นคนแรก คือ ทีโอดอร์ ชูลท์ส (Theodore Schultz) ซึ่งกล่าวต่อสมาคมเศรษฐศาสตร์อเมริกัน ในปี พ.ศ. 2503 ในหัวข้อเรื่อง "การลงทุนในทุนมนุษย์" (Investment in Human Capital) โดยเขามีความเห็นว่าการศึกษาคือเพียงการบริโภครูปแบบหนึ่ง แต่ควรมองว่าเป็นการลงทุนเพื่อการผลิตด้วย เพราะประชากรที่มีการศึกษา ทำให้มีกำลังแรงงานที่จำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ นอกจากชูลท์ส แล้วนักเศรษฐศาสตร์คนอื่นๆ ที่มีส่วนในการสร้างทฤษฎีทุนมนุษย์ขึ้นมา ได้แก่ เดนนิสัน (Dennison) และเบคเกอร์ (Becker) สำหรับเดนนิสัน ได้เขียนหนังสือเรื่อง "แหล่งเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในสหรัฐ" (The Sources of Economic Growth in the United States) ซึ่งมีอิทธิพลทำให้การลงทุนทางการศึกษากับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น หนังสือเล่มนี้คู่กับผลงานของชูลท์ส ได้ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบายทางการศึกษาทั่วโลก ทฤษฎีทุนมนุษย์ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า การศึกษาในระบบเป็นเครื่องมือที่สำคัญ และจำเป็นต่อการปรับปรุงสมรรถนะในการผลิตของประชากรให้ดีขึ้น

สุโขทัยธรรมมาธิราช (2538 : 128) อธิบายทฤษฎีทุนมนุษย์นั้นเปรียบมนุษย์เสมือนเครื่องจักร การตีราคาว่ามนุษย์เปรียบเสมือนเครื่องจักรนั้นหาได้เป็นการลดค่าของมนุษย์แต่อย่างใดหรือไม่ เพราะทฤษฎีนี้ถือว่ามนุษย์นั้นเป็นเจ้าของเครื่องจักรที่มนุษย์สร้างขึ้นมาในตัวเอง การตัดสินใจใดๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงเครื่องจักร ในตัวมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นนั้นเป็นสิทธิขาดของผู้ที่เป็นเจ้าของเครื่องจักรนั่นเอง เป็นการตัดสินใจที่จะให้ความพอใจสูงสุดตลอดชีวิตของตัวเอง ทฤษฎีมนุษย์นั้นอธิบายว่า ในการตัดสินใจว่าจะลงทุนในการสร้างทุนมนุษย์จำนวนเท่าใดดีหรือประเภทใดดีนั้น บุคคลหรือผู้บริหารซึ่งเป็นหน่วยทำการตัดสินใจ มีวัตถุประสงค์คือต้องการให้ผลตอบแทนสุทธิจากการลงทุนมีมากที่สุด การลงทุนเพื่อสร้างทรัพยากรในตัวมนุษย์ก็เช่นเดียวกันกับการลงทุนอื่นๆ คือ ต้องมีต้นทุน ได้แก่ ต้นทุนทางตรง คือค่าใช้จ่ายที่ผู้ลงทุนจะต้องจ่ายเป็นตัวเงิน ถ้าลงทุนเรียนหนังสือ ก็จะได้แก่ค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนและต้นทุนทางอ้อมได้แก่ ค่าเสียโอกาสในการทำงานในระหว่างเรียน คือการเอาเวลาที่อาจใช้ทำงานมาเรียนหนังสือแทน

จากแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นปัจจุบันได้รับความสนใจและมีผู้ที่ต้องการจะศึกษาต่อมากขึ้น เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานในอนาคตและเพื่อเพิ่มโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้น การศึกษาคือการลงทุน ดังนั้นผู้ที่ลงทุนในการศึกษาสูงก็ย่อมได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนสูงด้วยเช่นกัน การลงทุนทางการศึกษาเป็นการเพิ่มค่าในตัวบุคคล หรือเรียกว่าทุนมนุษย์ แต่ละคนมีรายได้แตกต่างกันเมื่อวัดด้วยการทำงานในระยะเวลาที่เท่ากันขึ้นอยู่กับการลงทุนของแต่ละคน การลงทุนในการศึกษาเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และความชำนาญ ซึ่งจะเป็นตัวเพิ่มทุนมนุษย์ในตัวมนุษย์ให้มีความมากยิ่งขึ้น รวมถึงสามารถปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้นด้วย

6.ประเภทของช่องทางการสื่อสาร

การสื่อสารนับว่ามีความสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ในการยอมรับกิจกรรมจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหนึ่งคือ ปัจจัยการติดต่อสื่อสาร โดยวิธีการแบบใดแบบหนึ่งเป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารข้อมูลจากบุคคลหนึ่งสู่บุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มบุคคล เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน สำหรับช่องทางในการสื่อสารนั้นมีผู้อธิบายไว้ดังนี้

ทวิชชัย สันติประภา (มปป. : 9-10) ได้แบ่งประเภทของการติดต่อสื่อสารออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. การติดต่อสื่อสารภายในตัวบุคคล เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลเอง บุคคลเป็นผู้รับสารของตัวเอง
2. การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล เกิดขึ้นระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไปส่วนใหญ่จะเป็นการติดต่อสื่อสารแบบเผชิญหน้า ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารจะใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ผู้ส่งสารจะทราบปฏิกิริยานะท่อนกลับทันที
3. การติดต่อสื่อสารแบบมวลชน ผู้ส่งสารมุ่งส่งสารผ่านสื่อมวลชนไปถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นจำนวนมากที่อยู่กระจัดกระจายทั่วไปในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เป็นการสื่อสารทางเดียวไม่มีปฏิกิริยาสะท้อนกลับหรือมีแต่น้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนผู้รับสาร

โรเจอร์ (Rogers. 1983 : 197-198) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะช่องทางการสื่อสารเป็นเรื่องยากสำหรับบุคคลในการจะแยกแยะระหว่างข้อมูลและช่องทางในการส่งข้อมูล แหล่งข้อมูลเริ่มจากบุคคลหรือสถาบัน ในที่นี้ให้ความหมายช่องทางคือ ข้อความที่ได้จากแหล่งข้อมูลถึงผู้รับข่าวสารโดยมีการแบ่งลักษณะของช่องทางการสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. ช่องทางการสื่อสารมวลชน เป็นการสื่อสารข้อความอย่างกว้างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งแหล่งข่าวเหล่านี้อาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มบุคคลที่ส่งข่าวสารให้แก่ผู้รับข่าวสารหลายคน ช่องทางการสื่อสารมวลชนสามารถส่งข้อมูลถึงผู้รับที่ละจำนวนมากๆ อย่างรวดเร็ว โดยสร้างความรู้และการกระจายข้อความ รวมถึงสามารถเปลี่ยนทัศนคติได้ด้วย
2. ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการพบปะแลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่างบุคคลกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่ง ช่องทางนี้มีประสิทธิภาพมาก เพราะจะทำให้ผู้ที่ได้รับข่าวสารมีปฏิกิริยาต่อต้านหรือไม่ใส่ใจได้ ช่องทางนี้มีผลในการสื่อสารอย่างมากคือ
 - 2.1 มีการจัดหาข้อมูลการแลกเปลี่ยนสองทางระหว่างผู้ส่งและผู้รับข่าวสาร ส่วนการรับข้อมูลข่าวสารของบุคคลหนึ่งสามารถขยายความหรืออธิบายความเปลี่ยนแปลงไปได้
 - 2.2 การชักจูงบุคคลหรือการเปลี่ยนทัศนคติ เป็นบทบาทของช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยเฉพาะการชักจูงมีผลต่อทัศนคติของบุคคล

เสรี วงษ์มณฑา (2542 : 161-162) ได้ให้ความหมายของช่องทางการสื่อสารไว้ว่า

ช่องทางการสื่อสาร (Channel) เป็นเครื่องมือหรือสื่อที่ใช้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร ประกอบด้วย 6 ช่องทางดังนี้

1. การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal) เป็นช่องทางตรงที่ติดต่อสื่อสารแบบเผชิญหน้าระหว่างบุคคล เช่น การประชุม การให้สัมภาษณ์ ฯลฯ

2. การสื่อสารโดยใช้สื่อมวลชน (Mass media) เป็นช่องทางการสื่อสารที่สำคัญที่สุดของการสื่อสารเนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนจำนวนมาก จึงมีผู้นิยมใช้การสื่อสารโดยผ่านสื่อมวลชนกันมากที่สุด ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

3. การสื่อสารแบบสองขั้นตอน (Two step flow model of communication) หรือ การสื่อสารแบบหลายขั้นตอน (Multi step flow model of communication) เป็นการสื่อสารที่ใช้ทั้งบุคคล (ผู้นำความคิด) และสื่อร่วมกัน ทำให้เกิดการเดินทางของข่าวสารหลายขั้นตอน ซึ่งช่วยให้สามารถกระจายข่าวสารไปได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้นจึงต้องใช้ผู้นำความคิดที่มีความน่าเชื่อถือช่วยสนับสนุนในการกระจายข่าวสารอีกต่อหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับการบอกต่อ

4. การจัดกิจกรรมพิเศษ (Event) เป็นช่องทางในการสื่อสารอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยกระจายข่าวสารได้ดีมาก ซึ่งในแต่ละกิจกรรมจะมีข่าวสารแฝงอยู่ด้วยว่ากิจกรรมนี้ต้องการสื่อว่าอย่างไร กิจกรรมนี้ต้องการสื่ออะไรให้คนทราบ

5. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic media) เป็นช่องทางการสื่อสารที่ใหม่และทันสมัยมากที่สุดที่นักสื่อสารกำลังนิยมใช้อยู่ในปัจจุบัน เช่น อินเทอร์เน็ต เครื่องโทรสาร ไปรษณีย์ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ

6. เอกสารต่างๆ ได้แก่ จดหมายข่าว วารสาร แผ่นพับ โบปลิว เป็นต้น จากการสังเกตเอกสารต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้นมาเพื่อเผยแพร่ข่าวสารนั้น

สรุปได้ว่าช่องทางการสื่อสารเป็นการรับข่าวสารทั้งการใช้สื่อและบุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้รับข่าวสาร ซึ่งการให้ข่าวสารเพื่อชักจูงให้ผู้รับข่าวสารยอมรับหรือมีทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปตามที่ได้รับข่าวสาร เช่นเดียวกับการที่ได้รับสื่อโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ หรือการบอกปากต่อปากในการเข้ารับการศึกษา การได้ทราบรายละเอียดต่างๆ ด้านการศึกษาจะเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความต้องการศึกษาต่อเนื่องของบุคคลได้

7.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาข้อมูลและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำข้อมูลการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องและใกล้เคียงนำเสนอ ซึ่งผลการวิจัยที่นำเสนอจะเป็นแนวทางต่อการตั้งสมมติฐานและชี้ให้เห็นว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาดอกระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีรายละเอียดของการศึกษาดังต่อไปนี้

1.ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 เพศ

นิวแมน กัลยพฤษ (2522 : 100) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการที่จะศึกษาต่อและได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษาเขตการศึกษา 7 พบว่า นักเรียนหญิงมีความต้องการที่จะต้องศึกษาต่อ และได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนชาย เช่นเดียวกับการศึกษาของวิเชียร เกตุสิงห์ (2522 : 167) ที่ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าเพศมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการสอบคัดเลือก และนักเรียนหญิงมีอัตราการสอบได้มากกว่านักเรียนชาย

บุญเพ็ง ธานี (2530:78) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเรียนต่อและไม่เรียนต่อของนักเรียนการศึกษานอกระบบโรงเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อ

วิริยา จงรักษ์สัตย์ (2537:59) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าเพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมากกว่าเพศชาย

อีริคสัน (Ericson.1968:1748) ได้ศึกษาคุณลักษณะบางประการของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับก่อนได้รับปริญญาตรี พบว่า เพศหญิงเพศชายมีความมุ่งหวังที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท เพศชายมีความมุ่งหวังจะศึกษาปริญญาตรีสูงกว่าเพศหญิง

ซีเวลและอาร์เมอร์ (Sewell and Armer.1966 : 159-168) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการวางแผนการศึกษาต่อของนักเรียน พบว่า เพศ เป็นตัวแปรที่สำคัญต่อแผนการศึกษาต่อ เด็กชายมีสติปัญญาสูงกว่าเด็กหญิงและมีการวางแผนการศึกษาต่อมากกว่าเด็กหญิงเล็กน้อย

1.2 อายุ

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 124-136) ได้ศึกษา เรื่องตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา พบว่าผู้ที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุน้อย

มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อมา มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง มีความมั่นคงในการทำงานสูง เป็นคนโสด

กรองจิต วาทีสาธกกิจ (2522 : 139-151) ได้ศึกษา เรื่องความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องทางการพยาบาล ของพยาบาลในโรงพยาบาลสังกัดสภาการพยาบาลไทย คือ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และโรงพยาบาลสมเด็จ ณ ศรีราชา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 354 คนพบว่า พยาบาลโดยรวมมีความต้องการศึกษาต่อเนื่องร้อยละ 88.43 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อเนื่องดังกล่าว คือ ปัจจัยทางด้านอายุ สถานภาพสมรส ความคาดหวังที่จะได้รับความรู้เพิ่มขึ้นและความก้าวหน้าในวิชาชีพ

นวลศิริ พงศ์ภาวรภิญโญ (2529 :117-123) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังกับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่4 ในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 633 คนพบว่า ตัวแปรสถานภาพสมรส อายุ จุดมุ่งหมายในการเข้าศึกษา ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียน ความก้าวหน้าทางด้านอาชีพ ฐานะการเงินของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักศึกษา

สรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น บุคคลที่อายุน้อยมีความต้องการศึกษาต่อมากกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรเรื่องอายุมาศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิตยา วัฒนภรณ์ (2530 : 89) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน

จำเนียร สังข์ทอง (2540 : 87-91) ได้ศึกษา เรื่องความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ สังกัดวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรอิสระที่ไม่มีอิทธิพลหรือไม่มี ความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ สถานภาพการอยู่รวมกันของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง

ยูแมน (Youmans. 1958 : 152-156) ได้ศึกษา เรื่องภูมิหลังและความมุ่งหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียน ผลการศึกษาส่วนหนึ่ง พบว่า นักเรียนที่มุ่งหวังทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีผลการเรียนดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้มุ่งหวังที่จะศึกษาต่อ

จอห์นตัน (Johnston.1975 : 148) ได้ศึกษา วิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งหวังทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของประชากร 2 กลุ่ม คือ นักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียน รัฐบาลและชาวเวอร์มอนต์ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งหมายทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของประชากรทั้ง 2 กลุ่ม และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลโดยตรงต่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อและมีความสนใจและต้องการศึกษาต่อมากกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1.4 ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา

ไพเราะ เอี่ยมสุรีย์ (2538) ได้ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดากับระดับการศึกษาที่บุตรคาดหวัง พบว่า ถ้าบิดามารดามีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย บุตรก็มักจะคาดหวังจะศึกษามหาวิทยาลัยหรือสูงกว่านั้น ถ้าบิดามารดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย บุตรก็จะคาดหวังว่าจะศึกษาระดับมหาวิทยาลัยหรือสูงกว่านั้น (แต่มีเปอร์เซ็นต์น้อยกว่ากลุ่มแรก) และถ้าบิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา บุตรก็จะคาดหวังว่าจะศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นอันดับสูงสุด ส่วนที่จะศึกษาระดับอื่นมีน้อย

ธารี วารีสงัด (2544 : 70-78) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทางช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการศึกษาต่อของนักศึกษา คือ อิทธิพลจากอาชีพ รายได้ของบิดามารดาหรือผู้อุปการะ การศึกษาของบิดามารดา และอิทธิพลจากครอบครัว

ซีเวลและชาร์ (Sewell and Shah.198 :191-209) ได้ศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ต่อการกระตุ้นในด้านการศึกษาของบุตร ถ้าบิดามารดาได้รับการศึกษาสูง จะพบว่าบุตรทั้งชายและหญิงจะยอมรับการกระตุ้นเร่งเร้าในการศึกษาต่อมากยิ่งขึ้น และหากบิดามารดามีการศึกษาดำเนินจะมีแนวโน้มที่จะเอาใจใส่ในการศึกษาต่อของบุตรน้อยกว่า และพบว่า ระดับการศึกษาของบิดาจะมีผลกระทบต่อบุตรที่มีระดับสติปัญญาสูงมากกว่าระดับการศึกษาของมารดา ในขณะที่ระดับการศึกษาของมารดาจะมีผลกระทบต่อบุตรที่มีระดับสติปัญญาดำเนินกว่าระดับการศึกษาของบิดา

สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้ที่มีบิดามารดาที่ระดับการศึกษาสูง มีความต้องการที่จะให้บุตรหลานได้ศึกษาต่อใน

ระดับที่สูงกว่าตน และเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญด้านการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรเรื่องระดับการศึกษาของบิดามารดามาศึกษาวิจัย

1.5 อาชีพของบิดาและมารดา

ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก (2544 : 59-62) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่นได้ศึกษาจากนักศึกษาต่อเนื่องจำนวน 171 คน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คือ ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา และฐานะทางการเงินของบิดามารดา ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้จะต้องรีบศึกษาให้จบเพื่อออกไปประกอบอาชีพให้เร็วที่สุดเพื่อแบ่งเบาภาระครอบครัว

ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523:85) ได้ศึกษาเรื่องความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร พบว่าอาชีพของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาต่อและอาชีพของบุตร ซึ่งผู้ปกครองแต่ละกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มักจะผลักดันสนับสนุนหรือคัดค้าน แสดงเจตคติต่อค่านิยมของตนเองให้กับบุตรหลานทั้งในทางบวกหรือทางลบต่ออาชีพที่บุตรหลานเลือกอยู่เสมอ จึงส่งผลถึงสิ่งจูงใจที่นิสิตมีต่ออาชีพนั้นด้วย

นภดล คุ่มประวดี (2517:71) ได้ศึกษาเรื่องความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พบว่าบิดามารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับต่ำกว่ามากกว่าผู้ที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ และผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาสูงสุด

คาร์เพนเตอร์และฟลีชแมน (Carpenter and Fleishman.1987 :79-105) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนในประเทศออสเตรเลียเกรด 12 พบว่าเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ และความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนที่จะเรียนต่อเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์กันโดยตรงต่อการตั้งใจเรียนต่อของเด็ก

สรุปได้ว่า อาชีพของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้ที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพที่มั่นคง อาชีพที่มีเกียรติ จะมีโอกาสและต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมากกว่าผู้ที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้าง และนอกจากนี้บิดามารดาที่ประกอบอาชีพที่ต้องลำบาก หรือผู้ที่ต้องทำงานที่เหนื่อยก็ไม่ต้องการให้บุตรหลานของตนต้องมาลำบากเหมือนกับตนเองเช่นกัน ดังนั้นบิดามารดาที่ประกอบอาชีพเหล่านี้ก็จะสนับสนุนให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงๆ เพื่อได้ทำงานในตำแหน่งหน้าที่ที่มีเกียรติ มีความมั่นคง มีรายได้ดี ไม่ต้องลำบากเหมือนตนเอง ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรเรื่องอาชีพของบิดามารดามาศึกษาวิจัย

1.6 รายได้ของบิดาและมารดา

ลัดดา กิติวิภาต (2530 :20) พบว่า ความสำเร็จในการเรียนของบุตรมีความสัมพันธ์กับรายได้ของครอบครัวอย่างมาก จะเห็นได้ว่า บิดามารดาที่มีฐานะดีและปานกลางจะสนับสนุนการศึกษาของบุตรทุกทางไม่ว่าจะเป็นการส่งบุตรเข้าเรียนกวดวิชาหรือให้เรียนพิเศษ แต่บิดามารดาที่มีฐานะยากจนไม่สามารถส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อได้

ประจักษ์ บุญอารีย์ (2522 : 130) ได้ศึกษา เรื่องความต้องการและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษาเขตการศึกษา 10 พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือนต่ำต้องการให้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน้อยกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่อเดือนสูง

ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : 83-84) ได้ศึกษาความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตรที่ศึกษาเปรียบเทียบ ผลการศึกษาพบว่า ด้านความคาดหวังในการศึกษา พบว่ากลุ่มบิดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับสูง จะมีแนวโน้มของความคาดหวังให้บุตรจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าขึ้นไป ซึ่งแตกต่างกับกลุ่มที่บิดามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำ จะมีความคาดหวังต่ำกว่า

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 135) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา พบว่าผู้ศึกษาต่อมักเป็นผู้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง โดยผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า รายได้ของผู้ปกครองมีอิทธิพลในการกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษา ถ้ารายได้ผู้ปกครองสูงขึ้น อุปสงค์สำหรับการศึกษาของบุตรก็จะเพิ่มขึ้นด้วย อิทธิพลของรายได้นี้เด่นชัดสำหรับครัวเรือนที่ยากจน

สมมารณ แจ่มจรัส (2543 : 49-52) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกริก โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษา คือ รายได้ของบิดามารดา

นิตยา มากเจริญชัย (2546) ได้ศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปีชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตคือ รายได้ที่เป็นตัวเงินของผู้ปกครอง รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง หนี้สินของผู้ปกครอง สาขาการผลิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอยู่ ค่าพาหนะการเดินทางที่ผู้ปกครองของนิสิตจ่ายให้ในการศึกษาต่อ ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันที่ผู้ปกครองของนิสิตจ่ายให้ในการศึกษาต่อ

ฮาร์บิสันและไมเออร์ส (Harbison and Myers.1964 : 11) กล่าวว่าเด็กจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ขณะที่เด็กจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อเพราะต้องการออกจากโรงเรียนมาทำงานเพื่อหารายได้

สรุปได้ว่า รายได้ของบิดาและมารดาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อเนื่องจากการศึกษาในระดับสูงมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง ผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อจำเป็นต้องพิจารณาฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งก็รวมถึงรายได้ของบิดามารดาด้วย หากรายได้ของบิดามารดาหรือของครอบครัวไม่เพียงพอก็ทำให้ไม่สามารถที่จะเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรเรื่องรายได้ของบิดาและมารดามาศึกษาวิจัย

1.7 ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพการงานในอนาคต

ณรงค์ เทียนสง (2526 : 24) ได้ศึกษา เรื่องเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนต่อ ในสถานศึกษาพบว่า ผู้ใหญ่มีเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อสร้างอนาคตเพื่อยกสถานภาพชีวิตของคนให้สูงขึ้น เพื่อเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มความก้าวหน้า และเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ต้องการเป็นคนฉลาดเหมือนคนอื่น และต้องการเรียนให้สูงขึ้น

สมพร ศิลป์สุวรรณ (2532 : 68-74) ได้ศึกษา เรื่องความต้องการของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานธุรกิจเอกชนในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรชั้นปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการ 187 ราย พนักงานรัฐวิสาหกิจ 57 ราย และพนักงานธุรกิจเอกชน 25 รายพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่างคือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ศรารณ ศิริพันธุ์ (2544 : 100-114) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาคือ การศึกษาของสมาชิกในครอบครัว ทศนคติต่อการศึกษาในระดับปริญญาโท ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ ความต้องการของผู้ปกครองต่อการศึกษาต่อของนักศึกษา และรายได้ของผู้ปกครอง

มนตรี เกิดมีมูล (2539 : 47-48) ได้ศึกษา เรื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อที่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจกรณีศึกษา นักศึกษาหลักสูตรภาคพิเศษ พบว่าผู้ที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การได้รับการศึกษาสูงขึ้นจะทำให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน โดยอาจเปลี่ยนช่องทางในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งงานหรือสายงานจากเดิมที่ตนปฏิบัติอยู่ก่อนได้รับการศึกษาเพื่อให้อุดมการณ์ดีขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้การที่มีวุฒิการศึกษาที่สูงขึ้นย่อมมีโอกาสได้รับการพิจารณาจากผู้บริหารในกรณีที่มีการคัดเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งใดๆ ที่ว่างอยู่ของหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นตำแหน่งที่ตรงกับคุณวุฒิที่บุคคลนั้นได้รับมาจากการศึกษาต่อด้วยแล้วก็จะทำให้มีโอกาสมากกว่าผู้อื่นในการได้รับเลือกให้เข้าดำรงตำแหน่งนั้น ส่วนผลการศึกษาดัชนีแปรความเห็นเกี่ยวกับรายได้ที่เพิ่มขึ้นไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรภาคพิเศษ

ทองหล่อ นาคหอม (2535 : 91-95) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533-2534 พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อลำดับแรกคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาคือด้านหน้าที่ราชการ ด้านสถาบัน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านอิทธิพลการชักจูงของบุคคลและสื่อ ตามลำดับ โดยแรงจูงใจในด้านหน้าที่ราชการนั้น อาจเป็นเพราะผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทจะมีโอกาสก้าวหน้าในระบบราชการได้ดีกว่าผู้ที่จบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า เพราะตำแหน่งทางการบริหารบางตำแหน่งจะเปิดรับเฉพาะผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป

สมศรี สุขเกษม (2536 : 65-67) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิตของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าปัจจัยด้านแรงจูงใจได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อมากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยแลกเปลี่ยนทางสังคม และปัจจัยบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้อง คือการศึกษาระดับมหาบัณฑิตจะได้รับการยอมรับจากสังคมและโอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการ บิดามารดา ผู้บังคับบัญชารวมทั้งเพื่อนร่วมงานมีส่วนให้ตัดสินใจศึกษา

นพคุณ ศิริวรรณ และคณะ (2539 : 84) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาและการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตรในหน่วยงานหรือสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการประเทศไทย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ระบุว่า มีความต้องการความเจริญก้าวหน้าในการรับราชการ ต้องการนำความรู้ไปปรับปรุงการเรียนการสอน และต้องการหาประสบการณ์ใหม่ๆ

ชาวลิต จุรัตน์ (2540 : 54-55) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อของข้าราชการตำรวจ พบว่า ข้าราชการตำรวจจังหวัดลำปางมีความต้องการศึกษาต่อเป็นอย่างมาก โดยมีมูลเหตุจูงใจที่ทำให้ต้องการศึกษาต่อคือ ต้องการมีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

ปฐม นิคมานนท์ (2528:322) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาจากระบบโรงเรียนพบว่า เหตุผลจูงใจที่ผู้ใหญ่เข้ามาเรียน เพราะต้องการพัฒนาตัวเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้เพื่อจะหางานได้ง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นต้น

สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541:8) ได้ศึกษาเรื่องเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด

สรุปได้ว่า การศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพการงานในอนาคต เนื่องจากตำแหน่งงานบางตำแหน่งเปิดโอกาสให้เฉพาะผู้ที่จบในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี จึงจะสามารถได้เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งสูงๆได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรเรื่องความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพการงานในอนาคตมาศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1.8 รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา

โสภณ เสือพันธ์ (2529 : 34-40) ได้ศึกษา เรื่องทักษะของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง สังกัดกรมอาชีวศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียน พบว่าความคาดหวังในรายได้ที่สูงขึ้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา

มัทนา เจริญพงษ์ (2535 : 46-47) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับปริญญาโทของบัณฑิตคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง คือ ปัจจัยด้านมหาวิทยาลัย ได้แก่ มีอาจารย์ที่มีคุณภาพ มีการเรียนการสอนหลายแบบ ค่าหน่วยกิตถูก เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ต้องการเสริมฐานะทางสังคม ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการงานที่มีรายได้สูง เป็นต้น

ปฐม นิคมานนท์ (2528:322) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาในระบบโรงเรียนพบว่า เหตุผลจูงใจที่ผู้ใหญ่เข้ามาเรียน เพราะต้องการพัฒนาตัวเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้เพื่อจะหางานได้ง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น

สุภาพ ชีระประทีป (2516) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามคำแหง พบว่า พยาบาลส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อโดยให้เหตุผลว่าต้องการเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น และต้องการหาความรู้เพิ่มเติม รองลงมาคือมีความก้าวหน้าในอาชีพ เงินเดือนสูงขึ้น และต้องการปริญญา พยาบาลส่วนใหญ่ต้องการวุฒิการศึกษาคือปริญญาตรี รองลงมาคือปริญญาโทและปริญญาเอก นอกจากนี้ควรจัดการศึกษาพยาบาลภาคสมทบ เพื่อให้พยาบาลประจำการได้มีโอกาสศึกษาต่อโดยไม่เสียเวลาการทำงาน

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526:32) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะและโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวโน้มเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนสาขาที่หางานทำได้ง่ายมีรายได้ไม่ต้องทำงานหนัก

สรุปได้ว่ารายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ เนื่องจากผู้ที่ต้องการศึกษาต่อส่วนหนึ่งเพื่อนำไปปรับเงินเดือนให้เพิ่มขึ้นตามวุฒิการศึกษา และเป็นที่ยอมรับกันว่า ผู้ที่จบการศึกษาระดับสูงๆ รายได้ที่ได้รับจะเพิ่มตามวุฒิการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรเรื่องรายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษามาศึกษาวิจัย

1.9 ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท

พูลทอง ปิยะอนันต์ (2526 : 86) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของการรับฟังข่าวสารกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และพบว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตน้อยมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ต้องทำงานทั้งวัน เลิกงานมารับเรียนหนังสือกลับบ้านต้องทำรายงาน การบ้านต่างๆจึงมีเวลาน้อยที่จะ

รับข่าวสารจากสื่อสารมวลชน และได้ข้อค้นพบว่า ส่วนใหญ่รับบริการจากสื่อมวลชนเพื่อความบันเทิงมากกว่าความรู้ ทำให้การรับรู้ข่าวสารความรู้น้อยลงตามลำดับ

ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา (2514 : 77-78) ได้ศึกษากลุ่มวัยรุ่นไทยในชนบทในเรื่องการเลือกประกอบอาชีพหรือเลือกศึกษาต่อ การศึกษาพบว่า นักเรียนที่บิดาเดินทางออกไปยังตัวเมืองหรือตัวอำเภอหรือไปตลาดบ่อยครั้ง บิดาจะได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาจากนอกชุมชน ทำให้เห็นความสำคัญของการศึกษา ประกอบกับผู้ปกครองได้รับฟังข่าวสารจากทางวิทยุ โทรทัศน์หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา และนำมาแนะนำต่อบุตรหลาน ทำให้เด็กได้รับทราบข้อมูล เมื่อได้ฟังได้ยินบ่อยครั้งจะมีใจเอนเอียง และมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อเกิดขึ้นในความคิด

สินธุ์ สโรบลและคนอื่นๆ (2542 :73-76) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในภาคเหนือ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือ บุคคลที่จบปริญญาตรีในกลุ่มอาชีพ คือ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พาณิชยกรรมบริการ พบว่า คุณภาพ ของอาจารย์ผู้สอนและชื่อเสียงสถาบันเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเลือกสถานที่ที่จะศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างรับข้อมูลมาจากโปสเตอร์และป้ายประกาศเป็นส่วนใหญ่รองลงมาคือ ทราบข้อมูลจากเพื่อน และเวลาที่เปิดสอนที่กลุ่มตัวอย่างต้องการคือ ภาคพิเศษเรียนวันเสาร์-อาทิตย์

สรุปจากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทั้งด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของมารดา อาชีพของบิดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตเนื่องจากตำแหน่งบางตำแหน่งระบุคุณสมบัติว่าต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ผู้ที่จบการศึกษาระดับสูงๆ ก็มีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งและมีความก้าวหน้าในอาชีพการงานมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า รวมไปถึงด้านรายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษาอีกด้วย เมื่อจบการศึกษาในระดับสูงๆ ตำแหน่งหน้าที่การงานก็สูงขึ้น ความรับผิดชอบมีมากขึ้น ผลตอบแทนก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน และช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อผู้ที่มีความสนใจหรือมีโอกาสนในการได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆอยู่เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอทำให้มีโอกาสนในการที่จะได้ศึกษาต่อมากกว่าผู้ที่ไม่เคยติดตามข่าวสารเลยเนื่องจากจะไม่ทราบว่าสถาบันใดเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรอะไรบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำตัวแปรต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นมาศึกษาวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่นิสิตชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2547 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 535 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากการสุ่มจากประชากรดังข้อที่ 1 ซึ่งการสุ่มมี 2 ขั้นตอนดังนี้

1.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (Yamane, 1973 : 886)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่

n	คือ	จำนวนตัวอย่าง
N	คือ	จำนวนประชากร
e	คือ	ขนาดของความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$

ดังนั้นจำนวนตัวอย่างในการสำรวจครั้งนี้สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\
 &= \frac{535}{1 + 535(0.05)^2} \\
 &= 229 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 229 คน ของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

1.2.2 การสุ่มตัวอย่าง ด้วยการสุ่มแบบกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากจนได้ตัวอย่างครบตามจำนวนที่ต้องการซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา

	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ภาคปกติ		
สาขาวิชาการบัญชี	37	16
สาขาวิชาการตลาด	46	20
สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว และการโรงแรม	34	14
สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร	33	14
รวม	150	64
ภาคสมทบ		
สาขาวิชาการบัญชี	189	81
สาขาวิชาการตลาด	196	84
รวม	385	165

1.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3.1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดาระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพการงานในอนาคต รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา และช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

1.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาศปกติ และภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิดและปลายเปิดแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและความไม่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แล้วรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องนำมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรทุกตัว

3.3 เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมด้านเนื้อหาที่ต้องการจะวัดในแต่ละข้อ

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

3.6 นำแบบสอบถามที่ได้จากการทดลองใช้ (Try-Out) ไปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

3.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้าย ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อแสดงต่อภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตชั้นปีที่4 ปีการศึกษา 2547 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ทั้งภาคปกติ และภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. ขอความร่วมมือจากนิสิตชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2547 ภาควิชาบริหารธุรกิจภาคปกติ และภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในการตอบแบบสอบถาม

4. รวบรวมข้อมูลและจัดระเบียบข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด

5.การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC Version 13.0 (Statistical Package for the Social Science Personal Computer) และใช้สถิติดังต่อไปนี้

1.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ เป็นการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญเรียง ขจรศิลป์.2543 : 168) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \sum \frac{\sum_i^2 S}{S_i^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	K	แทน	จำนวนข้อคำถามทั้งหมด
	$\sum$	แทน	ผลรวมคะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้บรรยายสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2.1 ค่าร้อยละ (Percent) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนต่อร้อยละจากสูตร (ประกอบกรรณสูตร.2538 : 65-71)

$$\text{สูตร } \% = f/n (100)$$

โดยที่	$\%$	แทน	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
	f	แทน	ค่าความถี่หรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541: 34-35) คือ ค่าที่ได้จากการเอาผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum fX}{n}$$

โดยที่	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	fX	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูลที่มีการแจกแจงความถี่
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546 : 65)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

โดยที่ $S.D.$ แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum_{i=1}^N (X_i - \bar{X})^2$ แทน ค่าผลรวมของข้อมูลดิบ

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคมกับความต้องการการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยทดสอบความเป็นอิสระโดยใช้ค่าไค-สแควร์ (Chi-square test for independence) (ชูศรี วงศ์รัตนะ 2541 : 313)

$$\text{สูตร } \chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O - E)^2}{E}$$

โดยที่ χ^2 แทน ค่าไค-สแควร์

O แทน ความถี่ที่สังเกตได้

E แทน ความถี่ที่คาดหวัง

r แทน จำนวนแถว

c แทน จำนวนหลัก

3.1 การคำนวณค่า Significance (Sig.) ของการทดสอบค่าไค-สแควร์ใน โปรแกรม SPSS/PC Version 13.0 (Statistical Package for the Social Science Personal Computer) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก และผลจากการเก็บข้อมูลพบว่าข้อมูลในแต่ละ cell มีค่าความถี่น้อยกว่า 5 เกินกว่า 20% ของจำนวน cell ทั้งหมด และมี cell ที่มีค่าเป็น 0 หลายๆ cell ดังนั้นจึงใช้วิธีการคำนวณโดยวิธี Exact Method (กัลยา วาณิชย์ปัญญา 2546 : 311)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	=	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	=	ค่าไค-สแควร์
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Exact sig 2 sided = ค่าไค-สแควร์ที่คำนวณได้

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากประชากรซึ่งเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 229 คน และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและสถานภาพด้านความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล (ภาคปกติ)

การวิเคราะห์สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ โดยนำเสนอด้วยตาราง 4-5 ดังนี้

ตาราง 4 ค่าคะแนนจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.
เพศ				
ชาย	14	21.9		
หญิง	50	78.1		
อายุ (ปี)				
20	1	1.6	21.47	0.563
21	33	51.6		
22	29	45.3		
23	1	1.6		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
2.00-2.50	1	1.6	3.75	0.471
2.51-3.00	14	21.9		
3.01 ขึ้นไป	49	76.6		

เพศ จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ในภาคปกติส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.1 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 21.9

อายุ จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท อายุ 21 ปี มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคืออายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.3 นิสิตมีอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.6 นิสิตมีอายุ 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.6 โดย นิสิตมีอายุเฉลี่ย 21 ปี ($\bar{X} = 21.47$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.563

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะสม 3.01 ขึ้นไป มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมาคือ นิสิตที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะสม 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 21.9 นิสิตที่ได้ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสะสม 2.00-2.50 ซึ่งมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.6 มีนิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.75 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.471

1.2 สถานภาพด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (ภาคปกติ)

ตาราง 5 ค่าคะแนนจำนวน และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของบิดา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา	3	4.7
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	12	18.8
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	44	68.8
สูงกว่าปริญญาตรี	5	7.8
ระดับการศึกษาของมารดา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา	8	12.5
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	25	39.1
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	27	42.2
สูงกว่าปริญญาตรี	4	6.3
อาชีพปัจจุบันของบิดา		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	14	21.9
ลูกจ้างเอกชน	8	12.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	37	57.8
อื่นๆ	5	7.8
อาชีพปัจจุบันของมารดา		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	13	20.3
ลูกจ้างเอกชน	9	14.1
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	35	54.7
อื่นๆ	7	10.9

ตาราง 5 (ต่อ)

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้จากการทำงานเฉลี่ยต่อเดือนของบิดา		
ไม่มีรายได้	4	6.3
ต่ำกว่า 10,001	3	4.7
10,001 - 20,000	11	17.2
20,001 - 30,000	22	34.4
30,001 - 40,000	3	4.7
สูงกว่า 40,000	21	32.8
รายได้จากการทำงานเฉลี่ยต่อเดือนของมารดา		
ไม่มีรายได้	3	4.7
ต่ำกว่า 10,001	2	3.1
10,001 - 20,000	34	53.1
20,001 - 30,000	6	9.4
30,001 - 40,000	3	4.7
สูงกว่า 40,000	16	25.0
ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต		
มีโอกาสมาก	53	82.8
มีโอกาสปานกลาง	11	17.2
ความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้น		
มีโอกาสมาก	33	51.6
มีโอกาสปานกลาง	31	48.4

ตาราง 5 (ต่อ)

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านศึกษาต่อระดับปริญญาโท		
แผ่นปลิว	4	6.3
หนังสือพิมพ์	5	7.8
โทรทัศน์	5	7.8
ป้ายประกาศ	1	1.6
วิทยุ	9	14.1
อินเทอร์เน็ต	23	35.9
เพื่อนแนะนำ	13	20.3
บิดามารดาแนะนำ	4	6.3

ระดับการศึกษาของบิดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า บิดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญาตรี/ปริญญาตรีมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาคือ บิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 18.8 บิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 7.8 ส่วนบิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.7

ระดับการศึกษาของมารดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มารดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปริญญาตรีมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมาคือ มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 39.1 มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12.5 ส่วนมารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.3

อาชีพปัจจุบันของบิดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า บิดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ บิดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงาน

รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.9 บิดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชนคิดเป็นร้อยละ 8 ส่วนบิดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพอื่นๆ เช่นเกษตรกรกรรม มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5

อาชีพปัจจุบันของมารดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มารดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคนอกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีสัดส่วนสูงที่สุดเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาคือ มารดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 20.3 มารดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ส่วนมารดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่นเกษตรกรกรรม มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.9

รายได้ของบิดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า รายได้ของบิดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคนอกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาทมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.4 บิดาของนิสิตมีรายได้สูงกว่า 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 32.8 บิดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 10,001-20,000 คิดเป็นร้อยละ 17.2 บิดาของนิสิตไม่มีรายได้เลยคิดเป็นร้อยละ 6.3 บิดาของนิสิตมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 คิดเป็นร้อยละ 4.7 และบิดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 30,001-40,000 คิดเป็นร้อยละ 4.7 เช่นเดียวกัน

รายได้ของมารดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่ารายได้ของมารดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคนอกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีรายได้เดือนละ 10,001- 20,000 บาทมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมามารดาของนิสิตมีรายได้สูงกว่า 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 25 มารดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.4 มารดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.7 มารดาของนิสิตที่ไม่มีรายได้คิดเป็นร้อยละ 4.7 และมารดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 10,001-20,000 บาทมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.1

ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพในอนาคต จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคนอกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรพบว่า นิสิตมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพในอนาคตเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งมีโอกาสมากเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.8 และนิสิตมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพในอนาคตเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาโทคิดว่ามีโอกาสปานกลางมีสัดส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 17.2

รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคนอกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตมีความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโทแล้ว นิสิตคาดว่าจะมี

โอกาสมากเป็นสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 51.6 และนิสิตมีความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้นมีโอกาสนปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.4

ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและสถาบันการศึกษาที่จะศึกษาต่อจากอินเทอร์เน็ต มีสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาคือนิสิตได้รับข้อมูลจากเพื่อนแนะนำ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.3 นิสิตได้รับข้อมูลจากวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 14.1 นิสิตได้รับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 7.8 นิสิตได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 7.8 นิสิตได้ทราบข้อมูลจากบิดามารดาแนะนำคิดเป็นร้อยละ 6.3 และนิสิตได้รับข้อมูลจากแผ่นปลิว คิดเป็นร้อยละ 6.3

1.3 สถานภาพด้านความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ภาคปกติ)

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นำเสนอโดยตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 ค่าคะแนนจำนวนและร้อยละของนิสิตแยกตามความต้องการศึกษาต่อ สถาบันที่ต้องการศึกษาต่อ และเหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความต้องการศึกษาต่อ		
ความต้องการศึกษาต่อทันทีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี	16	25.0
ความต้องการศึกษาต่อหลังจาก		
ต้องการศึกษาต่อหลังจากจบปริญญาตรี 1-3 ปี	38	59.4
หลังจากจบปริญญาตรี 4-5 ปี	4	6.3
ไม่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท	6	9.4

ตาราง 6 (ต่อ)

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถาบันการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท		
มหาวิทยาลัยของรัฐ	43	67.2
มหาวิทยาลัยเอกชน	8	12.5
ต่างประเทศ	13	20.3
เหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ		
พอใจในระดับการศึกษาที่เป็นอยู่	2	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย	3	
มีการะับผิดชอบมากจึงไม่มีเวลาในการศึกษาต่อ	1	

ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลังจากที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว 1-3 ปีมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมาคือ นิสิตต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโททันทีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.0 นิสิตต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลังจากที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 4-5 ปีมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.3

ประเภทของสถาบันการศึกษาที่นิสิตต้องการศึกษาต่อ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในสถาบันการศึกษาของรัฐ มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และนิสิตต้องการศึกษาต่อต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 20.3

เหตุผลที่นิสิตไม่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตที่ไม่ต้องการศึกษาต่อเนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย มีค่าความถี่เท่ากับ 3 คน และนิสิตพอใจในระดับการศึกษาที่เป็นอยู่มีความถี่เท่ากับ 2 คน และนิสิตมีการะับผิดชอบมากจึงไม่มีเวลาในการศึกษาต่อ มีค่าความถี่เท่ากับ 1 คน

1.4 สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล (ภาคสมทบ)

การวิเคราะห์สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กระทำโดยใช้ สถิติร้อยละ โดยนำเสนอด้วยตาราง 7-8 ดังนี้

ตาราง 7 ค่าคะแนนจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.
เพศ				
หญิง	134	81.2		
ชาย	31	18.8		
อายุ (ปี)				
20	3	1.8	22.29	1.07
21	56	33.9		
22	58	35.2		
23	24	14.5		
24 ขึ้นไป	24	14.5		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
ต่ำกว่า 2.00	1	0.6		
2.00-2.50	28	17.0		
2.51-3.00	66	40.0		
3.01 ขึ้นไป	70	42.4	3.24	0.75

จากตาราง 7 พบว่า สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 229 คน จากภาคสมทบ 165 คน มีสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลดังนี้

เพศ จากการศึกษาค้นข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ในภาคปกติส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.2 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 18.8

อายุ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ของภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นิสิตที่มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทอายุ 22 ปีมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมาคืออายุ 21 ปีคิดเป็นร้อยละ 33.9 นิสิตมีอายุ 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.5 นิสิตมีอายุ 24 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.5 โดยนิสิตมีอายุเฉลี่ย 22 ปี ($\bar{X} = 22.29$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.07

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรที่มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะสม 3.01 ขึ้นไปมีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมาคือ นิสิตที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะสม 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 40.0 นักศึกษาที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะสม 2.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 17.0 และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

1.5 สถานภาพด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (ภาควิชา)

การวิเคราะห์สถานภาพด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ โดยนำเสนอด้วยตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 ค่าคะแนนจำนวน และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของบิดา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา	74	44.8
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	35	21.2
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	49	29.7
สูงกว่าปริญญาตรี	7	4.2

ตาราง 8 (ต่อ)

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของมารดา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา	67	40.6
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	56	33.9
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	41	24.8
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.6
อาชีพปัจจุบันของบิดา		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	30	18.2
ลูกจ้างเอกชน	57	34.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	66	40.0
อื่นๆ	12	7.3
อาชีพปัจจุบันของมารดา		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	21	12.7
ลูกจ้างเอกชน	40	24.2
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	88	53.3
อื่นๆ	16	9.7
รายได้ของบิดา		
ไม่มีรายได้	1	0.6
ต่ำกว่า 10,001	19	11.5
10,001 - 20,000	87	52.7
20,001 - 30,000	35	21.2
30,001 - 40,000	14	8.5
สูงกว่า 40,000	9	5.5

ตาราง 8 (ต่อ)

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ของมารดา		
ไม่มีรายได้	6	3.6
ต่ำกว่า 10,001	16	9.7
10,001 - 20,000	109	66.1
20,001 - 30,000	17	10.3
30,001 - 40,000	12	7.3
สูงกว่า 40,000	5	3.0
ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต		
มีโอกาสมาก	82	49.7
มีโอกาสปานกลาง	76	46.1
มีโอกาสน้อย	7	4.2
ความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้น		
มีโอกาสมาก	105	63.6
มีโอกาสปานกลาง	55	33.3
มีโอกาสน้อย	4	2.4
ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท		
แผ่นปลิว	13	7.9
หนังสือพิมพ์	3	1.8
โทรทัศน์	6	3.6
ป้ายประกาศ	44	26.7
อินเทอร์เน็ต	29	17.6
เพื่อนแนะนำ	66	40.0
บิดามารดาแนะนำ	4	2.4

ระดับการศึกษาของบิดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า บิดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา มีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือ บิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 29.7 บิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 21.2 ส่วนบิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.2

ระดับการศึกษาของมารดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มารดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา มีสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 40.6. รองลงมาคือ มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 33.9 มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.8 ส่วนมารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6

อาชีพปัจจุบันของบิดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า บิดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ บิดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชนคิดเป็นร้อยละ 34.5 บิดาของนิสิตประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 18.2 ส่วนบิดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพอื่นๆ เช่นเกษตรกรกรรม มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.3

อาชีพปัจจุบันของมารดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มารดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีสัดส่วนสูงสุดเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือ มารดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 24.2 มารดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.7 ส่วนมารดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่นเกษตรกรกรรม มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.7

รายได้จากการทำงานเฉลี่ยต่อเดือนของบิดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า รายได้ของบิดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีรายได้เดือนละ 10,001 -20,000 บาทมีสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 52.7 บิดาของนิสิตมีรายได้ 20,001-30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 21.2 บิดาของนิสิตมีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,001 คิดเป็นร้อยละ 11.5 บิดาของนิสิตมีรายได้ 30,001-40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 8.5 และบิดาของนิสิตมีรายได้สูงกว่า 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.5 และบิดาของนิสิตที่ไม่มีรายได้เลย คิดเป็นร้อยละ 0.6

รายได้จากการทำงานเฉลี่ยต่อเดือนของมารดา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า รายได้ของมารดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีรายได้เดือนละ 10,001- 20,000 บาทมีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 66.1 รองลงมามารดาของนิสิตมีรายได้

เดือนละ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.3 มารดาของนิสิตมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.7 มารดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.3 มารดาของนิสิตที่ไม่มีรายได้คิดเป็นร้อยละ 3.6 และมารดาของนิสิตมีรายได้สูงกว่า 40,000 บาท มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.0

ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพในอนาคต จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรพบว่า นิสิตมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพในอนาคตเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งมีโอกาสมากเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.7 และนิสิตมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพในอนาคตเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาโทคิดว่ามีโอกาสปานกลางมี คิดเป็นร้อยละ 46.1 และนิสิตมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตมีโอกาสน้อยมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.2

รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตมีความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโทแล้ว นิสิตคาดว่าจะมีโอกาสมากเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.6 และนิสิตมีความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้นมีโอกาสมานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 และนิสิตมีความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้นหลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทว่ามีโอกาสน้อย มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.4

ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและสถาบันการศึกษาที่จะศึกษาต่อจากเพื่อนมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือนิสิตได้รับข้อมูลจากป้ายประกาศ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26.7 นิสิตได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 17.6 นิสิตได้รับข้อมูลจากแผ่นปลิว คิดเป็นร้อยละ 7.9 นิสิตได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 3.6 นิสิตได้รับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 3.6 นิสิตได้ทราบข้อมูลจากบิดามารดา เป็นสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.4

1.6 สถานภาพด้านความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชา

บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ภาควิชาบริหารธุรกิจ)

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นำเสนอโดยตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 ค่าคะแนนจำนวนและค่าร้อยละของนิสิตแยกตามความต้องการศึกษาต่อ สถาบันที่ต้องการศึกษาต่อและเหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความต้องการศึกษาต่อ		
ต้องการศึกษาต่อทันทีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี	27	16.4
ต้องการศึกษาต่อไม่ทันที		
ศึกษาต่อหลังจากจบปริญญาตรี 1-3 ปี	108	65.5
ศึกษาต่อหลังจากจบปริญญาตรี 4-5 ปี	16	9.7
ไม่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท	14	8.5
สถาบันการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท		
มหาวิทยาลัยของรัฐ	136	82.4
มหาวิทยาลัยเอกชน	5	3.0
ต่างประเทศ	24	14.5
เหตุผลที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ		
พอใจในระดับการศึกษาที่เป็นอยู่	3	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย	7	
มีการรับผิดชอบมากจึงไม่มีเวลาในการศึกษาต่อ	4	

ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาศิลป มหาววิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลังจากที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว 1-3 ปี มีสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ นิสิตต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโททันทีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 16.4 นิสิตต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลังจากที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 4-5 ปี มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.7

ประเภทของสถาบันการศึกษาที่นิสิตต้องการศึกษาต่อ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาศิลป มหาววิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในสถาบันการศึกษาของรัฐ มีสัดส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ

82.4 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเอกชน คิดเป็นร้อยละ 3.0 นิสิตมีความต้องการศึกษาต่อต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 14.5

เหตุผลที่นิสิตไม่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตที่ไม่ต้องการศึกษาต่อเนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย มีค่าความถี่เท่ากับ 7 คน นิสิตมีภาระรับผิดชอบมากจึงไม่มีเวลาในการศึกษาต่อ มีค่าความถี่เท่ากับ 4 คน และนิสิตพอใจในระดับการศึกษาที่เป็นอยู่ มีค่าความถี่เท่ากับ 3 คน

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

2.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต (ภาคปกติ)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสารมิตร แยกตามความต้องการศึกษา และตามสถาบันการศึกษา โดยการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ถึงสมมติฐานที่ 12 ด้วยการทดสอบค่าไค-สแควร์ ได้ผลแสดงดังในตาราง 10-11 ดังนี้

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
เพศ						
ชาย	3	9	-	2	14	0.564
หญิง	13	29	4	4	50	
รวม	16	38	4	6	64	

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
อายุ (ปี)						
20	-	1	-	-	1	8.096
21	9	21	-	3	33	
22	7	15	4	3	29	
23	-	1	-	-	1	
รวม	16	38	4	6	64	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
2.00-2.50	-	1	-	-	1	2.010
2.51-3.00	4	7	2	1	14	
3.01 ขึ้นไป	12	30	2	5	49	
รวม	16	38	4	6	64	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตาราง 10 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 0.564 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.912 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาศปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 1)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 8.096 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.458 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาศปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตรแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 2)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.010 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.880 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 3)

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
ระดับการศึกษาของบิดา						
ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา	2	-	1	-	3	16.921
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	4	4	2	2	12	
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	7	32	1	4	44	
สูงกว่าปริญญาตรี	3	2	-	-	5	
รวม	16	38	4	6	64	
ระดับการศึกษาของมารดา						
ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา	2	6	-	-	8	11.059
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	4	15	3	3	25	
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	7	16	1	3	27	
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1	-	-	4	
รวม	16	38	4	6	64	

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
อาชีพปัจจุบันของบิดา						
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3	10	1	-	14	6.927
ลูกจ้างเอกชน	1	6	-	1	8	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	12	19	2	4	37	
อื่นๆ	-	3	1	1	5	
รวม	16	38	4	6	64	
อาชีพปัจจุบันของมารดา						
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5	6	1	1	13	6.101
ลูกจ้างเอกชน	1	8	-	-	9	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	8	19	3	5	35	
อื่นๆ	2	5	-	-	7	
รวม	16	38	4	6	64	
รายได้ของบิดา						
ไม่มีรายได้	-	2	1	1	4	26.566
ต่ำกว่า 10,001	1	1	1	-	3	
10,001-20,000	2	7	-	2	11	
20,001-30,000	1	20	-	1	22	
30,001-40,000	1	2	-	-	3	
สูงกว่า 40,000	11	6	2	2	21	
รวม	16	38	4	6	64	

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
รายได้ของมารดา						
ไม่มีรายได้	-	3	-	-	3	26.531*
ต่ำกว่า 10,001	1	1	-	-	2	
10,001-20,000	2	26	4	2	34	
20,001-30,000	3	2	-	1	6	
30,001-40,000	2	1	-	-	3	
สูงกว่า 40,000	8	5	-	3	16	
รวม	16	38	4	6	64	
ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต						
มีโอกาสมาก	10	36	3	4	53	9.373*
มีโอกาสปานกลาง	6	2	1	2	11	
รวม	16	38	4	6	64	
โอกาสที่รายได้เพิ่มขึ้นหลังจบการศึกษา						
มีโอกาสมาก	11	14	3	5	33	9.934*
มีโอกาสปานกลาง	5	24	1	1	31	
รวม	16	38	4	6	64	

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท						
แผ่นปลิว	2	-	-	2	4	42.821*
หนังสือพิมพ์	1	4	-	-	5	
โทรทัศน์	1	4	-	-	5	
ป้ายประกาศ	1	-	-	-	1	
วิทยุ	4	3	-	2	9	
อินเทอร์เน็ต	5	18	-	-	23	
เพื่อนแนะนำ	-	7	4	2	13	
บิดามารดาแนะนำ	2	2	-	-	4	
รวม	16	38	4	6	64	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตาราง 11 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดา กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 16.921 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.061 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 4)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาของมารดา กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 11.059 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.265 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชา

บริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 5)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของบิดา กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อพบว่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.927 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.661 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่า อาชีพของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 6)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดา กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อพบว่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.101 และมีค่า Exact sig 2 side = 0.765 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่า อาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 7)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของบิดากับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 26.566 และมีค่า Exact sig 2 side = 0.039 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 8)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของมารดากับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 26.531 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.047 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่า รายได้ของมารดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 9)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า χ^2 คำนวณได้มีค่า 9.373 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.025 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 10)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า χ^2 ที่คำนวณได้

มีค่า 9.934 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.015 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่า รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของ นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 11)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโทกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามระยะเวลากับความต้องการศึกษาต่อ พบว่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 42.821 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโทมีความสัมพันธ์กับ ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 12)

2.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต (ภาคสมทบ)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกตามความต้องการศึกษา และตามสถาบันการศึกษา โดยการทดสอบสมมติฐานที่ 13 ถึงสมมติฐานที่ 24 ด้วยการทดสอบค่าไค-สแควร์ได้ผลแสดงดังใน ตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทตาม ความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
เพศ						
ชาย	1	15	4	1	31	11.876*
หญิง	6	93	12	13	134	
รวม	7	108	16	14	165	

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
อายุ						
20	-	3	-	-	3	17.326
21	1	37	3	5	56	
22	6	44	4	4	58	
23	4	13	6	1	24	
24 ขึ้นไป	6	11	3	4	24	
รวม	27	108	16	14	165	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
ต่ำกว่า 2.00	-	1	-	-	1	15.196
2.00-2.50	5	13	6	4	28	
2.51-3.00	1	43	9	3	66	
3.01 ขึ้นไป	1	51	1	7	70	
รวม	7	108	16	14	165	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตาราง 12 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 11.876 ค่า Exact sig 2 sided = 0.008 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 13)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 17.326 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.136 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 14)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 15.196 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.132 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 15)

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
ระดับการศึกษาของบิดา						
ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา	16	44	9	5	74	17.084
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	-	25	4	6	35	
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	8	35	3	3	49	
สูงกว่าปริญญาตรี	3	4	-	-	7	
รวม	27	108	16	14	165	

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
ระดับการศึกษาของมารดา						
ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา	13	43	7	4	67	24.015*
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	2	38	6	10	56	
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	11	27	3	-	41	
สูงกว่าปริญญาตรี	1	-	-	-	1	
รวม	27	108	16	14	165	
อาชีพของบิดา						
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	8	21	1	-	30	17.444*
ลูกจ้างเอกชน	6	44	3	4	57	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2	36	9	9	66	
อื่นๆ	1	7	3	1	12	
รวม	27	108	16	14	165	
อาชีพของมารดา						
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5	16	-	-	21	7.037
ลูกจ้างเอกชน	7	25	4	4	40	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	13	55	11	9	88	
อื่นๆ	2	12	1	1	16	
รวม	27	108	16	14	165	

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
รายได้ของบิดา						
ไม่มีรายได้	-	-	1	-	1	38.525*
ต่ำกว่า 10,001	4	7	3	5	19	
10,001-20,000	14	61	7	5	87	
20,001-30,000	3	28	2	2	35	
30,001-40,000	1	8	3	2	14	
สูงกว่า 40,000	5	4	-	-	9	
รวม	27	108	16	14	165	
รายได้ของมารดา						
ไม่มีรายได้	1	5	-	-	6	25.765*
10,001	4	8	3	1	16	
10,001-20,000	13	78	11	7	109	
20,001-30,000	3	10	2	2	17	
30,001-40,000	3	5	-	4	12	
สูงกว่า 40,000	3	2	-	-	5	
รวม	27	108	16	14	165	

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	ความต้องการศึกษาต่อ				รวม	χ^2
	ทันที	หลังจากจบป.ตรี		ไม่ต้องการ		
		1-3 ปี	4-5 ปี			
ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต						
มีโอกาสมาก	14	54	9	5	85	39.718*
มีโอกาสปานกลาง	12	54	6	4	76	
รวม	27	108	16	14	165	
โอกาสที่รายได้เพิ่มขึ้นหลังจบการศึกษา						
มีโอกาสมาก	17	74	9	9	105	17.581*
มีโอกาสปานกลาง	10	32	5	8	55	
มีโอกาสน้อย	-	2	1	1	4	
รวม	27	108	16	14	165	
ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท						
ผ่านปลิว	3	7	3	-	13	34.500*
หนังสือพิมพ์	1	1	1	-	3	
โทรทัศน์	3	3	-	-	6	
ป้ายประกาศ	2	31	3	8	44	
อินเทอร์เน็ต	3	21	2	3	29	
เพื่อนแนะนำ	12	44	7	3	66	
บิดามารดาแนะนำ	3	1	-	-	4	
รวม	27	108	16	14	165	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตาราง 13 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดา กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 39.718 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่า ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 22)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ พบว่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 17.581 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.041 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่า รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 23)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโทกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทแยกตามระยะเวลากับความต้องการศึกษาต่อ พบว่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 34.500 และมีค่า Exact sig 2 sided = 0.015 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แสดงว่า ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติฐานที่ 24)

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จากการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากการแจกแจงความถี่ดังนี้

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ภาคปกติ)

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยพิจารณาจากค่าความถี่ที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามจากตาราง 14 ดังนี้

ตาราง 14 ปัญหาที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนิสิต	ความถี่ (คน)
1. มีภารกิจส่วนตัว	12
2. มีภารกิจครอบครัว	8
3. มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	33
4. ฐานะทางเศรษฐกิจไม่พร้อม	47
5. พื้นความรู้ไม่พร้อมจะศึกษาต่อ	18
6. เบื่อหน่ายต่อการเรียน	10
รวม	128

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคนอกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยพิจารณาจากค่าความถี่ที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามจากตาราง 14 พบว่า

ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคนอกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จากการศึกษาพบว่า นิสิตมีปัญหาด้านฐานะทางเศรษฐกิจไม่พร้อมที่จะศึกษาต่อ เนื่องจากการศึกษาในระดับปริญญาโทมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ซึ่งมีความถี่สูงถึง 47 คน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความถี่เท่ากับ 33 คน ปัญหาด้านพื้นความรู้ไม่พอจะศึกษาต่อ ซึ่งมีความถี่เท่ากับ 18 คน นิสิตมีปัญหาด้านมีภารกิจส่วนตัว ซึ่งมีความถี่เท่ากับ 12 คน นิสิตมีปัญหารู้สึกยังเบื่อหน่ายต่อการเรียน จึงขอทำงานก่อนสักระยะจึงศึกษาต่อมีความถี่เท่ากับ 10 คน และนิสิตมีปัญหาภารกิจครอบครัวมีความถี่น้อยที่สุดเท่ากับ 8 คน

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4

ภาควิชา บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ภาคนอกติ)

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคนอกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยพิจารณาจากค่าความถี่ที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามจากตาราง 15 ดังนี้

ตาราง 15 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อปริญญาโทของนิสิต	ความถี่ (คน)
1. ควรลดค่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมในการเรียนให้ต่ำกว่านี้	22
2. ควรมีทุนการศึกษาสำหรับการเรียนระดับปริญญาโท	10
3. ควรมีการเพิ่มสาขาวิชาให้มากขึ้น เพื่อให้มีทางเลือกหลายๆทาง	3
4. ควรเพิ่มจำนวนการรับนิสิตนักศึกษาให้มากขึ้น	8
5. ควรมีการประชาสัมพันธ์ด้านการศึกษาต่อให้มากขึ้น	6
7.ควรมีการเพิ่มหลักสูตรภาคพิเศษให้มากขึ้นเพื่อจะได้ทำงานไปด้วยได้	5
รวม	54

จากตาราง 15 พบว่านิสิตมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทซึ่งควรให้สถาบันการศึกษาต่างๆทั้งของรัฐและเอกชน ควรลดค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมในการศึกษาต่างๆ ลงอีกเพื่อให้นิสิตที่ครอบครัวยากได้ไม่สูงมากนักได้มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท มีจำนวนมากที่สุดคือ 24 คน รองลงมาคือ ควรจัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนิสิตในการศึกษาระดับปริญญาโททั้งในประเทศและต่างประเทศเท่ากับ 10 คน และควรให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนเปิดรับนิสิตนักศึกษาให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งหากลองพิจารณาในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า มีผู้ที่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเพิ่มมากขึ้นเป็นจำนวนมากซึ่งสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนยังไม่สามารถรองรับความต้องการศึกษาต่อได้อย่างเพียงพอ ควรเพิ่มจำนวนการรับนิสิตนักศึกษาให้มากขึ้นเท่ากับ 8 คน ควรมีการเพิ่มหลักสูตรภาคพิเศษให้มากขึ้นเพื่อจะได้ทำงานไปด้วยได้เท่ากับ 5 คน ควรมีการประชาสัมพันธ์ด้านการศึกษาต่อให้มากขึ้นทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดรับสมัครหรือรายละเอียดของหลักสูตรแต่ละหลักสูตร และควรมีการแนะแนวทางการศึกษาต่อระดับปริญญาโทให้แก่นิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังจะจบการศึกษา เพราะนิสิต/นักศึกษาบางคนยังไม่เข้าใจและไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนระดับปริญญาโทเท่ากับ 4 คน และข้อเสนอแนะท้ายสุดคือควรมีการเพิ่มสาขาวิชาให้มากขึ้น เพราะปัจจุบันยังมีน้อยเกินไป เพื่อให้มีทางเลือกหลายๆทางเท่ากับ 3 คน

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชา

บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ภาคสมทบ)

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยพิจารณาจากค่าความถี่ที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามจากตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 16 ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนิสิต	ความถี่ (คน)
1.มีภารกิจส่วนตัว	45
2.มีภารกิจครอบครัว	22
3.มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	68
4.ฐานะทางเศรษฐกิจไม่พร้อม	104
5.พื้นฐานความรู้ไม่พร้อมจะศึกษาต่อ	55
6.เป้าหมายต่อการเรียน	36
รวม	330

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยพิจารณาจากค่าความถี่ที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามจากตาราง 16 พบว่า

ปัญหาด้านฐานะทางเศรษฐกิจไม่พร้อม ซึ่งมีความถี่สูงถึง 104 คน รองลงมาคือปัญหาด้านมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความถี่เท่ากับ 68 คนปัญหาด้านพื้นฐานความรู้ไม่พร้อมจะศึกษาต่อมีความถี่เท่ากับ 55 คน ปัญหามีภารกิจส่วนตัว มีความถี่เท่ากับ 45 คน ปัญหาเกี่ยวกับการเป้าหมายต่อการเรียน มีความถี่เท่ากับ 36 คน ปัญหามีภารกิจครอบครัว ซึ่งมีความถี่เท่ากับ 22 คน

3.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4

ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ภาคสมทบ)

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยพิจารณาจากค่าความถี่ที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามจากตาราง 17 ดังนี้

ตาราง 17 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อปริญญาโทของนิสิต	ความถี่ (คน)
1. ควรลดค่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมในการเรียนให้ต่ำกว่านี้	44
2. ควรมีทุนการศึกษาสำหรับการเรียนระดับปริญญาโท	28
3. ควรเพิ่มจำนวนการรับนิสิตนักศึกษาให้มากขึ้น	25
4. ควรมีการเพิ่มสาขาวิชาให้มากขึ้น เพื่อให้มีทางเลือกหลาย ๆ ทาง	11
5. ควรการเพิ่มหลักสูตรภาคพิเศษให้มากขึ้นเพื่อจะได้ทำงานไปด้วยได้	8
6. ควรมีการประชาสัมพันธ์ด้านการศึกษาต่อให้มากขึ้น	7
รวม	123

จากตาราง 17 พบว่านิสิตมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทซึ่งควรให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ควรลดค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมในการศึกษาต่าง ๆ ลงอีกเพื่อให้นิสิตที่ครอบครัวยากจนได้มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท มีจำนวนมากที่สุดคือ 54 คน รองลงมาคือ ควรจัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนิสิตหรือกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของภาครัฐบาลในการศึกษาระดับปริญญาโทเท่ากับ 29 คน และควรให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนเปิดรับนิสิตนักศึกษาให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งหากลองพิจารณาในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีผู้ที่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเพิ่มมากขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนยังไม่สามารถรองรับความต้องการศึกษาต่อได้อย่างเพียงพอ ควรเพิ่มจำนวนการรับนิสิตให้มากขึ้นเท่ากับ 25 คน ควรมีการเพิ่มสาขาวิชาให้มากขึ้น เพื่อให้มีทางเลือกหลาย ๆ ทางเท่ากับ 11 คน ควรมีการเพิ่มหลักสูตรภาคพิเศษให้มากขึ้นเพื่อจะได้ทำงานไปด้วยได้เท่ากับ 8 คน และข้อเสนอสุดท้ายควรมีการประชาสัมพันธ์ด้านการศึกษาต่อให้มากขึ้นเท่ากับ 7 คน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และความสัมพันธ์ของปัจจัยดังกล่าวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สามารถสรุป อภิปรายผล และเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ทั้งภาคปกติและภาคสมทบ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 229 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีลักษณะเป็นแบบคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC for Windows (Statistical Package for the Social Science personal Computer) Version 13.0 ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์เชิงพรรณนาสถานภาพส่วนบุคคล สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและสถานภาพด้านความต้องการศึกษาต่อของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้วยการทดสอบค่าไค-สแควร์โดยใช้วิธี Exact Test
3. วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะของการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรด้วยการแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1. สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จากผลการศึกษสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1.1 สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล (ภาคปกติ)

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านิสิตที่มีความต้องการศึกษาต่อ เป็นเพศหญิง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.1 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 21.9 และนิสิตมีอายุ 21 ปีมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคืออายุ 22 ปีคิดเป็นร้อยละ 45.3 นิสิตมีอายุ 20 ปีคิดเป็นร้อยละ 1.6 และนิสิตมีอายุ 23 ปีคิดเป็นร้อยละ 1.6 เช่นเดียวกัน พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01 ขึ้นไปมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมาคือนิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 21.9 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.50 มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.6

1.2 สถานภาพด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (ภาคปกติ)

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ระดับการศึกษาของบิดา ของนิสิตมีวุฒิ การศึกษาระดับอนุปริญาตรี/ปริญาตรีมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาคือ บิดาของ นิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 18.8 บิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษา สูงกว่าปริญาตรีคิดเป็นร้อยละ 7.8 ส่วนบิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มี สัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.7 ระดับการศึกษาของมารดา พบว่า มารดาของนิสิต มีวุฒิการศึกษา ระดับอนุปริญาตรี/ปริญาตรีมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมาคือ มารดาของนิสิตมีวุฒิ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 39.1 มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่า ประถมศึกษา/ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12.5 ส่วนมารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญาตรี มี สัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.3 อาชีพปัจจุบันของบิดา พบว่า บิดาของนิสิต ประกอบธุรกิจ ส่วนตัวมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ บิดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพรับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.9 บิดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชนคิดเป็นร้อยละ 8 ส่วนบิดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพอื่นๆ เช่นเกษตรกรกรรม มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5 อาชีพ ปัจจุบันของมารดา พบว่า มารดาของนิสิต ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีสัดส่วนสูงที่สุดเช่นเดียวกัน คิดเป็น ร้อยละ 54.7 รองลงมาคือ มารดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อย ละ 20.3 มารดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ส่วนมารดาของนิสิตที่ ประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่นเกษตรกรกรรม มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.9 รายได้ของบิดาของนิสิต มีรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาทมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.4 บิดาของนิสิตมีรายได้สูง กว่า 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 32.8 บิดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 10,001-20,000 คิดเป็นร้อยละ 17.2 บิดาของนิสิตที่ไม่มีรายได้เลยคิดเป็นร้อยละ 6.3 บิดาของนิสิตมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 คิดเป็น ร้อยละ 4.7 และบิดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 30,001-40,000 คิดเป็นร้อยละ 4.7 เช่นเดียวกัน รายได้ จากการดำเนินงานเฉลี่ยต่อเดือนของมารดา รายได้ของมารดาของนิสิต มีรายได้เดือนละ 10,001- 20,000 บาทมีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมามารดาของนิสิตมีรายได้สูงกว่า 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 25 มารดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.4 มารดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.7 มารดาของนิสิตที่ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 4.7 และมารดาของนิสิตมีรายได้เดือนละ 10,001-20,000 บาทมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิด เป็นร้อยละ 3.1 ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต จากการศึกษาคูณข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าของอาชีพในอนาคตเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาโทซึ่งมีโอกาส มากเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.8 และนิสิตมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตคิดว่า มีโอกาสปานกลางมีสัดส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 17.2 รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา พบว่า นิสิตมี ความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโทแล้วว่ามี

โอกาสมากเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.6 และนิสิตมีความคาดหวังว่ามีโอกาสปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.4 ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท พบว่า นิสิตได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและสถาบันการศึกษาที่จะศึกษาต่อจากอินเทอร์เน็ต มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาคือนิสิตได้รับข้อมูลจากเพื่อนแนะนำ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.3 นิสิตได้รับข้อมูลจากวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 14.1 นิสิตได้รับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 7.8 นิสิตได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 7.8 นิสิตได้ทราบข้อมูลจากแผ่นปลิว คิดเป็นร้อยละ 6.3 นิสิตได้ทราบข้อมูลจากบิดามารดาแนะนำคิดเป็นร้อยละ 6.3 และนิสิตได้รับข้อมูลจากแผ่นปลิว คิดเป็นร้อยละ 6.3

1.3 สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล (ภาคสมทบ)

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตภาคสมทบ ที่มีความต้องการศึกษาต่อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.2 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 18.8 นิสิตมีอายุ 22 ปีมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมาคือนิสิตมีอายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.9 นิสิตมีอายุ 23 ปีคิดเป็นร้อยละ 14.5 นิสิตมีอายุ 24 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 14.5 . และนิสิตมีอายุ 20 ปีมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.8 พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะสม 3.01 ขึ้นไปมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.4 นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 40.0 นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.0-2.50 คิดเป็นร้อยละ 17.0 และนิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6

1.4 สถานภาพด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (ภาคสมทบ)

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ระดับการศึกษาของบิดาของนิสิต ภาคสมทบ มีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือบิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.7 บิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 21.2 และบิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.2 ระดับการศึกษาของมารดา จากการศึกษาค้นคว้าของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาหรือประถมศึกษา เป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.6 มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 33.9 มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.8 และมารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เป็นสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6 อาชีพของบิดา พบว่าอาชีพของบิดาของนิสิตประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0 บิดาของนิสิตประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 34.5 บิดาของนิสิตประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 18.2 บิดาของนิสิตประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.3 อาชีพของมารดา พบว่า มารดาของนิสิตประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ

ละ 53.3 มารดาของนิสิตประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 24.2 มารดาของนิสิตประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.7 และบิดาของนิสิตประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 9.7 รายได้ของบิดา พบว่า รายได้ของบิดาของนิสิตมีระดับรายได้ 10,001-20,000 บาท เป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.7 บิดาของนิสิตมีรายได้ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.2 บิดาของนิสิตมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาทคิดเป็นร้อยละ 11.5 บิดาของนิสิตมีรายได้ 30,001-40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 8.5 บิดาของนิสิตมีรายได้สูงกว่า 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.5 และบิดาของนิสิตไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 0.6 รายได้ของมารดา พบว่า มารดาของนิสิตมีรายได้ 10,001-20,000 บาท เป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.1 มารดาของนิสิตมีรายได้ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.3 มารดาของนิสิตมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.7 มารดาของนิสิตมีรายได้ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.3 มารดาของนิสิตไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 3.6 และมารดาของนิสิตมีรายได้สูงกว่า 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 3.0 ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต จากการศึกษาคำตอบของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นิสิตมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งคาดว่าจะมีโอกาสมากเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมาคือนิสิตมีความคาดหวังว่ามีโอกาสปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.1 และนิสิตมีความคาดหวังว่ามีโอกาสน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.2 เมื่อพิจารณารายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา พบว่า นิสิตมีความคาดหวังว่ามีโอกาสมากในการมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือนิสิตมีความคาดหวังว่ามีโอกาสปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 และนิสิตมีความคาดหวังว่ามีโอกาสน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.4 ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท พบว่านิสิตได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและสถาบันการศึกษาที่จะศึกษาต่อจากเพื่อนแนะนำมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือนิสิตได้รับข้อมูลจากป้ายประกาศ คิดเป็นร้อยละ 26.7 นิสิตได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 17.6 นิสิตได้รับข้อมูลจากแผ่นปลิว คิดเป็นร้อยละ 7.9 นิสิตได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 3.6 นิสิตได้รับข้อมูลจากบิดามารดาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 2.4 นิสิตได้รับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์เป็นสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.8

2.วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามความต้องการศึกษา

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต (ภาคปกติ)

จากการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่ออย่าง

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านรายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต และรายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา และช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโทซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ในขณะที่ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต (ภาคสมทบ)

จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้าน อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่ออย่างไม่มีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตแยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา และช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ในขณะที่อาชีพปัจจุบันของมารดาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้วยการแจกแจงความถี่

3.1 ปัญหาที่เกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต (ภาคปกติ)

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาของนิสิตเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทมีปัญหาเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจยังไม่พร้อม มีจำนวนมากที่สุด มีค่าความถี่เท่ากับ 47 คน และมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานมีค่าความถี่เท่ากับ 33 คน ปัญหาด้านพื้นความรู้ไม่พอจะศึกษาต่อ มีค่าความถี่เท่ากับ

18 คน ปัญหาที่มีการกิจส่วนตัว มีค่าความถี่เท่ากับ 12 คน ปัญหาเบื้อหน้าต่อการเรียน มีค่าความถี่เท่ากับ 10 คน และนิสิตมีปัญหาด้านภารกิจรอบครัว มีค่าความถี่เท่ากับ 8 คน

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต (ภาคปกติ)

จากการศึกษาพบว่านิสิตมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทซึ่งควรให้สถาบันการศึกษาต่างๆทั้งของรัฐและเอกชน ควรลดค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมในการศึกษาต่างๆ ลงอีก มีจำนวนมากที่สุดคือ 24 คน รองลงมาคือ ควรจัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนิสิตในการศึกษาระดับปริญญาโทเท่ากับ 10 คน และควรให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนเปิดรับนิสิตนักศึกษาให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น มีค่าความถี่เท่ากับ 8 คน ควรมีการเพิ่มหลักสูตรภาคพิเศษให้มากขึ้น เพื่อจะได้ทำงานไปด้วยได้ความถี่เท่ากับ 5 คน ควรมีการประชาสัมพันธ์ด้านการศึกษาต่อให้มากขึ้น ความถี่เท่ากับ 4 คน และข้อเสนอแนะท้ายสุดคือควรมีการเพิ่มสาขาวิชาให้มากขึ้น เพื่อให้มีทางเลือกหลายๆทางความถี่เท่ากับ 3 คน

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 (ภาคสมทบ)

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาของนิสิตเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทนิสิตส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับ ฐานะทางเศรษฐกิจยังไม่พร้อม มีค่าความถี่เท่ากับ 104 คน มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีค่าความถี่เท่ากับ 68 คน พื้นความรู้ไม่พอจะศึกษาต่อ มีค่าความถี่เท่ากับ 55 คน มีการกิจส่วนตัว มีค่าความถี่เท่ากับ 45 คน นิสิตรู้สึกเบื้อหน้าต่อการเรียน มีค่าความถี่เท่ากับ 36 คนและนิสิตมีภารกิจรอบครัว มีค่าความถี่เท่ากับ 22 คน

3.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต (ภาคสมทบ)

จากการศึกษาพบว่านิสิตมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทซึ่งนิสิตมีความคิดเห็นว่าควรลดค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมในการเรียนลง ค่าความถี่เท่ากับ 44 คน ซึ่งปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโทค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในหลักสูตรภาคพิเศษ และควรมีการจัดทุนการศึกษาให้แก่นิสิต/นักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ มีค่าความถี่เท่ากับ 28 คนควรมีการเปิดรับนิสิต/นักศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น เพราะในปัจจุบันมีผู้ให้ความสนใจและต้องการที่จะศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้นทุกปี ค่าความถี่เท่ากับ 25 คน ควรมีการเพิ่มสาขาวิชาให้มากขึ้น เพื่อให้มีทางเลือกหลายๆทางหรือเปิดหลักสูตรใหม่ๆ ที่เหมาะกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีค่าความถี่เท่ากับ 11 คน และควรเพิ่มหลักสูตรในภาคพิเศษซึ่งอาจเรียนตอนเย็นหรือวันหยุดเสาร์-อาทิตย์เพื่อให้สามารถทำงานไปด้วยได้ ค่าความถี่เท่ากับ 8 คน นอกจากนี้นิสิตมีความเห็นว่าสถาบันการศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ เมื่อมีการเปิดหลักสูตรใหม่ๆ ก็ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อทราบรวมถึงรายละเอียดของสาขาวิชาที่เปิดสอนด้วย เพื่อให้เป็นทางเลือกในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มีค่าความถี่เท่ากับ 7 คน

จากการวิจัยสรุปได้ว่านิสิตชั้นปีที่ 4 ทั้งภาคปกติและภาคสมทบมีปัญหาเกี่ยวกับที่จะศึกษาระดับปริญญาโทในด้านของทุนทรัพย์ที่ไม่พร้อมเป็นส่วนมากเนื่องจากการศึกษาระดับปริญญาโทเป็นการศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายในการศึกษาค่อนข้างสูง ดังนั้นในการที่จะตัดสินใจศึกษาต่อนิสิตจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยในด้านของทุนทรัพย์หรือเรื่องของค่าใช้จ่าย เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาการออกกลางคันซึ่งจะเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา และนิสิตส่วนใหญ่ต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลังจากที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว 1-3 ปี เนื่องจากนิสิตส่วนหนึ่งต้องการที่จะทำงานก่อนเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของครอบครัว หรือนิสิตส่วนหนึ่งก็รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียนต้องการที่จะพักในเรื่องของการเรียนเพื่อหาประสบการณ์จากการทำงานโดยใช้ความรู้ที่ตนได้เรียนมา หลังจากนั้นจึงจะศึกษาในระดับปริญญาโทต่อ นอกจากนี้นิสิตเองก็มีข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นว่าการศึกษาระดับปริญญาโททั้งของรัฐ และเอกชนโดยเฉพาะภาคพิเศษ มีค่าหน่วยกิตหรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ค่อนข้างสูง จึงต้องการให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนดำเนินการลดค่าหน่วยกิตลงบ้าง เพราะนิสิตส่วนหนึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี แต่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองเพื่อจะนำไปปริญญาไปเป็นใบเบิกทางให้สามารถเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี มีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงาน มีความมั่นคงไม่ต้องลำบากเหมือนบิดามารดา ซึ่งหากสามารถเข้าทำงานในตำแหน่งที่ดี รายได้ดี ก็จะสามารถแบ่งเบาภาระและช่วยเหลือครอบครัวได้ และนิสิตส่วนหนึ่งมีความต้องการที่จะศึกษาต่อและฐานะทางเศรษฐกิจดีสามารถที่จะศึกษาต่อได้ทันที แต่มีปัญหาในด้านของรายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาต่อไม่ทราบว่าสถาบันใดเปิดคณะใด สาขาใดบ้าง ซึ่งนิสิตส่วนใหญ่ก็จะได้รับทราบข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต แต่ข้อมูลที่ได้จากอินเทอร์เน็ตบางครั้งก็ไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือคณะที่ตนสนใจว่าเรียนอะไรบ้าง ดังนั้นนิสิตเองทั้งภาคปกติและภาคสมทบเองก็ต้องการให้สถาบันการศึกษาในระดับปริญญาตรี ให้คำแนะนำแก่นิสิตเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อว่าควรศึกษาต่อไปในทางใด เมื่อจบแล้วนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรมีฝ่ายแนะแนวเพื่อให้คำแนะนำแก่นิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาต่อ

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ (ภาคปกติ)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตภาคปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มีปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา และช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตภาคปกติ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

เพศ จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตภาคปกติพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.1 และเพศชายเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.9 จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันดีแล้วว่า เพศหญิงและเพศชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน ทั้งเพศหญิงและเพศชายมีโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกัน ซึ่งทุกคณะทุกสายวิชาเปิดรับทั้งเพศหญิงและเพศชาย และปัจจุบันเพศหญิงและเพศชายก็มีความสามารถไม่แตกต่างกัน ดังนั้นเพศจึงไม่ใช่ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโท สอดคล้องกับผลการศึกษาของเทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป (2523 : 30) และสอดคล้องกับนวลศิริ พงศ์ถาวรภิญโญ (2529 :123) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเรียนต่อและไม่เรียนต่อของนักเรียนการศึกษานอกระบบโรงเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อ

อายุ จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตภาคปกติ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่อายุ 21 ปีคิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาอายุ 22 ปีคิดเป็นร้อยละ 45.3 นิสิตมีอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.6 และนิสิตมีอายุ 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.6 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ระดับอายุของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาคปกติมีอายุใกล้เคียงกัน และในปัจจุบันไม่มีใครแก่เกินเรียน ปัจจุบันผู้ที่มีอายุมากหรืออายุน้อยก็มีความต้องการที่จะใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ ดังที่กล่าวไว้ว่าการศึกษาคือการเรียนรู้ตลอดชีวิต บุคคลทุกเพศทุกวัยต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต และการศึกษาในปัจจุบันเปิดกว้าง

สำหรับทุกคน ทุกระดับ สอดคล้องกับการศึกษาของสมพร ศิลป์สุวรรณ (2532 : 68-74) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของพนักงานธุรกิจเอกชน พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของปาริชาติ รังคกุลนิวัฒน์และคนอื่น ๆ (2545 : 34-38) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลวิชาชีพ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรชน ตั้งเจริญสมุทร พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสิตภาคปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะสม 3.01 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 76.6 นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 21.9 นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 1.6 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาคปกติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตไม่ได้เป็นตัวกำหนดโอกาสทางการศึกษา ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำก็มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปเช่นเดียวกัน ประกอบกับในปัจจุบันสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนหลายแห่งไม่มีการกำหนดผลการเรียนสำหรับผู้สมัครสอบ จึงเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทให้มีโอกาสเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนิตยา วัฒนาภรณ์ (2530 :86-94) พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันนั้น มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันนั้น มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษาของบิดา บิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปริญญาตรีมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาก็คือบิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 18.8 บิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.8 และบิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษาหรือประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.7 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาของบิดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตแยกตามความต้องการศึกษาต่ออย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของบิดาไม่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อของนิสิต เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการของนิสิตให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น ดังนั้นไม่ว่าบิดาและมารดาจะจบการศึกษาระดับใดก็ตามต่างก็เห็นความสำคัญของการศึกษาและต้องการให้บุตรของตนได้รับการศึกษาที่สูงที่สุดเท่าที่ตนสามารถกระทำได้เพื่อในอนาคตจะได้ทำงานในตำแหน่งหน้าที่

ที่มีความก้าวหน้าและมั่นคงไม่ต้องลำบากเหมือนตนเอง ดังนั้นระดับการศึกษาของบิดาจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนิสิต ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัชชา ประกฤติพงศ์ (2545 : 54-62) พบว่าระดับการศึกษาของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของธารี วาริสวัสดิ์ (2544 : 70-78) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษา คือ อิทธิพลจากอาชีพ รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ประกอบการ การศึกษาของบิดามารดา และอิทธิพลจากครอบครัว

ระดับการศึกษาของมารดา มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปริญญาตรีมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.2 มารดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 39.1 มารดามีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 12.5 มารดามีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.3 จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคปกติ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของมารดาไม่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อเนื่องจากปัจจุบันการศึกษามีบทบาทมากขึ้นและผู้ปกครองเองก็ให้ความสำคัญกับการศึกษาของบุตร ไม่ว่าบิดามารดาจะจบการศึกษาในระดับใดก็มีความต้องการให้บุตรหลานของตนได้รับการศึกษาที่สูงที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ระดับการศึกษาของมารดาจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของณัชชา ประกฤติพงศ์ (2545 : 62) ที่ทำการวิจัยพบว่าระดับการศึกษาของบิดามารดาผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.05

อาชีพของบิดา บิดาของนิสิตประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือบิดาประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.9 บิดาของนิสิตประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 8 บิดาของนิสิตประกอบอาชีพอื่นๆ เช่นเกษตรกรกรรม และไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 7.8 จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคปกติ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าอาชีพของบิดาไม่มีผลกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต เนื่องจากว่าไม่ว่าบิดาจะประกอบอาชีพใดก็ต้องการให้บุตรหลานของตนศึกษาในระดับที่สูงเพื่อจะได้มีต้องลำบากเหมือนตนเอง และไม่ว่าจะประกอบอาชีพใดก็ต้องอาศัยความรู้ในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจุฑามาศ อินทรปรีชาและคนอื่นๆ (2539 : 48-53) พบว่าอาชีพของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อสาขาพยาบาลศาสตร์ของนักเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรชน ตั้งเจริญสมุทร (2546 : 63-6) พบว่าอาชีพของบิดาไม่มี

ความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ

อาชีพของมารดา มารดาของนิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประกอบกิจการส่วนตัว เช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาคือมารดาของนิสิตประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 20.3 และมารดาประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 14.1 มารดาประกอบอาชีพอื่นๆ เช่นเกษตรกรกรรม และไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 10.9 จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า อาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคปกติ แยกตามความต้องการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า อาชีพของมารดาไม่มีผลกับความต้องการศึกษาต่อ เนื่องจากมารดาของนิสิตไม่ว่าจะประกอบอาชีพใดก็ต้องการให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาในระดับที่สูงๆ เพื่อจะได้ทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี มีความก้าวหน้า มีความมั่นคงหรือหากต้องการให้ประกอบอาชีพอิสระเช่น ค้าขายอย่างเช่นอาชีพของบิดามารดาส่วนใหญ่ของนิสิตภาคสมทบเองก็ต้องการให้บุตรหลานของตนเองศึกษาต่อในระดับที่สูง เพื่อจะได้เป็นเจ้าของธุรกิจเอง ดังนั้นอาชีพของมารดาจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัชชา ประกฤติพงศ์ (2545 : 54-62)พบว่า อาชีพมารดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรชน ตั้งเจริญสมุทร (2546 : 64-66) พบว่าอาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ

รายได้ของบิดา บิดาของนิสิตมีรายได้ 20,001-30,000 บาทมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาคือบิดาของนิสิตมีรายได้สูงกว่า 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 32.8 และบิดาของนิสิตมีรายได้ 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.2 บิดาของนิสิตไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 6.3 บิดาของนิสิตมีรายได้ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.7 และบิดาของนิสิตมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.7 ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคปกติ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้ของมารดา มารดาของนิสิตมีรายได้ 10,001-20,000 บาทเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.1 มารดาของนิสิตมีรายได้ สูงกว่า 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 25.0 มารดาของนิสิตมีรายได้ 20,001-30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 9.4 มารดาของนิสิตมีรายได้ 30,001-40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 4.7 และมารดาของนิสิตไม่มีรายได้เลย คิดเป็นร้อยละ 4.7 ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า รายได้ของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคปกติ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รายได้ของบิดาและมารดาเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ เนื่องจากการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นการศึกษาที่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง ดังนั้น บิดามารดาหรือผู้ปกครองจึงต้องมีรายได้ที่เพียงพอที่จะให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาต่อ มิให้เกิดปัญหาการออกกลางคัน และพิจารณาได้จากข้อเสนอแนะของนิสิตส่วนใหญ่ต้องการให้ลดค่าหน่วยกิต ก็สะท้อนให้เห็นได้เช่นเดียวกันว่าปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับปริญญาโทสูงมาก สำหรับบิดามารดาที่มีรายได้ต่ำหรือไม่มีรายได้ก็ไม่อยากให้บุตรหลานของตนต้องลำบากเช่นเดียวกันกับตนจึงสนับสนุนและพยายามให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงที่สุดเท่าที่ตนจะสามารถทำได้ หรือได้รับการศึกษาที่สูงกว่าตน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสมมารถ แจ่มจำรัส (2543 : 49-52) พบว่า รายได้ของบิดามารดามีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาโทของมหาวิทยาลัยเกริก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิตยา มากเจริญชัย (2546) พบว่า รายได้ที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 :83-84) ได้ศึกษาความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตรที่ศึกษาเปรียบเทียบ พบว่า ด้านความคาดหวังในการศึกษาพบว่า กลุ่มบิดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับสูง จะมีแนวโน้มของความคาดหวังให้บุตรจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าขึ้นไป

ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตของนิสิต ภาคปกติ นิสิตคาดว่าจะการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทจะทำให้มีโอกาสมากต่อความก้าวหน้าในอนาคตของนิสิต คิดเป็นร้อยละ 82.8 นิสิตมีความคาดหวังว่ามีโอกาสปานกลางคิดเป็นร้อยละ 17.2 จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตของนิสิตมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่ต้องการที่จะศึกษาต่อระดับปริญญาโท เนื่องจากการศึกษาระดับปริญญาโทหรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงๆ นั้นทำให้มีโอกาสในการก้าวหน้าของอาชีพการงานในอนาคต ในปัจจุบันตำแหน่งงานบางตำแหน่งระบุไว้ว่าจะต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ดังนั้นการศึกษาในระดับสูงๆ ก็เท่ากับเป็นใบเบิกทางอีกทางหนึ่งที่จะสามารถช่วยให้มีโอกาสในการก้าวหน้าของอาชีพการงานในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของศรารณ ศิริพันธุ์ (2544 : 100-114) พบว่า ความคาดหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพฯ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) พบว่า เหตุจูงใจอย่างยิ่งที่ผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน

เพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพ และด้านความรู้เพื่อที่จะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา นิสิตมีความคาดหวังว่าการศึกษาระดับปริญญาโทจะช่วยให้มีโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้นกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี ว่ามีโอกาสมากคิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคือนิสิตมีความคาดหวังต่อรายได้หลังจบการศึกษาระดับปริญญาโทว่ามีโอกาสปานกลางคิดเป็นร้อยละ 48.4 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่าความคาดหวังต่อรายได้ที่เพิ่มขึ้นหลังจบการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคปกติ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อเนื่องจากทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ระดับรายได้เงินเดือนของพนักงานก็แตกต่างกันตามวุฒิการศึกษาและหน่วยงานบางหน่วยงานเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาโทแล้วก็สามารถนำวุฒิการศึกษาที่ได้ไปปรับเงินเดือนหรือสวัสดิการอื่นๆได้อีก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุภาพ วีระประทีป (2516) พบว่าพยาบาลประจำโรงพยาบาลรามารับดีมีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเนื่องจากต้องการมีเงินเดือนสูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาประหยัด ทองมาก (2529 : 18) ที่กล่าวว่าผู้ที่มีการศึกษาดีจะเป็นแนวทางนำไปสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี เงินเดือนสูงพอเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท นิสิตได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโทจากอินเทอร์เน็ตมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.9 และได้รับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนแนะนำคิดเป็นร้อยละ 25.0 และนิสิตได้รับข้อมูลข่าวสารจากวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 9.4 นิสิตได้รับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 7.8 และนิสิตได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 7.8 นิสิตได้รับข้อมูลจากบิดามารดาแนะนำคิดเป็นร้อยละ 6.3 นิสิตได้รับข้อมูลจากแผ่นปลิว คิดเป็นร้อยละ 6.3 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคปกติ เนื่องจากว่าการได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างบ่อยครั้งหรือจากสื่อต่างๆ จะช่วยให้นิสิต/นักศึกษา มีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาต่อ และในปัจจุบันเป็นโลกที่มีการติดต่อสื่อสารอย่างทั่วถึง นิสิต/นักศึกษามีความสนใจและนิยมติดตามข้อมูลต่างๆทางอินเทอร์เน็ตเนื่องจากว่าสะดวก รวดเร็ว นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์หรือการแนะนำจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง เช่น เพื่อน และบิดามารดา จะช่วยให้การสื่อสารเป็นไปได้ง่ายขึ้น สื่อต่างๆ เหล่านี้ช่วยส่งผลให้นิสิต/นักศึกษามีความสนใจ

และต้องการที่จะศึกษาต่อมากขึ้น รวมถึงสื่อโฆษณา ป้ายประกาศต่าง ๆ ทั้งในสถาบันและนอกสถาบัน อีกด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สินธุ์ สโรบล และคนอื่นๆ (2542 : 73-76) พบว่า โปสเตอร์ และป้ายประกาศมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของข้าราชการ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของชู เพ็ญศรี วงศ์พุทธา (2514 : 77-78) พบว่า นักเรียนที่บิดาเดินทางออกไปยังตัวเมืองหรือตัวอำเภอหรือไปตลาดบ่อยครั้ง บิดาจะได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาจากนอกชุมชน ทำให้เห็นความสำคัญของการศึกษาและนำมาแนะนำต่อบุตรหลาน ทำให้เด็กได้รับทราบข้อมูล และมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อ เกิดขึ้นในความคิด

2. ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ (ภาคสมทบ)

ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อ ระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคสมทบ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคสมทบ อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มีแต่ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา รายได้ของบิดา รายได้ ของมารดา ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา และ ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคสมทบ อย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 มีปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และปัจจัย ทางเศรษฐกิจและสังคมได้แก่ อาชีพของมารดา ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

เพศ จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตภาคสมทบ พบว่านิสิตส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.2 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 18.8 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาคสมทบ แยกตามความ ต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า เพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อมากกว่าเพศ ชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนิวัฒน์ กัลยพฤกษ์ (2522 : 100) พบว่า นักเรียนหญิงมีความ ต้องการที่จะศึกษาต่อและได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนชาย และสอดคล้องกับผล การศึกษาของวิริยา จงรักษ์สัตย์ (2537 : 59) พบว่าเพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญา โทมากกว่าเพศชาย

อายุ จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตภาคสมทบ พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีอายุ 22 ปี และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญา

โทของนิสิต ภาคสมทบ แยกตามความต้องการศึกษาต่ออย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ระดับอายุของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาคสมทบ มีอายุไม่แตกต่างกันมากนัก นิสิตทุกเพศทุกวัยก็มีความต้องการศึกษาต่อให้สูงขึ้นเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของสมพร ศิลป์สุวรรณ (2532 : 68-42) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของพนักงานธุรกิจเอกชน พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องผลการศึกษาของปาริชาติ รังकुณนิวัฒน์และคนอื่นๆ (2545 : 34-38) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลวิชาชีพ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรชน ตั้งเจริญสมุทร (2546 : 56-80) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของรังสีสีทอง (2535 : 253) พบว่า นิสิตที่มีอายุ ต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตภาคสมทบ พบว่านิสิต มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01 ขึ้นไป เป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมาคือนิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 40.0 นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.50 คิดเป็นร้อยละ 17.0 และนิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรที่ไม่มี ความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ เนื่องจากปัจจุบัน สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนบางแห่งไม่มีการกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับผู้สมัครเข้าศึกษาต่อ เช่น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เป็นสถาบันการศึกษาที่ไม่มีการจำกัดคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี จึงเป็นโอกาสของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยา วัฒนภรณ์ (2530:89-92) พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ นิตยา วัฒนภรณ์ (2530 : 86-94) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันนั้น มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันนั้น มีเหตุจูงใจในการการการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษาของบิดา จากข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตภาคสมทบ พบว่า บิดาของนิสิตมีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษาเป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือบิดาของนิสิตมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.7 บิดาของ

นิสิตมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 21.2 บิดาของนิสิตมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.2 และจากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาของบิดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษาของมารดา จากข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตภาคสมทบ พบว่า มารดาของนิสิตมีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา เป็นสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาคือมารดาของนิสิตมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 33.9 มารดาของนิสิตมีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.8 และมารดาของนิสิตมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เป็นสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6 และจากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตแยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 เนื่องจากบิดามารดาของนิสิตส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จึงไม่มีโอกาสในการเข้าทำงานในองค์กรใหญ่ๆ หรือรับราชการและรัฐวิสาหกิจ จึงต้องหันมาประกอบอาชีพส่วนตัวเช่นค้าขาย ซึ่งจะสามารถทำรายได้ให้เพื่อให้เพียงพอต่อการเลี้ยงครอบครัว ซึ่งรายได้ที่หามาได้ก็ไม่สูงมากนัก ดังนั้น บิดามารดาของนิสิตจึงมีความต้องการให้บุตรหลานของตนได้รับการศึกษาที่สูงกว่าตน และสูงเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อจะได้ไม่ต้องมาลำบากเหมือนตน หรือไม่ต้องมาประกอบอาชีพที่ต้องทำงานหนัก และรายได้ไม่แน่นอน เนื่องจากการศึกษาในระดับสูงๆ นั้นจะช่วยให้มีโอกาสดำรงการทำงานในองค์กรใหญ่ ๆ มีความมั่นคงมีความก้าวหน้าในอาชีพการงาน มีเงินเดือนสูงๆ ประกอบอาชีพที่มีเกียรติ แต่ทั้งนี้ นิสิตนักศึกษาเหล่านี้หากลองพิจารณาจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่จะมีความต้องการที่จะศึกษาต่อเป็นส่วนมากเพราะเห็นความลำบากของบิดามารดาเช่นเดียวกัน จึงพยายามที่จะหาทางศึกษาต่อให้สูงที่สุด เพราะเชื่อว่าการศึกษาจะช่วยเป็นใบเบิกทางให้ตนเองได้มีโอกาสดำรงการทำงานในตำแหน่งหน้าที่ดีๆ เงินเดือนสูงๆ มีความก้าวหน้าและมั่นคง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ธารี วารีสงัด (2544 : 70-78) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงคือ อิทธิพลจากอาชีพ รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ประกอบการ การศึกษาของบิดามารดาและอิทธิพลจากครอบครัว และสอดคล้องกับช่อทิพย์ ราตรีเกรียงไกร (2523 :85) ที่กล่าวว่า อาชีพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดา ที่มีต่อการศึกษาต่อและอาชีพของบุตร ซึ่งผู้ปกครองแต่ละกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีจะผลักดันสนับสนุนหรือ

คัดค้าน แสดงเจตคติต่อค่านิยมของตนเองให้กับบุตรหลานทั้งในทางบวกและทางลบต่ออาชีพของบุตรหลานเลือกอยู่เสมอ จึงส่งผลถึงสิ่งจูงใจที่นิสิตมีต่ออาชีพนั้นด้วย

อาชีพของบิดา อาชีพของบิดาของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาศิลป บิดาของนิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาบิดาของนิสิตประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 34.5 บิดาของนิสิตประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 18.2 และประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.3

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนิสิต และบิดาของนิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวเช่นค้าขาย เป็นอาชีพที่ค่อนข้างเหนื่อยและมีรายได้ไม่แน่นอนไม่มีความมั่นคง และเป็นอาชีพที่ไม่ได้มีเกียรติเทียบเท่ากับการรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ดังนั้นบิดามารดาที่ย่อมไม่ต้องการให้ลูกหลานลำบากเหมือนตน และต้องการให้ลูกหลานได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงเท่าที่ตนจะสามารถทำได้เพื่อลูกหลานจะได้ไม่ต้องลำบากหรือเหนื่อยเหมือนตนเอง มีรายได้ที่มั่นคงและมีความก้าวหน้าซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนภดล คุ่มประวดี (2517 :17) พบว่า บิดามารดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับต่ำมากกว่าผู้ที่มิบิดามารดาประกอบอาชีพอื่นๆ และผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่มีความมุ่งหวังให้บุตรได้รับการศึกษาสูงสุด

อาชีพของมารดา มารดาของนิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประกอบกิจการส่วนตัวเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือมารดาของนิสิตประกอบอาชีพลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และมารดาประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.7 มารดาประกอบอาชีพอื่นๆ เช่นเกษตรกรรม และไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 9.7 จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่าอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาศิลป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า อาชีพของมารดาไม่มีผลกับความต้องการศึกษาต่อ เพราะปัจจุบันการศึกษามีบทบาทมากขึ้น ไม่ว่าบิดาหรือมารดาจะประกอบอาชีพใดก็ต้องการให้บุตรหลานของตนได้รับการศึกษาที่สูงที่สุดเท่าที่ตนจะทำได้ หรือได้รับการศึกษาที่สูงกว่าตนเพื่อจะได้ไม่ต้องลำบากเหมือนตนเอง ดังนั้นอาชีพของมารดาจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อสอดคล้องกับผลการศึกษาของณัชชา ประกฤติพงศ์ (2545 : 54-62)พบว่า อาชีพมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรชน ตั้งเจริญสมุทร (2546 : 64-66)พบว่าอาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นของพนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ

รายได้ของบิดา จากข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตภาคสมทบ พบว่าบิดาของนิสิตมีรายได้ 10,001-20,000 บาท มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมาคือบิดาของนิสิตมีรายได้ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.2 บิดาของนิสิตมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.5 บิดาของนิสิตมีรายได้ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.5 บิดาของนิสิตมีรายได้ สูงกว่า 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 5.5 บิดาของนิสิตไม่มีรายได้คิดเป็นร้อยละ 0.6 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้ของมารดา จากข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตภาคสมทบ พบว่ามารดาของนิสิตมีรายได้ 10,001-20,000 บาท มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.1 รองลงมาคือมารดาของนิสิตมีรายได้ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.3 มารดาของนิสิตมีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.7 และมารดาของนิสิตมีรายได้ 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.3 มารดาของนิสิตไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 3.6 มารดาของนิสิตมีรายได้สูงกว่า 40,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 3.0 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า รายได้ของมารดามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รายได้ของบิดาและมารดาเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตแยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเป็นการศึกษาระดับที่มีค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงมากดังนั้นในการจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาด้านรายได้ของครอบครัว รายได้ของบิดามารดาด้วยว่า มีความสามารถพอที่จะส่งเสียบุตรหลานของตนได้หรือไม่ เพื่อป้องกันปัญหาการออกกลางคัน และสำหรับบิดามารดาที่ไม่รายได้น้อยหรือรายได้ต่ำเนื่องจากระดับการศึกษาของตนไม่สูงทำให้ไม่สามารถเข้าทำงานได้ในบริษัทหรือที่ทำงานที่ตำแหน่งสูงหรือเงินเดือนสูงๆได้นั้น ก็ย่อมต้องการให้บุตรหลานของตนเองไม่ต้องมาลำบาก จึงพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนต่อในระดับที่สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้บุตรหลานได้ทำงานในตำแหน่งดีๆ เงินเดือนสูงๆ มีความก้าวหน้าและมั่นคงในหน้าที่การงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสมมารถ แจ่มจำรัส (2543 : 49-52) พบว่า รายได้ของบิดามารดามีผลต่อการศึกษาต่อของนักศึกษาปริญญาโทของมหาวิทยาลัยเกริก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของนิตยา มากเจริญชัย (2546)พบว่า รายได้ที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต และสอดคล้องกับผลการศึกษาของทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อรุณยา (2526 :33-34) พบว่า ครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานของตนให้ได้เรียนถึงระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวย ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จำเป็นต้องให้ออกไป

ประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสภายหลังและถ้ามีความสนใจค่อยกลับเข้ามาศึกษาต่อใหม่

ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคต ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตของนิสิต ภาคสมทบ นิสิตคาดว่าจะการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทจะทำให้มีโอกาสมากต่อความก้าวหน้าในอนาคตของนิสิต คิดเป็นร้อยละ 49.7 นิสิตมีความคาดหวังต่อว่าการศึกษาต่อระดับปริญญาโทจะช่วยให้มีความก้าวหน้าในอนาคตมีโอกาสปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.1 และนิสิตมีความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตว่ามีโอกาสน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.2 จากผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังต่อความก้าวหน้าในอนาคตของนิสิตมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นิสิตส่วนใหญ่ต้องการที่จะศึกษาต่อระดับปริญญาโท เนื่องจากการศึกษาในระดับที่สูงๆ นั้นช่วยเป็นใบเบิกทางให้แก่นิสิตที่ต้องการความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 :8) พบว่าเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร เหตุจูงใจด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มนตรี เกิดมีมูล (2539 : 47-48) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อที่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ภาควิชา การศึกษา นักศึกษาหลักสูตรภาคพิเศษ พบว่าผู้ที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การได้รับการศึกษาสูงขึ้นจะทำให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน โดยอาจจะเปลี่ยนช่องทางในการปรับเปลี่ยนตำแหน่งหรือสายงานจากเดิมที่ตนปฏิบัติอยู่ก่อนได้รับการศึกษาเพื่อให้ดีขึ้นกว่าเดิม และสอดคล้องกับผลการศึกษาของขุนทอง อินทร์ไทย (2519 :76-78) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการทำงานหลายอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับใบปริญญาไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ความสามารถ คนที่มีใบปริญญาสูงเท่านั้นที่สามารถเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งที่สูงๆในบางตำแหน่งได้และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของทองหล่อ นาคหอม (2535 :24) กล่าวว่า ผู้ที่เข้าศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต มีเหตุจูงใจที่จะจบการศึกษาแล้วเป็นที่ยอมรับของสังคม เพราะจะส่งผลต่อความก้าวหน้าในการรับราชการ และด้านเศรษฐกิจ จึงมีผู้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาในระดับนี้เป็นจำนวนมาก

รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา นิสิตมีความคาดหวังว่าการศึกษาในระดับปริญญาโทจะทำให้มีโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้นหลังจากจบการศึกษามีโอกาสมาก คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือนิสิตมีความคาดหวังว่ารายได้ที่จะได้หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโทแล้วมีโอกาสปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 และนิสิตมีความคาดหวังว่ารายได้ที่จะได้รับเพิ่มหลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโทแล้วว่ามีโอกาสน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.4 และจากผลการวิเคราะห์พบว่าความคาดหวังต่อรายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต ภาค

สมทบ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อแยกตามระยะเวลาความต้องการศึกษาต่อ เนื่องจากทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ระดับอัตราเงินเดือนของพนักงานส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่กับวุฒิการศึกษา เนื่องจากการลงทุนทางการศึกษาของแต่ละคน ผู้ที่ลงทุนทางการศึกษามากก็ย่อมต้องได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนมากเช่นเดียวกัน ดังนั้น นิสิตจึงมีความคาดหวังต่อรายได้ที่เพิ่มขึ้นหลังจากที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุภาพ วีระประทีป (2516) พบว่า พยาบาลประจำโรงพยาบาลรามาธิบดีมีความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากต้องการมีเงินเดือนสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) และทิพย์พวรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32-34) พบว่า สาเหตุหนึ่งที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อก็เพราะจะทำให้มีโอกาสได้ทำงานดีๆ มีเงินเดือนสูง เป็นเจ้าคนนายคน

ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท นิสิตได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโทจากเพื่อนแนะนำมีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือนิสิตได้รับทราบข้อมูลด้านการศึกษาต่อจากป้ายประกาศ คิดเป็นร้อยละ 26.7 นิสิตได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 17.6 นิสิตได้รับข้อมูลจากแผ่นปลิว คิดเป็นร้อยละ 7.9 นิสิตได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 3.6 นิสิตได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 3.6 และนิสิตได้รับข้อมูลจากบิดามารดาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 2.4 และจากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโท มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท แยกตามความต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโทเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนิสิต ภาคสมทบ แยกตามความต้องการศึกษาต่อ เนื่องจากปัจจุบันเป็นโลกแห่งเทคโนโลยีมีอย่างไม่จำกัด สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายรวมถึงในปัจจุบันมีการประชาสัมพันธ์เรื่องการศึกษาต่อทั้งหนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ โดยเฉพาะปัจจุบันเป็นยุคไอที อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ช่องทางต่างๆ เหล่านี้จึงสามารถเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งสื่อต่างๆ เหล่านี้มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสินธุ์ สโรบล และคนอื่นๆ (2542 : 73-76) พบว่า โปสเตอร์และป้ายประกาศมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของข้าราชการ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา (2514 : 77-78) พบว่า นักเรียนที่บิดาเดินทางออกไปยังตัวเมืองหรือตัวอำเภอหรือไปตลาดบ่อยครั้ง บิดาจะได้รับข้อมูล

ข่าวสารด้านการศึกษานอกชุมชน ทำให้เห็นความสำคัญของการศึกษาและนำมาแนะนำต่อบุตรหลาน ทำให้เด็กได้รับทราบข้อมูล และมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อเกิดขึ้นในความคิด

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาการบัญชีและภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชนที่ให้บริการทางการศึกษา ควรมีการปรับลดค่าบริการทางการศึกษารวมถึงค่าธรรมเนียมทางการศึกษาต่างๆ ให้ลดลงกว่านี้ โดยเฉพาะภาคพิเศษ เนื่องจากนิสิต/นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อแต่มีปัญหาในเรื่องของทุนทรัพย์ที่ไม่พร้อมซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันทั้งสถาบันของรัฐและเอกชน ค่าธรรมเนียมหรือค่าหน่วยกิตของภาคพิเศษสูงกว่าภาคปกติค่อนข้างมาก ซึ่งผู้ที่เข้าศึกษาต่อในภาคพิเศษส่วนมากจะเป็นผู้ที่ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วยซึ่งก็มีภาระที่ต้องรับผิดชอบเช่นกัน นอกจากนี้สถาบันการศึกษาของเอกชนเองก็ควรมีการปรับลดค่าหน่วยกิตลงอีก เนื่องจากหากสถาบันการศึกษาสามารถปรับลดค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่างๆ ลงได้ นิสิตนักศึกษาที่มีความตั้งใจและต้องการที่จะศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้กับตนเองก็จะสามารถกระทำได้ซึ่งก็นับว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเองที่จะมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพเพื่อช่วยกันพัฒนาประเทศต่อไป

2. สถาบันการศึกษาควรมีการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้น เนื่องจากปัจจุบันจำนวนผู้สมัครเข้าสอบกับจำนวนรับนิสิต/นักศึกษาแต่ละสถาบันจะเห็นได้ว่า แตกต่างกันมากแสดงให้เห็นว่ามีผู้ที่ต้องการศึกษาต่อเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี แต่สถาบันการศึกษาเองทั้งของรัฐและเอกชนไม่สามารถรองรับกับความต้องการดังกล่าวได้ ซึ่งบางสถาบันมีการกำหนดเกรดเฉลี่ยสะสมขั้นต่ำไว้จึงปิดกั้นโอกาสสำหรับผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำแต่มีความต้องการศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเอง สถาบันการศึกษาต่างๆ ควรเปิดโอกาสให้กับนิสิต/นักศึกษาทุกคนที่มีความต้องการและสนใจที่จะศึกษาต่ออย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้สถาบันที่ให้บริการทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาควรมีการเพิ่มบุคลากรทั้งครู อาจารย์ ให้เพียงพอกับการเรียนการสอน รวมถึงมีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อให้การเรียนการสอนของสถาบันนั้นๆ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. สถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชนควรมีการปรับปรุงสาขาวิชาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนหรือให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาคนล้นงานหรืองานล้นคน และเปิดสาขาการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อให้มีทางเลือกหลายๆ ทางโดยเฉพาะภาคพิเศษ ควรมีการเพิ่มหลักสูตรให้มาก

ขึ้นเพื่อให้สามารถทำงานไปด้วยได้ รวมถึงปรับหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาการเรียนการสอนที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตการทำงานหรือการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

4. หน่วยงานภาครัฐหรือสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนควรจัดให้มีทุนการศึกษาในระดับปริญญาโทแก่นิสิต/นักศึกษาที่ต้องการศึกษาในระดับปริญญาโทแต่ทุนทรัพย์ไม่พร้อมหรือเป็นกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นิสิต/นักศึกษา ซึ่งพิจารณาจากการวิจัยในครั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิต/นักศึกษาล้วนใหญ่โดยเฉพาะภาคสมทบซึ่งเป็นนิสิตที่ส่วนใหญ่ต้องทำงานไปด้วยและเรียนไปด้วย มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่สูงมากนัก ประกอบกับการศึกษาในระดับปริญญาโทเป็นระดับการศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาค่อนข้างสูง แต่นิสิตก็มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทแต่มีปัญหาด้านทุนทรัพย์เป็นส่วนใหญ่ดังนั้นภาครัฐบาลหรือสถานศึกษาต่าง ๆ ควรมีการจัดทุนการศึกษาแก่นิสิต/นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ หรือมีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาเมื่อจบการศึกษาแล้วก็ทำการผ่อนชำระคืนให้แก่รัฐบาล

5. แหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาต่อระดับปริญญาโทควรมีการประชาสัมพันธ์ของแต่ละสถาบันให้เพิ่มมากขึ้น เช่นเมื่อมีการเปิดสาขาหลักสูตรใหม่ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงหรือควรมีการแนะแนวทางในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทแก่นิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังจะจบการศึกษา นอกจากนี้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์ด้านข้อมูลข่าวสารคณะ/สาขาที่เปิดใหม่หรือเปิดสอนในปัจจุบันเพราะนิสิต/นักศึกษาบางส่วนยังไม่ทราบว่าคณะที่ตนต้องการที่จะเรียนมีเปิดที่สถาบันใดบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันเป็นโลกของเทคโนโลยี พิจารณาได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตภาคปกติส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อจากอินเทอร์เน็ต ดังนั้นสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตให้มากขึ้น รวมถึงการให้ข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้สามารถเข้าไปศึกษาข้อมูลได้ด้วยตนเองเพื่อเป็นการให้ข้อมูลในการตัดสินใจแก่ผู้ที่สนใจเข้าศึกษาต่อ

6. คุณภาพการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนควรมีการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพทั้งในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องเรียนและห้องสมุด รวมถึงกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน พิจารณาได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเห็นได้ว่านิสิตภาคสมทบ นิสิตส่วนใหญ่จะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาระดับปริญญาโทจากเพื่อน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า หากการเรียนการสอนของสถาบันใดมีคุณภาพ หรือมีประสิทธิภาพ นิสิตที่ได้เข้าไปศึกษาต่อหรือได้รับรู้ข่าวสารว่าสถาบันการศึกษาใดมีการเรียนการสอนที่ดีมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนและเพียงพอกับความต้องการก็จะเป็นที่บอกต่อกันหรือแนะนำกันซึ่งนับว่าเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดีอีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อมูลและผลการวิจัยน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย โดยเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นทั้งของรัฐและเอกชน รวมถึงสาขาวิชาอื่นๆด้วย เพื่อให้มีความครอบคลุมมากขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสาขาวิชาที่นิสิตต้องการศึกษาต่อเพื่อให้ตรงกับความต้องการของ นิสิต/นักศึกษาที่จะต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชนในการวางแผนในการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม รวมถึงควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ สาขาวิชาและปริมาณของจำนวนแรงงานที่ตลาดแรงงานต้องการเพื่อสามารถผลิตกำลังคนให้เพียงพอ และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับเหตุผลของการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีในสาขาวิชา ต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรองจิต วาทีสารกกิจ.(2522).ความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องทางพยาบาลใน
โรงพยาบาลสังกัดสภาการขาดไทย.วิทยานิพนธ์ คม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- กองบริการการศึกษา.(2546).แนะแนวการศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย.กรุงเทพฯ:
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.(2540).แนะแนวการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา.
กรุงเทพฯ : ฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ.
- กองแผนงานและวิจัย กรมการศึกษานอกโรงเรียน.(2530).สถิติการศึกษานอกโรงเรียน.กรุงเทพฯ :
ศรีสมบัติการพิมพ์.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา.(2546).การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล.กรุงเทพฯ: บริษัทธรรม
สาร จำกัด.
- ก่อ สวัสดิพานิช.(2518).”กระบวนการของการเรียน ค่านิยมและศีลธรรม”วัยรุ่นและการปรับปรุง
บุคลิกภาพ.กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ก้องเกียรติ โอภาสวงการ.(2535,1เมษายน).”เรียนปริญญาโทมหาวิทยาลัยเปิดเพิ่มโอกาส-ลดช่องว่าง
ความรู้”ไทยรัฐ .หน้า 5.
- เกษม สุวรรณกุล.(2530).ทิศทางของมหาวิทยาลัยไทย.กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทาง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.2533.
- ขุนทอง อินทร์ไทย.(2519).การศึกษาในระดับปริญญาโท.หน้า18.กรุงเทพฯ : องค์การนักศึกษา สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิรชน ตั้งเจริญสมุทร.(2546).ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของ
พนักงานโรงพยาบาลเมืองสมุทร จังหวัดสมุทรปราการ.สารนิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- จุฑามาศ อินทรปรีชาและคนอื่นๆ.(2539:48-53).ความต้องการเลือกศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5,6 ใน14 จังหวัดภาคใต้.รายงานการวิจัย.คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่.(2525,ธันวาคม2524-มกราคม).”ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและการ
เลือก.”วารสารการศึกษาแห่งชาติ.16(2) :17-23.

- จำเนียร สังข์ทอง.(2540).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างยนต์ สังกัดวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มสภานภาคใต้
กรมอาชีวศึกษา.วิทยานิพนธ์ คอ.ม.(วิศวกรรมเครื่องกล).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ.(2541).เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.พิมพ์ครั้งที่ 7.กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร.(2523).ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร : ศึกษา
เปรียบเทียบนักเรียนชั้นประโยคมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียน
สังกัดมหาวิทยาลัย.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา).กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัดสำเนา.
- ฉารินลักษณ์ ป้อมยาหยับ.(2546).ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี ภาคปกติ จากคณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชาการจัดการ
ทั่วไป ปีการศึกษา 2541-2541 สถาบันราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา.สารนิพนธ์ ค.ม.
(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ทบวงมหาวิทยาลัย.(2543).แนะแนวบัณฑิตศึกษา.กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทองหล่อ นาคหอม.(2535).รายงานหัวใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533-2534.วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหาร
การศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยนเรศวร.ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ ออยุธยา.(2526,ตุลาคม-ธันวาคม).เรียนเพื่ออะไร.วิทยาสาร.81(4):32-36.
- เทียมจันทร์ จาตุกัญญาประทีป.(2523).องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น
ป.6 ในเขตการศึกษา7 ในด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว.วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(วิจัยการศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ ออยุธยา.(2526,ตุลาคม-ธันวาคม).เรียนเพื่ออะไร.วิทยาสาร.81(4) : 32-36.
- ธวัชชัย สันติประภา.(ม.ป.ป.).การติดต่อสื่อสารทัศนโสตศึกษาและการส่งเสริมเล่มที่ 1.สำนักส่งเสริม
และฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธารี วารีสงัด.(2544).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ทางช่างอุตสาหกรรมและบริหารธุรกิจ.รายงานการ
วิจัย.สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล.(2543).เศรษฐศาสตร์การศึกษา.(เอกสารประกอบคำสอน).กรุงเทพฯ : ภาควิชา
เศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรงค์ เทียนสง.(2526,เมษายน-พฤษภาคม).”เหตุผลที่ผู้ใหญ่ไปเรียนการศึกษาผู้ใหญ่”,วารสาร
การศึกษานอกโรงเรียน.113 : 24-25

ณัฏฐา ตริมุข.(2546).ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้สมัครเข้าเรียนระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.สารนิพนธ์ ศศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นงลักษณ์ รุ่งวิทยาธรและสุกัญญา สุขวุฒ.(2545).ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาเอกทางด้านบริหารการศึกษาของมหาบัณฑิตแขนงวิชาบริหารการศึกษา.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

แหล่งที่มา :<http://www.stoc.ac.th/Thai/Research/Group2/research35.asp>.

นพคุณ ศิริวรรณ และ คณะ. (2539).รายงานการวิจัยความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาและการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตกรในหน่วยงานหรือสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย.กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นวลศิริ พงษ์ถาวรปัญญา.(2529).ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังกับความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ ศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.

นิตยา มากเจริญชัย.(2546).ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทกรณีศึกษา:นิสิตปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ปริญญาานิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.

นิตยา วัฒนภรณ์.(2530). เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร.

นิวรณ์ กัลยพฤกษ์.(2522).ความต้องการและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา เขตการศึกษา7.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(อุดมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา.

บุญคง หันจางสิทธิ์.(2540).เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ : ประชากร แรงงาน การศึกษา ฝึกอบรม ศาสนธรรม จริยธรรม สุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม.กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์.

บุญพุ่ม เสนารักษ์.(2531).เศรษฐศาสตร์การศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน.

ปฐม นิคมานนท์.(2528) การศึกษานอกโรงเรียน.กรุงเทพฯ : พิมพ์อักษร.

ประคอง กรรณสูต.(2538).สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประจักษ์ บุญอารีย์.(2522).ความต้องการและการได้โอกาสในระดับอุดมศึกษา เขตการศึกษา 10.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(อุดมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก.(2544).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
(ต่อเนื่อง)ของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น.รายงานการวิจัย.สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตขอนแก่น.

ประเสริฐ แก้วเพชร.(2531).การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนที่จบชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.

ประหยัด ทองมาก.(2529).ความวิตกกังวลนิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.

ปาริชาติ รังคุกุลวัฒน์และคนอื่นๆ.(2545).ความต้องการของพยาบาลวิชาชีพในการศึกษาต่อหลักสูตร
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาและวิจัยทางการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.รายงานการวิจัย.คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไพเราะ เอี่ยมสุรีย์.(2538).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกหรือไม่เลือกเรียนวิชาชีพการพยาบาล.
วิทยานิพนธ์ พย.ม.(การบริหารการ).เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ถ่ายเอกสาร.

ภัทรธรา วารินทร์.(2538).ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อการศึกษาออก
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของคณงานในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดนครปฐม.
วิทยานิพนธ์ ปศ.ม.(สังคม)กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.ถ่ายเอกสาร.

มนตรี เกิดมีมูล.(2539).ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อที่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ : กรณีศึกษา
นักศึกษาหลักสูตรภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ.ปริญญาานิพนธ์ พัฒนบริหารศาสตร
มหาบัณฑิต(พัฒนาการเศรษฐกิจ).กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

รังรอง สีทองดี.(2535).แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษมหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒประสานมิตร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม(การศึกษาคณะใหญ่).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

- ลาวัลย์ ผุ่พิพัฒน์พงศ์.(2546).ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาพยาบาลศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.สารนิพนธ์ ศศ.ม.
(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา กิติวิภาค.(2530).จิตวิทยาสังคมประยุกต์ทางการศึกษา.กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.ถ่ายเอกสาร.
- วรรณดี แก้วเก่า.(2541).การสำรวจความสนใจในอาชีพและการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(การวัดและประเมินผลการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.ถ่ายเอกสาร.
- วิริยา จงรักษ์สัตย์.(2537).ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ :กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ บธ.ม.
(บริหารธุรกิจ) เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.ถ่ายเอกสาร.
- วีรพล เวชยางกูล.(2542).การศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรม
สามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว.วิทยานิพนธ์ คอ.ม.(การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.ถ่ายเอกสาร.
- ศรารณ ศิริพันธุ์.(2544).ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และ
เทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพฯ.วิทยานิพนธ์
คอ.ม.(คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ศรีธนา ภริยะภากุล.(2546).ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือก
ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษา โรงเรียน
ราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี.สารนิพนธ์ ศศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สมพร ศิลปสุวรรณ.(2532). ความต้องการของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานธุรกิจ
เอกชนในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรชั้นปริญญาโทภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. รายงานการวิจัย.คณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.

- สมมาตร แจ่มจรัส.(2543).แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกริก.สารนิพนธ์ ศศม. (การบริหารองค์การ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.ถ่ายเอกสาร.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และคณะ.(2538).การศึกษาแนวโน้มความต้องการและการผลิตกำลังคนระดับสูงกว่าปริญญาตรี.ศูนย์วิจัยนโยบายการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์.(2541).เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร.ปริญญาโท กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา.
- สินธุ์ สโรบลและคณะ.(2542).การสำรวจความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา.รายงานการวิจัย.สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยพายัพ.ถ่ายเอกสาร.
- สิริพร พวงมาลัย.(2543).ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองลำพูน.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.ถ่ายเอกสาร
- สุทธยา จongsว่าง.(2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (นโยบายและการวางแผนสังคม).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.ถ่ายเอกสาร.
- สุภาพ ธีระประทีป.(2516).ความต้องการศึกษาต่อของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามธิบดี.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พยาบาลศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.(2538).จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- เสรี วงษ์มณฑา.(2542). การประชาสัมพันธ์ : ทฤษฎีและปฏิบัติ.กรุงเทพฯ : บริษัทธีระฟิล์มและไซ เท็กซ์ จำกัด.
- โสภณ เสือพันธ์.(2529).ทัศนคติของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนาสังคม).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.(2547). สารสนเทศ เอกสารเผยแพร่.
แหล่งที่มา:<http://www.mua.go.th>.วันที่สืบค้น 15 ตุลาคม 2547.
- สำนักงานกรรมการศึกษาแห่งชาติ.(2537).การวิจัยเรื่องภาวะการปฏิบัติงานและคุณภาพในการทำงานของอุดมศึกษา : กรณีศึกษาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยประเภทจำกัดรับ.กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา.

- อนันต์ เกตุวงศ์.(2526).หลักการและเทคนิคการวางแผน.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัครชิต ทิมะทิพย์สกุล.(2529).การวิเคราะห์มูลเหตุจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัดสำเนา.
- อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล.(2533).ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา.ปริญญาโท วิชา.ม.ม.(พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร วิจิตรพันธ์ และอัญชลี ค้อคงคา.(2525).เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อเนก เพียรอนุกุลบุตร.(2527).การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา.กรุงเทพฯ : ภาควิชาวัดผลและวิจัย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Balldridge, Victor J.(1980).*Sociology : A Critical Approach to Power,Critical and Change*.New York : John Willy and Sons.
- Carpenter, Peter G. and Fleishman,D.(1987,Sping).”Linking Intention and Behavior : Austraians Students’ College Attendance,”*American Educational Research Journal*.24(1) : 91-97.
- Ericson,Mildred Brinkmeier.(1968,December).”An Analysis of Selected Characteristics and Need of Adult Undergraduate Students Attening Michigan State University,Fall Term,1966,”*Dissertation Abstracs International*.29(06A) : 1748.
- Harbison and C.A.Myers.(1964).*Education-Manpower,and Economic Growth.Strateejies of Human Resource Development*.New York : McGraw-Hill.1964.
- Knowles, Malcolm S”(1980).*The Modern Practice of Adult Education From Pedagogy to Andragogy*.New York : Cambridge,The Adult Education Company.
- Maslow,Abraham Harold.(1970).*Motivation and Personality*.2nd ed.New York : Harper and Row.1970.
- Sewell, W.H. and Armer.J.M.(1966,July).”Neighbourhood Context and College Plans,”*American Sociological Review*.3(31) : 159 -168.
- Yamane taro.(1967).*Ststistics : An Introductory Analysis*. n.Newyork.Harper& Row.

ภาคผนวก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะสังคมศาสตร์ โทร. ๕๕๐๒

ที่ ศธ. ๐๕๑๙.๑๑ / ๓๒๕๙

วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุมัติโครงการข้อมูล

เรียน หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ

เนื่องด้วย นางสาวภัทรพร ทาเวียง นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มีความประสงค์ ที่จะขออนุมัติโครงการข้อมูลจากทางหน่วยงานของท่าน ดังนี้

๑. โครงสร้างและหลักสูตรของภาควิชาบริหารธุรกิจ
๒. รายชื่อและจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ จำแนกตามสาขาวิชาของภาควิชาบริหารธุรกิจ
๓. ข้อมูลการติดตามผลการปฏิบัติงานทำของนักศึกษาภาคปกติหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะสังคมศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติมา สังข์เกษม)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เรียน คุณไพฑูรย์

เพื่อให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวแก่ นิสิตชั้นปริญญาตรี

13 ก.ค. ๕๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/11198

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

 เนื่องด้วย นางสาวภัทรพร ทาเวียง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมี อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์วิพรรณ สาลีผล อาจารย์อัศรพล ชวบเจริญ และ อาจารย์รัชพันธุ์ เขยจิตร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวภัทรพร ทาเวียง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/11129

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกัทรพร ทาเวียง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมี อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกัทรพร ทาเวียง ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

/s/ 30

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4
ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปีที่ 4 ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อและความไม่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาในระดับปริญญาโท

ขอความกรุณานิสิตทุกท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง ตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด คำตอบและข้อเสนอแนะของท่านจะถือเป็นความลับและจะนำไปแปลผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวท่านที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดและทางเลือกในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และจะเป็นฐานข้อมูลแก่ผู้ประกอบการสถานศึกษาต่างๆ ในการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวภัทรพร ทาเวียง

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตชั้นปี ที่ 4
ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และตอบคำถามในช่องว่างที่เว้นว่างไว้เกี่ยวกับตัวท่านและ
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับท่านตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุดให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1.เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2.อายุ.....ปี

3.ท่านกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาใด

☐ ภาคปกติ

☐ ภาคสมทบ

4.สาขาวิชาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่...

☐ การตลาด

☐ การบัญชี

☐ การจัดการท่องเที่ยวและการโรงแรม

☐ การเงินและการธนาคาร

5.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (G.P.A.สะสม)

☐ ต่ำกว่า 2.00

☐ 2.00 – 2.50

☐ 2.51 – 3.00

☐ 3.01 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

6.ระดับการศึกษาของบิดา

- ☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา
- ☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
- ☐ อนุปริญญา/ปริญญาตรี
- ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

7.ระดับการศึกษาของมารดา

- ☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา/ประถมศึกษา
- ☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
- ☐ อนุปริญญา/ปริญญาตรี
- ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

8.อาชีพปัจจุบันของบิดา

- ☐ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ ลูกจ้างเอกชน
- ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9.อาชีพปัจจุบันของมารดา

- ☐ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ ลูกจ้างเอกชน
- ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10.รายได้จากการทำงานเฉลี่ยต่อเดือนของบิดา

☐ ไม่มีรายได้	☐ ต่ำกว่า 10,001
☐ 10,001 – 20,000	☐ 20,001 – 30,000
☐ 30,001 – 40,000	☐ สูงกว่า 40,000

11. รายได้จากการทำงานเฉลี่ยต่อเดือนของมารดา

☐ ไม่มีรายได้

☐ 10,001 – 20,000

☐ 30,001 – 40,000

☐ ต่ำกว่า 10,001

☐ 20,001 – 30,000

☐ สูงกว่า 40,000

12. ความคาดหวังต่อการมีงานทำและความก้าวหน้าในอนาคตหลังจากท่านจบการศึกษาระดับปริญญาโท

☐ มีโอกาสมาก

☐ มีโอกาสปานกลาง

☐ มีโอกาสน้อย

☐ ไม่มีโอกาสเลย

13. ความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการมีรายได้เพิ่มขึ้น หลังจากที่ท่านจบการศึกษาระดับปริญญาโท

☐ มีโอกาสมาก

☐ มีโอกาสปานกลาง

☐ มีโอกาสน้อย

☐ ไม่มีโอกาสเลย

14. ท่านได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและสถาบันการศึกษาที่จะศึกษาต่อ จากแหล่งใดมากที่สุด (ตอบเพียงข้อเดียว)

☐ แผ่นปลิว

☐ โทรทัศน์

☐ วิทยู

☐ เพื่อนแนะนำ

☐ อื่นๆ

☐ หนังสือพิมพ์

☐ ป้ายประกาศ

☐ อินเทอร์เน็ต

☐ บิดามารดาแนะนำ

ตอนที่ 3 ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

15. ท่านต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหรือไม่

☐ ต้องการศึกษาต่อทันทีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ตอบข้อ 16)

☐ หลังจากจบปริญญาตรี 1-3 ปี (ตอบข้อ 16)

☐ หลังจากจบปริญญาตรี 4-5 ปี (ตอบข้อ 16)

☐ ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (ข้ามไปตอบข้อ 17)

16.ท่านประสงค์จะศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันการศึกษาใด

- ☐ มหาวิทยาลัยของรัฐ โปรดระบุ.....
- ☐ มหาวิทยาลัยเอกชน โปรดระบุ.....
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

17.เหตุผลที่สำคัญที่สุดที่ท่านไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (ตอบเพียง 1 ข้อ)

- ☐ พอใจในระดับการศึกษาที่เป็นอยู่
- ☐ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย
- ☐ มีการรับผิดชอบมากจึงไม่มีเวลาในการศึกษาต่อ
- ☐ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ศึกษาต่อ
- ☐ คิดว่าการศึกษาต่อไม่ได้ช่วยให้มีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง
- ☐ คิดว่าการศึกษาต่อไม่ได้ช่วยให้มีโอกาสในการได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

18.ถ้าท่านต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท แต่ไม่สามารถกระทำได้ปัญหาของท่านคือ (โปรดเลือกเหตุผลที่สำคัญที่สุดเพียง 2 ข้อ ตอบข้อ 1 ที่สำคัญที่สุด , ข้อ 2 สำคัญรองลงมา)

- ☐ มีภารกิจส่วนตัว
- ☐ มีภารกิจครอบครัว
- ☐ มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน
- ☐ ฐานะทางเศรษฐกิจไม่พร้อม
- ☐ พื้นความรู้ไม่พร้อมจะศึกษาต่อ
- ☐ เบื่อหน่ายต่อการเรียน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

19.ข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทคือ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
นางสาวภัทรพร ทาเวียง (ผู้วิจัย)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวภัทรพร ทาเวียง
วันเดือนปีเกิด	5 กันยายน 2521
สถานที่เกิด	อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	100/73 ม.4 หมู่บ้านบางบัวทองวิลล่า ต.โสนลอย อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110

ตำแหน่งหน้าที่การงาน บริษัท GE CAPITAL (Thailand)

ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2535 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีนนทบุรี
	พ.ศ. 2538 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีนนทบุรี
	พ.ศ. 2542 ปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ จากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
	พ.ศ. 2547 ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร